

คู่มือ การตัดสิน กรีฑา คนพิการ

จัดทำโดย
กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คู่มือการตัดสินใจรักษาคนพิการ

ชื่อหนังสือ : คู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ
ISBN : 978-616-297-456-4
จัดทำโดย : กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการ
ท่องเที่ยวและกีฬา
154 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
www.dpe.go.th
พิมพ์ครั้งที่ 1 : กันยายน 2559
จำนวนพิมพ์ : 3,000 เล่ม
พิมพ์ที่ : บริษัท เอ็น วาย ฟิล์ม จำกัด
เลขที่ 3 ซอยราชพฤกษ์ 4 ถนนราชพฤกษ์ แขวงบางจาก เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ 10160
ออกแบบศิลป์ : ประภาพร ประเสริฐโสภา, กิตติชัย ส่งศรีแจ้ง

คำนำ	4
บทนำ	5
ประวัติกีฬาคนพิการนานาชาติและในประเทศไทย	6
ข้อบังคับและกติกาการแข่งขันความพิการที่คณะกรรมการพาราลิมปิกสากลรับรอง	10
กติกาการแข่งขันของกลุ่มความพิการ	13
กลุ่มตา 11-13	13
กลุ่มปัญญา T20	23
กลุ่มสมอง TF35-38	24
กลุ่มความเคลื่อนไหว (แขน-ขา) TF40-47	26
กลุ่มทางไขสันหลังและโพลีโอ (Wheel Chair) T32-34, T51-57	29
กลุ่มความบกพร่องทางหู	35
บททั่วไป	41
กติกาสากล (IAAF)	41
ภาคผนวก	92
หนังสืออ้างอิง	93
คณะผู้จัดทำ	94
แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ	95

คำนำ

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้กับนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนในระดับต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมทางด้านการกีฬา สำหรับคนพิการ ซึ่งถือเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่กรมพลศึกษาได้สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาให้มีการเล่นและการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง จึงได้มอบหมายให้สำนักการกีฬา จัดการแข่งขันกีฬานักเรียนคนพิการขึ้นเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักเรียนและเยาวชนคนพิการได้รู้จักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์ต่างๆ ได้อย่างเสมอภาคและทั่วถึง พร้อมกันนี้ได้จัดทำกติกาการกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์ (IAAF) และคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (IPC) ได้มีมติในเรื่องนี้แล้ว เพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงาน สถานศึกษา และองค์กรสำหรับคนพิการได้ศึกษาและยกระดับมาตรฐานการแข่งขันกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์ให้ถูกต้องและทันสมัยยิ่งขึ้น

กรมพลศึกษาต้องขอขอบคุณ พลตรีไธสง ภาวิไล เลขาธิการคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย นายชูเกียรติ สิงห์สูง นายกสมาคมกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ได้เสนอแนะแนวทางในการจัดทำ นายวิสูตร จันทร์ดั่ง ประธานผู้ตัดสินสมาคมกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้เชี่ยวชาญกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์ ที่ได้แปลกติกาการกีฬาสำหรับคนพิการเล่มนี้ขึ้น และหวังว่าคงจะเป็นประโยชน์แก่งานหน่วยงาน สถานศึกษา และองค์กรกีฬาคอนฟิดเอร์กันซ์ทั่วไปตามสมควร

กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักการกีฬา
กรมพลศึกษา

ในการแข่งขันพาราลิมปิกและการแข่งขันกรีฑาชิงแชมป์โลกของ IPC คณะกรรมการพาราลิมปิกสากล ให้ใช้กติกากรีฑาในหนังสือเล่มนี้ควบคู่กับหนังสือกติกากรีฑา IAAF (สหพันธ์กรีฑานานาชาติ) โดยหนังสือเล่มนี้ ประกอบไปด้วยกติกา ซึ่งใช้กับการแข่งขันกรีฑาคนพิการของ IPC ที่ได้เขียนขึ้นมาเพื่อให้เหมาะสมกับนักกรีฑา คนพิการของสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสามารถ ที่จะใช้หนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ เล่มนี้ได้ โดยมีต้องแยกดูหนังสือกฎกติกาสำหรับนักกีฬาคนพิการ ประเภทอื่นๆ ได้เลย คู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการเล่มนี้ให้ใช้ควบคู่กับกฎกติกาของ IAAF สหพันธ์กรีฑานานาชาติ (ปี 2014-2015)

อนึ่ง หนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการเล่มนี้จะยังคงใช้อยู่จนกระทั่งได้มีการพิมพ์หนังสือเล่มใหม่ ออกมาภายหลังจากกฎกติกาฉบับนี้ได้ถูกใช้ในการแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ ปี 2004 แล้ว และกฎกติกาข้อใดก็ตาม ที่แตกต่างไปจากกฎของ IAAF ที่ได้รับการแก้ไขแล้ว จะต้องถือปฏิบัติตาม IAAF และกฎนั้นจะต้องถูกเพิ่มเติม ลงไป และให้รวมอยู่ในกติกาของ IPC / IAAF กรีฑานานาชาติ จะไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ในกฎกติกาที่ถูกใช้โดย IPC กฎทุกข้อที่กล่าวถึง เลขานุการของ IAAF ให้แก้ไขเป็นประธานฝ่ายนักกีฬาของสมาพันธ์ที่เกี่ยวข้อง และเมื่อ กล่าวถึง IAAF และสภาของ IAAF ให้แก้ไขเป็นกรีฑาคนพิการ (IPC Athletic) หรือกรีฑาคนพิการของสมาพันธ์ ที่เกี่ยวข้อง (IPC Athletic SAEC) และกฎเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มลักษณะความพิการ และการประท้วงทางด้าน ลักษณะความพิการที่ใช้กับการแข่งขันที่ IPC รับรองนั้นจะหาคนดูได้ในภาคผนวกกรีฑาคนพิการ กติกาในเล่มนี้ จะใช้การตัดสินของกลุ่มความพิการอื่นๆ ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ได้แข่งขันในกีฬาพาราลิมปิก แต่ได้แยกการแข่งขัน ออกไป เช่น การแข่งขันกีฬาเดฟลิมปิก (ความบกพร่องทางการได้ยิน) ก็สามารถใช้กฎกติกาของ IAAF ได้เช่นกัน

ประวัติกีฬาคนพิการนานาชาติ สหพันธ์กีฬาคนพิการอาเซียน

สหพันธ์กีฬาคนพิการอาเซียน (ASEAN PARA SPORT FEDERATION) : APSF ได้ก่อตั้งขึ้นจากมติที่ประชุมของผู้แทนประเทศสมาชิกอาเซียน เมื่อวันที่ 27-28 เมษายน 2544 ณ โรงแรมอิสตานา กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างการประชุมวิชาการประจำปีของคณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (IPC) ซึ่งสภาพาราลิมปิกมาเลเซีย เป็นเจ้าภาพจัดประชุมขึ้น และที่ประชุมได้มติเห็นชอบให้มีการจัดตั้งสหพันธ์กีฬาคนพิการภาคพื้นอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อส่งเสริมการกีฬาสำหรับคนพิการ โดยไม่มีการแบ่งแยกและกีดกัน
  2. เพื่อส่งเสริมโปรแกรมการศึกษา การวิจัยและพัฒนา และส่งเสริมกิจกรรมในการฝึกฝนทางการกีฬา และสมรรถภาพสำหรับคนพิการ
  3. เพื่อส่งเสริมความสมัครสมานสามัคคี และความเป็นพี่น้อง ในกลุ่มอาเซียน
  4. เพื่อจัดการแข่งขันของสหพันธ์ในปีเดียวกันกับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์
  5. เพื่อจัดการแข่งขันกีฬารายการอื่นๆ และกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาด้านเทคนิค การพัฒนาผู้นำ การวางแผน และวิทยาศาสตร์การกีฬา
  6. เพื่อหาทุนสนับสนุน และจัดเทคโนโลยี สารสนเทศ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์
- สหพันธ์กีฬาคนพิการอาเซียน (ASEAN PARA SPORT FEDERATION) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ และปรัชญา ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์ (VISION)

“ความเสมอภาคทางการกีฬา และวิถีชีวิตที่ไม่หยุดนิ่ง” (Equality in Sporting Endeavors and Active Lifestyle)

ภารกิจ (MISSION)

“จัดเสนอโอกาสสำหรับเข้าร่วม การมีส่วนร่วมและศักดิ์ศรีที่ยิ่งใหญ่ ในหมู่สมาชิกอาเซียน” (Providing Opportunities for Greater, Involvement and Integration into the ASEAN Family)

ปรัชญา (PHILOSOPHY)

“หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งภารกิจ ความมุ่งมั่นของสหพันธ์กีฬาคนพิการอาเซียน” (One Vision, One Mission, A Commitment for the ASEAN Para Sports Federation)

โครงสร้างการบริหารของสหพันธ์มี 3 ระดับ คือ

1. คณะกรรมการสหพันธ์ (Board of Governors) มีนายกสมาคมกีฬาคนพิการของประเทศสมาชิกทุกประเทศเป็นคณะกรรมการ ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย โดยมี พลโทพิศาล วัฒนวงศ์ศรี นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับเกียรติจากประเทศสมาชิกอาเซียนเลือกให้เป็นประธานสหพันธ์คนแรก
2. คณะกรรมการบริหารสหพันธ์ (Executive Committee) มีผู้แทนจากประเทศสมาชิกจำนวน 20 คน จากประเทศ 10 ประเทศๆ ละ 2 คน ทำหน้าที่ในการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบาย

ที่กำหนดโดยคณะกรรมการสหพันธ์ ในสมัยแรกมี นายไชนัล อาบู ซาริน อุปนายกสภาพาราอิมปีคมาเลเซีย เป็นประธาน สำหรับกรรมการบริหารสหพันธ์จากประเทศไทย คือ พลตรีวิวัฒน์ ตันสุหัช อุปนายกสมาคมกีฬาคนพิการฯ และ พันเอกไอศฎ ภาวิไล เลขาธิการสมาคมกีฬาคนพิการฯเป็นคณะกรรมการบริหารสหพันธ์

3. สำนักเลขาธิการ (Secretariat) ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมประจำวันทั่วไป โดยมีที่ตั้งสำนักงานอยู่ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และมีนาวาโทคามารูซามัน คาเดอร์ ทำหน้าที่เลขาธิการ

ในการแข่งขันกีฬาคนพิการอาเซียนพาราเกมส์ ครั้งที่ 1 ได้กำหนดให้มีการแข่งขันระหว่างวันที่ 25-30 ตุลาคม 2544 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย จัดให้มีการแข่งขันกีฬา 2 ชนิดกีฬา คือ กรีฑา และว่ายน้ำ คำขวัญของการแข่งขัน “ความร่วมมืออันเป็นปึกแผ่นสู่ความเสมอภาคทางการกีฬา และการดำรงชีวิตของพี่น้องอาเซียน” (Asean Solidarity Towards Equality in Sports and in Life)

ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์

- ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 25-30 ตุลาคม 2544 จัดขึ้นที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย
- ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 18-28 ธันวาคม 2546 จัดขึ้นที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม
- ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 15-19 ธันวาคม 2548 จัดขึ้นที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์
- ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 20-27 มกราคม 2551 จัดขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมา ประเทศไทย
- ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 12-20 มีนาคม 2552 จัดขึ้นที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย
- ครั้งที่ 6 ระหว่างวันที่ 12-22 ธันวาคม 2555 จัดขึ้นที่เมืองโซโล ประเทศอินโดนีเซีย
- ครั้งที่ 7 ระหว่างวันที่ 14-20 มกราคม 2557 จัดขึ้นที่กรุงเนปิดอร์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
- ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 3-9 ธันวาคม 2558 จัดขึ้นที่ประเทศสิงคโปร์
- ครั้งที่ 9 จัดขึ้นที่ ประเทศมาเลเซีย 2560

ประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬาเอเชียพาราเกมส์ (เฟสปิกเกมส์เดิม)

เฟสปิกเกมส์ (FESPIC) ย่อมาจาก FAR EAST AND SOUTH PACIFIC GAMES FOR THE DISABLED ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาคนพิการภาคพื้นตะวันออกไกลและแปซิฟิกตอนใต้ โดยในปี ค.ศ.1975 ได้มีกลุ่มคณะบุคคลที่สนใจในกิจกรรมกีฬาสำหรับคนพิการในแถบภาคพื้นเอเชียตะวันออก และแปซิฟิกตอนใต้ ได้รวมตัวกันก่อตั้งองค์การทางการกีฬาขึ้นเรียกว่า FAR EAST AND SOUTH PACIFIC GAMES FOR THE DISABLED เพื่อดำเนินการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายคนพิการทุกประเภท และจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการระหว่างประเทศขึ้นเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนพิการให้เป็นที่ยอมรับในสังคมทั่วไป และให้ชื่อ การแข่งขันนี้ว่า การแข่งขันกีฬาคนพิการเฟสปิกเกมส์ ซึ่งจัดการแข่งขัน 4 ปี ครั้ง ใน ค.ศ.2010 ทางคณะกรรมการได้เปลี่ยนชื่อเป็น เอเชียพาราเกมส์ เป็นการแข่งขันครั้งที่ 10 ระหว่างวันที่ 12-19 ธันวาคม 2553

ครั้งที่ 1 ปี ค.ศ.1975 (2518) จัดขึ้นที่เมืองโออิตะ และเมืองเปปู ประเทศญี่ปุ่นมีประเทศที่ส่งทีมเข้าแข่งขันทั้งหมด จำนวน 18 ประเทศ

ครั้งที่ 2 ปี ค.ศ.1977 (2520) จัดขึ้นที่เมืองพารามัตตา ประเทศออสเตรเลีย มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด จำนวน 16 ประเทศ

ครั้งที่ 3 ปี ค.ศ.1982 (2525) จัดขึ้นที่เมืองซาติน เขตบริหารพิเศษฮ่องกง แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมดจำนวน 23 ประเทศ

ครั้งที่ 4 ปี ค.ศ.1986 (2529) จัดขึ้นที่เมืองซูรากาตา ประเทศอินโดนีเซีย มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด จำนวน 19 ประเทศ

ครั้งที่ 5 ปี ค.ศ.1989 (2532) จัดขึ้นที่เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมดจำนวน 41 ประเทศ

ครั้งที่ 6 ปี ค.ศ.1994 (2537) จัดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด จำนวน 42 ประเทศ

ครั้งที่ 7 ปี ค.ศ.1999 (2542) ประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันฯ โดยจัดการแข่งขันที่กรุงเทพ ประเทศไทยในระหว่างวันที่ 10-16 มกราคม 2542 มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมดจำนวน 43 ประเทศ

ครั้งที่ 8 ปี ค.ศ.2002 (2545) จัดขึ้นที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมดจำนวน 43 ประเทศ

ครั้งที่ 9 ปี ค.ศ.2006 (2549) จัดขึ้นที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 22 พฤศจิกายน-2 ธันวาคม 2549 มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด จำนวน 43 ประเทศ

ครั้งที่ 10 ปี ค.ศ.2010 (2553) จัดขึ้นที่เมืองกวางโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 12-19 ธันวาคม 2553 มีประเทศที่ส่งทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด จำนวน 41 ประเทศ

ครั้งที่ 11 ปี ค.ศ.2014 (2557) จัดขึ้นที่เมืองอินชอน ประเทศเกาหลีใต้

ครั้งที่ 12 ปี ค.ศ.2018 (2561) จัดขึ้นที่ประเทศอินโดนีเซีย

ประวัติการแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์

การแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ เกิดขึ้นจากวิสัยทัศน์ของ Sir Ludwig Guttman ศัลยแพทย์ ด้านประสาทชาวอังกฤษ Dr.Guttman ได้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของกีฬาคณพิการ ในการบำบัดรักษา และฟื้นฟูทหารที่ได้รับความพิการจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ใน ปี ค.ศ.1948 Dr.Guttman ได้จัดการแข่งขัน International Wheelchair Games ขึ้นพร้อมๆ กับการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ก็ไม่ได้รับการสานต่อให้เป็นจริง จวบจนกระทั่งปี ค.ศ.1960 ได้มีการจัดกีฬาคณพิการต่อจากการแข่งขันโอลิมปิกเกมส์ ในกรุงโรม โดยใช้ชื่อว่า “โอลิมปิกสำหรับคณพิการ” (Olympics for the Disabled) ตั้งแต่นั้นมา โอลิมปิกเกมส์ และพาราลิมปิกเกมส์ ก็ได้กลายเป็นการแข่งขันคู่ขนานกัน โดยพยายามจัดแข่งขัน ณ ประเทศ หรือเมืองเดียวกัน ชื่อพาราลิมปิกเกมส์ (Paralympic Games) ใช้เป็นครั้งแรก เมื่อปี ค.ศ.1984

การแข่งขันครั้งแรก ณ กรุงโรม นั้น มีนักกีฬาคณพิการประมาณ 400 คน จาก 23 ประเทศ เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวนประเทศ และนักกีฬาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ.1996 มีนักกีฬา 3,500 คน จาก 110 ประเทศ เข้าร่วมการแข่งขัน ณ เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา ถือเป็นมหกรรมกีฬาที่มีผู้เข้าร่วมมากที่สุดเป็นอันดับสองของโลกรองจากการแข่งขัน โอลิมปิกเกมส์เท่านั้น

ประวัติสมาคมกีฬาคณพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

การเริ่มก่อตั้งสมาคมกีฬาคณพิการ ครั้งแรกมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2526 โดยมีผู้เริ่มก่อตั้ง 3 คน คือ ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน นายธีระ รมยาคม และนายสันต์ชัย พูลสวัสดิ์ และได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายจากสันติบาล กรมตำรวจ โดยชื่อว่า สมาคมกีฬาคณพิการไทย และนายกสมาคมคนแรกคือ ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน เลขาธิการคือ รองอธิบดีกรมพลศึกษา นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง ในสมัยนั้น โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้สมาคมใช้คำลงท้ายว่า แห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2531

ความเป็นมา

สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย จัดตั้งตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2528 มีหน้าที่สนับสนุน และส่งเสริมให้คนพิการเล่นกีฬาเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพ ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของคนพิการให้ดีขึ้น เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณของประเทศและช่วยก่อให้เกิดความสามัคคี ระหว่างบุคคลในประเทศและระหว่าง ประเทศอีกด้วย

ปัจจุบันสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรเดียวในประเทศไทยที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการเล่นกีฬาของคนพิการ นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ กีฬาอาเซียนพาราเกมส์ กีฬาเฟสปิกเกมส์ กีฬาชิงแชมป์โลกคนพิการ ทางสมาคมฯมีความรับผิดชอบกีฬาทั้งหมด 17 ชนิดกีฬา เช่น ฟุตบอล 7 คน (FOOTBALL) ว่ายน้ำ (SWIMMING) อื่นๆ ในขณะที่สมาคมกีฬาคนปกติทั่วไปจะรับผิดชอบ 1 ชนิดกีฬาต่อสมาคม ได้รับการสนับสนุนเงินจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ปีละ 200,000 บาท เท่ากับสมาคมอื่นๆ เป็นเหตุให้งบประมาณไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนส่งเสริมการเล่นกีฬาของคนพิการต่อไป

รายนามนายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

1. ศาสตราจารย์นายแพทย์บุญสม มาร์ติน (อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา) พ.ศ.2526-2528
2. นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง (อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา) พ.ศ.2528-2536
3. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) พ.ศ.2536-2537
4. นายสมวงศ์ ศรีสมวงศ์ (อดีตรองอธิบดีกรมพลศึกษา) พ.ศ.2537-2539
5. พลเอกไพบูลย์ เอมพันธ์ (อดีตปลัดกระทรวงกลาโหม) พ.ศ.2539-2544
6. พลโทพิศาล วัฒนวงศ์ศิริ (อดีตผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บัญชาการทหารบกและอดีตประธานสหพันธ์กีฬาคนพิการแห่งอาเซียน) พ.ศ.2544-2546
7. พลตรีโอสธ ภาวิไล (รองผู้อำนวยการกองวิเคราะห์และประเมินผล สำนักงานวิจัยและพัฒนาการทหาร กระทรวงกลาโหม) พ.ศ.2546-2559
8. นายชูเกียรติ สิงห์สูง นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย พ.ศ.2559-ปัจจุบัน

วัตถุประสงค์สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ คือ

1. ส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่การกีฬาให้แก่คนพิการ
2. ส่งเสริมสนับสนุนมารยาท วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม
3. ส่งเสริมให้คนพิการมีความสามัคคี มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพพลานามัย มีประพฤติชอบ มีน้ำใจนักกีฬาและเป็นพลเมืองดี
4. ส่งเสริมสนับสนุนให้คนพิการรู้จักใช้กีฬาเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและพักผ่อนหย่อนใจในยามว่าง
5. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับสหพันธ์ และสมาคมกีฬาคนพิการนานาชาติร่วมกับองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน
6. เพื่อจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการภายในประเทศ
7. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาคนพิการไปแข่งขันต่างประเทศทั้งนี้ไม่เกี่ยวกับการเมือง

ข้อบังคับและกติกากการแข่งขันความพิการที่คณะกรรมการพาราลิมปิกสากล (INTERNATIONAL PARALYMPIC COMMITTEE) (IPC) รับรองดังนี้

1. การแยกแต่ละกลุ่มความพิการ

1. ความพิการทางตา	ใช้กฎของ IBSA (11-13)
2. ความพิการทางปัญญา	ใช้กฎของ INSA-FMH (20)
3. ความพิการทางสมอง	ใช้กฎของ CP-ISRA (32-34) (35-38)
4. ความพิการทางแขน-ขา	ใช้กฎของ ISOD (40-47)
5. ความพิการทางไขสันหลังและโปลิโอ	ใช้กฎของ ISMWSF นั่งรถเข็น (51-54) (55-57)
6. ความพิการทางหู	ใช้กฎของ CISS (ไม่มีแข่งขันในพาราลิมปิก)

ในกรณีที่เกิดปัญหาที่มีได้ระบุไว้ในกติกาหรือข้อบังคับ การวินิจฉัยเป็นหน้าที่ของผู้แทนฝ่ายเทคนิคตามชนิดกีฬา และประธานกรรมการจัดการแข่งขันเป็นผู้ตัดสิน

2. ประเภทความพิการ

T หมายถึง TRACK (ลู่วิ่ง)

F หมายถึง FIELD (ลาน)

2.1 กลุ่มความพิการทางตา

2.1.1 กลุ่ม 1 B1 (ตาบอดสนิท T, F11) หรือเห็นเป็นแสงสว่างๆ ไม่เป็นภาพ

2.1.2 กลุ่ม 2 B2 (ตาบอดเห็นกลางๆ T, F12) สามารถมองเห็นได้ระยะไม่เกิน 2/60 ฟุต มุมลานไม่เกิน 5 องศา

2.1.3 กลุ่ม 3 B3 (ตาบอดเห็นกลางๆ T, F13) สามารถเห็นได้ระยะเกิน 2/60 ฟุต แต่ไม่เกิน 6/60 มุมลานไม่เกิน 20 องศา

2.2 กลุ่มความพิการทางปัญญา (T, F20)

2.3 กลุ่มความพิการทางสมอง (TF35-38)

2.4 กลุ่มความพิการทางการเคลื่อนไหว (แขน-ขา)

กลุ่มความพิการ	ลักษณะความพิการ
40	คนแคระ
41	ขาขาดเหนือเข่า 2 ข้างวีลแชร์
42	ขาขาดเหนือเข่า 1 ข้าง
43	ขาขาดใต้เข่า 2 ข้าง
44	ขาขาดใต้เข่า 1 ข้าง
45	แขนขาดเหนือศอก 2 ข้าง
46	แขนขาดเหนือศอก 1 ข้างหรือใต้ศอก 2 ข้าง
TF47	แขนขาดใต้ศอก 1 ข้าง

หมายเหตุ กลุ่มความพิการขึ้นอยู่กับผู้ตรวจระดับความพิการ (Classification) จะพิจารณาตามหลักเกณฑ์

2.5 กลุ่มความพิการทางไขสันหลังและโพลิโอ (51, 52, 53, 54, 55, 56, 57) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

2.5.1 กลุ่มวีลแชร์เรซซิ่ง (T51, T52, T53, T54)

2.5.2 กลุ่มนั่งเข่งบนเก้าอี้วีลแชร์ หรือรถวีลแชร์ (F55, F56, F57)

หมายเหตุ วิงผลัดกลุ่ม 42-47 ใช้การเตะร่างกาย จะมีนักกีฬาในกลุ่ม T46 และ T47 ไม่เกิน 2 คน

3. ประเภท 45, 46, 47 แข่งด้วยกันถือเป็นกลุ่มเดียวกัน (รวมคลาส) นับเป็นเหรียญเดียว (ระยะ 100-400 เมตร)
ประเภทลาน 45, 46, 47 แข่งชันกันถือเป็นกลุ่มเดียวกัน (รวมคลาส) นับเป็นเหรียญเดียว (ประเภทกระโดด
ทุกประเภท)

Men F40 (คนแคระ)

ชาย

1. วัดความสูง = ? (สมมติ 135 เซนติเมตร)
2. วัดหัวไหล่ถึงปลายแขนไม่เกิน 45 เซนติเมตร
3. เอามารวมกันไม่เกิน 180 เซนติเมตร

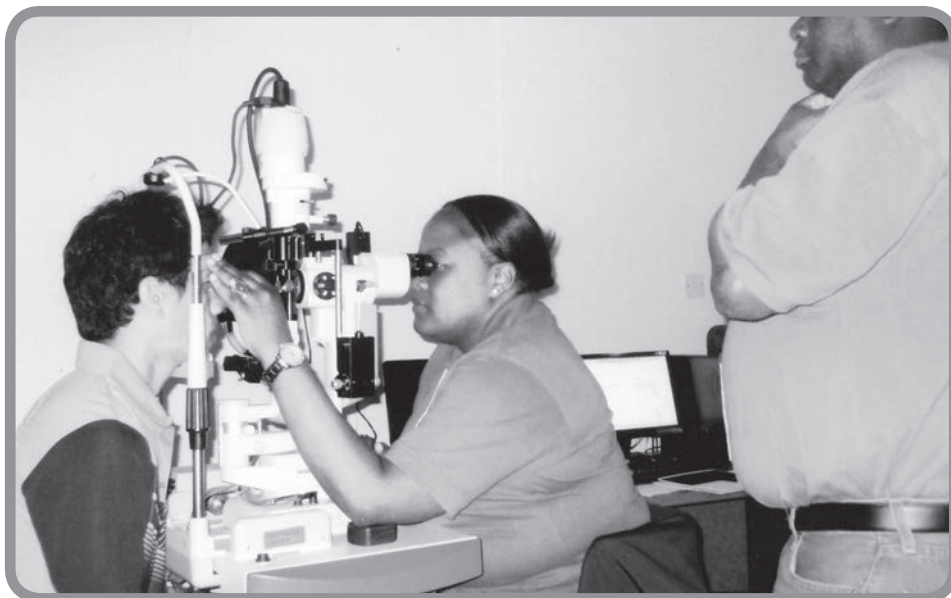
หญิง

1. วัดความสูง = ? (สมมติ 126 เซนติเมตร)
2. วัดหัวไหล่ถึงปลายแขนไม่เกิน 47 เซนติเมตร
3. เอามารวมกันไม่เกิน 173 เซนติเมตร

การตรวจกลุ่มตา T11, T12, T13

รูปที่ 1

รูปที่ 2

กติกาการแข่งขันของกลุ่มความพิการ

กลุ่มตา 11-13

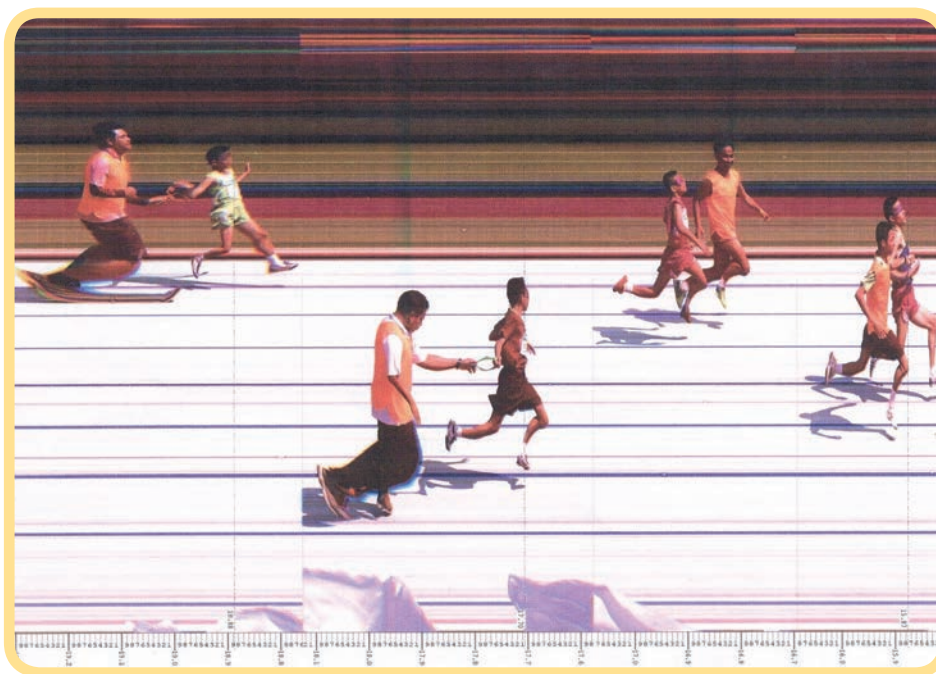
ในที่นี้เรียบเรียงจะสรุปให้เป็นข้อๆ จากประเภทูลู่และประเภทลานเพื่อสะดวกในการอ่านและเข้าใจในกติกา พร้อมจะมีรูปประกอบให้เห็นอย่างชัดเจน

1. นักกีฬากลุ่ม 11 ต้องสวมแว่นตาสีดำ จะเป็นผ้าหรือเป็นกระจกก็ได้ ต้องได้รับการตรวจจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน และถ้าไม่มีหรือไม่ถูกต้องคณะกรรมการจัดการแข่งขันต้องเตรียมอุปกรณ์สำรองไว้ด้วย

2. หลักการช่วยเหลือนักกีฬาในประเภทูลู่ ผู้นำวิ่ง (GUIDE RUNNER) ต้องสวมเสื้อสีที่แตกต่างกับนักกีฬาและเห็นได้อย่างชัดเจนโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันจะเป็นผู้จัดให้ผู้นำวิ่ง จะใช้เชือกหรือวัสดุอื่นใดที่ไม่เป็นอันตรายให้นักกีฬาจับ หรือจับที่ข้อศอก แต่ต้องมีระยะห่างไม่เกิน 50 เซนติเมตร ตลอดเส้นทางการแข่งขัน ยกเว้น 10 เมตรสุดท้าย ผู้นำวิ่งสามารถปล่อยนักกีฬาเข้าเส้นชัยได้ด้วยตนเอง แต่ผู้นำวิ่งต้องวิ่งเข้าเส้นชัยด้วยเช่นกัน

3. ผู้นำวิ่งต้องไม่ดึงหรือผลักดันนักกีฬาขณะที่กำลังวิ่งอยู่ ยกเว้นตั้งแต่ระยะ 800 เมตรขึ้นไป ผู้นำวิ่งสามารถวิ่งนำนักกีฬาไปข้างหน้าได้ประมาณ 1 ก้าว โดยไม่มีการดึงนักกีฬา

4. นักกีฬาและผู้นำวิ่งเปรียบเสมือนเป็นคนเดียวกันเมื่อเข้าเส้นชัย ทั้งคู่ต้องผ่านเส้นชัยด้วยกัน ดังรูปการเข้าเส้นชัย (รูปที่ 3, 4, และ 5)

รูปที่ 3

รูปที่ 4

รูปที่ 5

5. นักกีฬาจะใช้ ผู้นำวิ่งของตนเองได้ อย่างไรก็ตามคณะกรรมการจัดการแข่งขัน จะต้องมิ ผู้นำวิ่งสำรองเตรียมไว้โดยในใบสมัครจะต้องบอกกำกับไว้

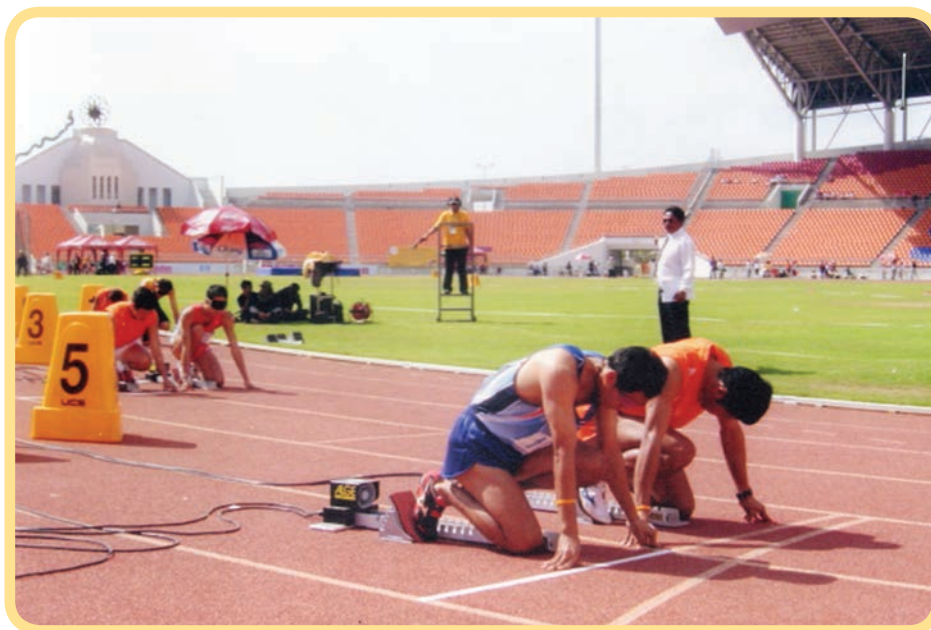
6. ในการแข่งขันตั้งแต่ 5,000 เมตรขึ้นไป (ไม่ใช่ช่องวิ่งของตนเอง)นักกีฬาอาจจะมีผู้นำวิ่งเพิ่มเป็น 2 คนได้เพื่อการเปลี่ยนตัว และการเปลี่ยนตัวต้องไม่กีดขวางนักกีฬาคนอื่น และต้องเปลี่ยนทางวิ่งที่เป็นทางตรง โดยแจ้งให้ผู้ชี้ขาดหรือผู้แทนเทคนิคทราบก่อน ถ้ามีการเปลี่ยนผู้นำวิ่งนอกบริเวณที่กำหนดไว้จะถูกปรับฟาวล์

7. ในการแข่งขัน 100-800 เมตร ของกลุ่ม 11 และ 12 นักกีฬาจะต้องใช้ 2 ช่องวิ่งต่อนักกีฬา 1 คน พร้อมทั้งผู้นำวิ่ง โดยใช้ช่องวิ่ง 1, 3, 5, 7 สำหรับนักกีฬากลุ่ม 12 จะใช้ผู้นำวิ่งหรือไม่ใช้ก็ได้โดยไม่ต้องสวมแว่นดำปิดตา แต่ถ้าใช้ผู้นำวิ่งนักกีฬาจะต้องวิ่งเหมือนกับกลุ่ม 11

8. กรณีการวิ่งที่ใช้ 2 ช่องวิ่ง ต่อ 1 คน หรือ 1 ทีมโดยจะถือแนวเขตของช่องวิ่งในสุดยื่นต่อออกไปยังช่องที่คู่กันทุกเขตของทุกช่องจะเป็นเขตยืนคอยรับ-ส่ง

9. การรับ-ส่ง ไม่ผลัดของกลุ่มตา ทั้งคนรับและส่งผู้นำวิ่งและนักกีฬา จะต้องอยู่ภายในเขตรับ-ส่ง (คู่มือและมือสัมผัสแรก) ถ้าเลยเขตรับออกไปแล้วส่งไม่ได้ อนุญาตให้ย้อนกลับมาส่งภายในเขตรับ-ส่งได้
10. นักกีฬากลุ่ม 12 ผู้นำวิ่งสามารถลงไปช่วยจัดนักกีฬาลงในตำแหน่งได้ และต้องไม่กีดขวาง ผู้ตัดสิน และนักกีฬาคนอื่นๆ เมื่อจัดเสร็จแล้วให้ออกจากบริเวณสนามแข่งขันทันที

การเริ่มวิ่งของกลุ่มตา T11

รูปที่ 6

รูปที่ 7

11. ในการแข่งขันวิ่งผลัด T11-T13 ต้องมีนักกีฬา T11 ไม่น้อยกว่า 1 คน และ/หรือ T13 ไม่เกิน 1 คน นอกนั้นจะเป็น T12

ตัวอย่าง

(1) T11 = 1 คน, T12 = 2 คน, T13 = 1 คน

(2) T11 = 2 คน, T12 = 2 คน

(3) T11 = 3 คน, T12 = 1 คน หรือ T13 = 1 คน

(4) T11 = 1 คน, T12 = 3 คน

(5) T11 = 4 คน

12. นักกีฬากลุ่ม 13 ไม่ต้องมีผู้นำวิ่งจะแข่งขันเหมือนคนปกติทุกอย่าง

13. ในการวิ่งบนถนน (มาราธอน 42.195 กิโลเมตร) กลุ่ม T11, T12 จะเปลี่ยนผู้นำวิ่งที่ระยะทาง 10, 20, 30 กิโลเมตร

14. ในการแข่งขันตั้งแต่ 5,000 เมตร ขึ้นไป ฝ่ายจัดการแข่งขันควรจัดน้ำดื่มและพองน้ำให้กับนักกีฬา ถ้าสภาพอากาศร้อน

15. ในการแข่งขันประเภทลู่วิ่งยาวกว่า 10,000 เมตร ฝ่ายจัดการแข่งขันควรเตรียมจัดโต๊ะสำหรับเครื่องดื่มพิเศษ หรือนักกีฬานำมาเอง น้ำและพองน้ำให้กับนักกีฬา

16. ห้ามใช้สัตว์เลี้ยงเป็นผู้ช่วยหรือลงไปในสนามแข่งขัน

17. ในการแข่งขัน วิดีโอสามารถนำมาใช้ได้ โดยที่ผู้แทนเทคนิคให้ความเห็นชอบ เพื่อช่วยการตัดสินในการใช้กติกา

ประเภทลาน กลุ่มตา F11-13

1. นักกีฬาทุกคน (กลุ่ม 11) ต้องสวมแว่นตาดำจะเป็นผ้าหรือเป็นกระจกก็ได้

2. ผู้ช่วยเหลือนักกีฬาอาจจะนำนักกีฬา กลุ่มตา F11-12 ไปยืนบริเวณวงกลมขว้างจักร ทุ่มน้ำหนัก และทางวิ่งพุ่งแหลน โดยการจัดตำแหน่งผู้ช่วยเหลือนักกีฬาอาจจะให้สัญญาณกับนักกีฬาได้และต้องออกจากบริเวณแข่งขัน เมื่อผู้ตัดสินให้สัญญาณเริ่มแข่งขันในการจับเวลาการประลองการแข่งขัน เมื่อผู้ตัดสินเห็นว่านักกีฬาพร้อมประลองการแข่งขัน นักกีฬาอาจจะขอให้ผู้ตัดสินบอกเวลาการเริ่มการแข่งขันได้ แต่ถ้านักกีฬาเสียเวลาการเริ่มและขอให้หยุด ผู้ตัดสินจะหยุดให้และจะเริ่มจากเวลาที่หยุด

4. ในการแข่งขันประเภทกระโดดของกลุ่ม 11 การให้สัญญาณจากผู้ช่วยเหลือนักกีฬาสามารถทำได้ แต่การส่งเสียงของผู้ชมการแข่งขัน**ควรให้เงียบเสียง**เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนการได้ยินเสียงของนักกีฬากับผู้ให้สัญญาณ

5. ในประเภทกระโดดสูง กลุ่ม 11 สามารถสัมผัสไม้พาดก่อนการกระโดดได้

6. ในประเภทกระโดดสูง กลุ่ม 12 สามารถวางสิ่งของบนไม้พาดได้ เช่น ผาเช็ดหน้าบางๆ ที่สะท้อนแสง เพื่อให้การมองเห็น แต่ต้องแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบ

7. ในประเภทกระโดดไกล และเขย่งก้าวกระโดด จะมีที่หมายเพื่อเริ่มกระโดด (แทนกระดานเริ่ม) ขนาด 1×1.22 เมตร โดยใช้แปंगหรือธงสีขาวหาเป็นที่หมาย

8. บ่อทรายควรมีความกว้าง 3.50 เมตร เพื่อความปลอดภัยของนักกีฬา

9. ผู้ช่วยนักกีฬา (ไกด์และผู้เรียก) ของกลุ่ม 11 จะมีได้ 2 คน คนหนึ่งเป็นคนเรียก อีกคนหนึ่งเป็นคน

จัดนักกีฬา ส่วนกลุ่ม 12 จะมีเพียงคนเดียวในการจัดนักกีฬาเตรียมกระโดด

10. สำหรับการแข่งขันประเภทลาน กลุ่ม 12 อาจจะใช้สี่ ซอลด์ก แบ็ง กรวย หรือ ธง ซึ่งอยู่ใน ดุลยพินิจของผู้ชี้ขาดหรือผู้แทนเทคนิค เพื่อการมองเห็น

11. ในกลุ่ม 12 จะมีผู้ช่วยเพียงคนเดียวในการนำลงไปในสนามทำหน้าที่ในการเรียกหรือจัดนักกีฬาสำหรับการกระโดดหรือการทุ่ม ฟุ่ง ขว้าง ผู้เรียกจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่ไม่กีดขวางการตัดสิน ผู้เรียกจะต้องไม่วิ่งตามนักกีฬาหรือด้านหลังของนักกีฬาขณะการประลอง ถ้าผู้ตัดสินเห็นว่าผู้ช่วยเหลือนักกีฬาหรือผู้เรียกนักกีฬาไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวข้างต้น จะต้องถูกเตือนหรือปรับพาวล์

หมายเหตุ ฝ่ายจัดการแข่งขันควรแยกนักกีฬาออกจากผู้ช่วยเหลือนักกีฬาหรือผู้เรียก

12. ในการกระโดดไกลหรือเข่งก้าวกระโดด เมื่อนักกีฬาวิ่งมา **เหยียบ** บริเวณที่กระโดด ให้ถือจุดนั้นเป็นที่หมาย และให้วัดจุดตกจากบ่อทรายผ่านจุดที่ **เหยียบ** (แบ็งสีขาวบริเวณที่กระโดด แต่ถ้าวิ่งมากกระโดดโดยไม่ถึงบริเวณที่เหยียบ (แบ็งสีขาว) ให้วัดจุดตกบ่อทรายผ่านขอบสี่เหลี่ยม 1 x 1.22 เมตร (ดูจากรูปที่ 8, 9, 10 และ 11)

การกระโดดไกลกลุ่มตา T11

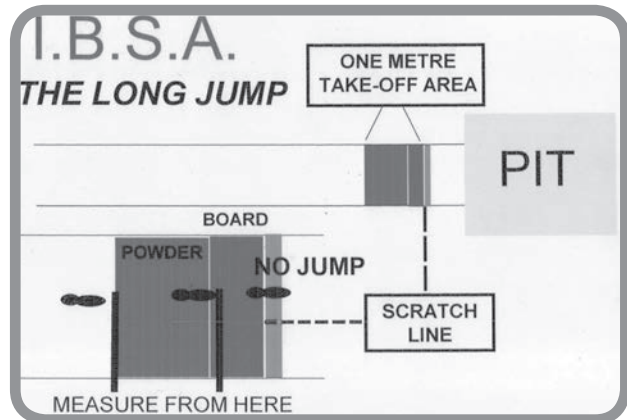
รูปที่ 8

รูปที่ 9

รูปที่ 10

รูปที่ 11

13. ระยะห่างจากขอบกระดานเริ่ม (เขย่งก้าวกระโดด)

กลุ่ม 11 ห่างจากบ่อทราย 9 เมตร

กลุ่ม 12-13 ห่างจากบ่อทราย 11 เมตร (ชาย)

ระยะห่างของกระดานเริ่มขึ้นอยู่กับเกมส์การแข่งขันและตัดสินใจของผู้แทนเทคนิค

การจัดการแข่งขัน (เฉพาะกลุ่มตา)

กลุ่ม	ประเภท	จำนวนคน	รอบแข่งขัน	ผู้เข้ารอบการแข่งขัน
T11-12	100, 200, 400 ม.	1-4	ชิงชนะเลิศ	-
		5-8	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 2 คน
		9-12	คัดเลือก 3 พวกร	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 1 คน
		13-16	คัดเลือก 4 พวกรจะมี รอบแรกและรอบรองฯ	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 4 คน มีรอบรองชนะเลิศ 2 พวกร
		17-20	คัดเลือก 5 พวกรจะมี รอบแรกและรอบรองฯ	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 7 คน มีรอบรองชนะเลิศ 3 พวกร
T11-12	800 ม.	1-5	ชิงชนะเลิศ	-
		6-10	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 2 คน
		11-15	คัดเลือก 3 พวกร	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 1 คน
		16-20	คัดเลือก 4 พวกรจะมี รอบแรกและรอบรองฯ	ชนะเลิศ 1 และที่ 2 แต่ละพวกร + เวลาดี ที่สูด 2 คน มีรอบรองชนะเลิศ 2 พวกร
T11-12	1,500 ม.	1-6	ชิงชนะเลิศ	-
		7-12	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1 และที่ 2 แต่ละพวกร + เวลาดี ที่สูด 2 คน
		13-18	คัดเลือก 3 พวกร	ชนะเลิศ 1 แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 3 คน
T11-12	5,000 และ 10,000 ม.	1-10	ชิงชนะเลิศ	-
		11-20	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1, ที่ 2, ที่ 3 แต่ละพวกร + เวลาดี ที่สูด 4 คน
		21-30	คัดเลือก 3 พวกร	ชนะเลิศ 1, ที่ 2, แต่ละพวกร + เวลาดีที่สูด 4 คน

ตารางการเข้ารอบแข่งขัน
กลุ่มตา T11-T13, กลุ่มวีลแชร์ T32-34, T51-54

กลุ่ม	ประเภท	จำนวนคน	รอบแข่งขัน	ผู้เข้ารอบการแข่งขัน
T32-34 และ T51-54	1,500 และ 5,000 ม.	1-10	ชิงชนะเลิศ	-
		11-20	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1, ที่ 2, ที่ 3 แต่ละพวกรและเวลา ดีอีกร 4 คน
		21-30	คัดเลือก 3 พวกร	ชนะเลิศ 1, ที่ 2, ที่ 3 แต่ละพวกรและเวลา ดีอีกร 1 คน
T11-12	10,000 ม.	1-12	ชิงชนะเลิศ	-
		13-24	คัดเลือก 2 พวกร	ชนะเลิศ 1, ที่ 2, ที่ 3, ที่ 4 แต่ละพวกรและ เวลาดีที่สดุ 4 คน

ตารางการแข่งขันของกลุ่มตา (T11-13)

ในกรณีนี้ที่มีช่อง 8 ช่องวิ่ง จำนวนนักกีฬาสูงสุดที่จะเข้าลงแข่งขันได้ในรอบชิงชนะเลิศรวมทั้งผู้นำวิ่ง
มีดังนี้

ประเภท	T11	T12	T13
100 ม.	4	4	4
200 ม.	4	4	4
400 ม.	4	4	4
800 ม.	4/16*	4/16*	4/16*
1,500 ม.	8	10	12
5,000 ม.	12	12	15
10,000 ม.	12	12	20

* ขึ้นอยู่กับการเริ่มปล่อยตัว

ที่ยืนเท้า

1. ที่ยืนเท้าอาจจะใช้กับกลุ่มสมอง T35-38 กลุ่มแขน-ขา T42-47 ทุกประเภทที่เป็นระยะสั้นไม่เกิน 400 เมตร รวมถึงไม้แรกของการวิ่งผลัด 4x200 เมตร และ 4x400 เมตร แต่ไม่รวมกลุ่มอื่นๆ ที่ยืนเท้าต้องใช้กับกลุ่มตา T11-13 และกลุ่มปัญญา T20 ทุกประเภทที่เป็นระยะสั้นไม่เกิน 400 เมตร รวมไปถึงการวิ่งผลัด 4x200 เมตร และ 4x400 เมตร เมื่อวางอยู่บนช่องวิ่ง ส่วนของที่ยืนเท้าต้องไม่เลยเส้นเริ่มหรือยื่นเลยเข้าไปช่องวิ่งอื่น

2. ในการแข่งขันของ IPC ที่เป็นสถิติของโลกของการแข่งขันกลุ่มตา T11-13 และกลุ่มปัญญา T20 ที่ยืนเท้าจะต้องมีสายโยงเชื่อมกับเครื่องควบคุมการผิดกติกาเริ่มออกวิ่ง (False start Control apparatus) ระบบเครื่องนี้จะต้องเที่ยงตรงกับนักกีฬาทุกคน

3. คณะกรรมการจัดการแข่งขันอาจจะกำหนดให้ใช้อุปกรณ์ของฝ่ายจัดการแข่งขัน

หมายเหตุ นักกีฬางานกลุ่มของปัญญา T20 กลุ่มสมอง T35-38, กลุ่มแขน-ขา T42-47 อาจขอให้มีการจัดระยะห่างของที่ยืนเท้าโดยผู้ช่วยผู้ปล่อยตัว โดยผู้แทนเทคนิคจะจัดแบบของเอกสารให้กับนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอนนำไปบันทึกส่งกลับมา

การเริ่ม

1. ตำแหน่งการเริ่มการวิ่งถูกกำหนดโดยเส้นกว้าง 50 มิลลิเมตร ในการแข่งขันที่ไม่ใช่ช่องวิ่ง เส้นเริ่มจะเป็นเส้นโค้งตำแหน่งของการเริ่มจะนับจากซ้ายไปขวาตามของแนวทางของการวิ่ง

หมายเหตุ

1.1 ในกรณีที่การเริ่มอยู่นอกสนามกีฬาเส้นเริ่มอาจจะมีความกว้างถึง 0.3 เมตร และมีสี่สะท้อนตัดกับพื้นที่เป็นจุดเริ่ม

1.2 เส้นเริ่มการวิ่ง 1,500 เมตร อาจจะต่อนอกไปจากเส้นโค้งไปตามลู่วิ่งสังเคราะห์ได้

ในการแข่งขันของกลุ่มตา T11-13 กลุ่มปัญญา T20 ที่ไม่เกิน 400 เมตร (รวมไม้แรกของการวิ่งผลัด 4x200 เมตร, วิ่งผลัด 4x400 เมตร) จะต้องนั่งลง (Crouch Start) และใช้ที่ยืนเท้าด้วย

หมายเหตุ การนั่งลงอาจไม่ใช้กับนักกีฬากลุ่มสมอง T35-38, และแขน-ขา T42-47

2. การแข่งขันทุกประเภทจะต้องปล่อยด้วยเสียงปืนหรือปืนไฟฟ้า เมื่อทุกคนพร้อมในตำแหน่งที่เริ่มออกที่ถูกต้อง ถ้าผู้ปล่อยตัวไม่พอใจในการเริ่มของนักกีฬา ผู้ปล่อยตัวจะให้นักกีฬาทุกคนถอยออกไปจากจุดเดิม ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวจะจัดให้อยู่ใหม่อีกครั้ง

หมายเหตุ ถ้านักกีฬามีความบกพร่องทางหู ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวอาจใช้ธง แสงไฟ ช่วยในการให้เห็นในการเริ่ม สำหรับนักกีฬาตาบอดและบกพร่องทางหูทั้งสองอย่าง เจ้าหน้าที่อาจจะตะตะเป็นสัญญาณการเริ่ม

3. การให้คำสั่งการเริ่มจะใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น การแข่งขันไม่เกิน 400 เมตร (รวมวิ่งผลัด 4x200 เมตร, วิ่งผลัด 4x400 เมตร) จะใช้คำว่า “เข้าที่” (on yours marks) เมื่อนักกีฬาทุกคนนั่ง จะสั่งคำว่า “ระวัง” (Set) เมื่อนักกีฬายกตัวขึ้นแล้วนั่ง ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวจะยิงปืนปล่อยตัว ถ้าการแข่งขันเกิน 400 เมตรขึ้นไป จะสั่ง “เข้าที่” (on yours marks) นักกีฬาจะต้องไม่สัมผัสพื้นด้วยมือข้างเดียวหรือทั้งสองข้างระหว่างการเริ่ม

4. ในการแข่งขันไม่เกิน 400 เมตร เมื่อมีคำสั่ง “เข้าที่” (on yours marks) นักกีฬากลุ่มสมอง T35-38 และกลุ่มแขน-ขา T42-47 จะต้องไปที่เส้นเริ่ม ในช่องวิ่งของตนเองทันที สำหรับกลุ่มตา T11-13 และกลุ่มปัญญา T20 จะต้องนั่งลงมือ 2 ข้างอยู่กับพื้นหลังเส้นเริ่ม เขาข้างหนึ่งจะสัมผัสพื้น เท้าทั้งสองข้างต้องวางบนที่ยืนเท้าเมื่อมีคำสั่ง “ระวัง” (Set) นักกีฬาจะยกตัวขึ้นทันทีเตรียมพร้อมที่เริ่มออกวิ่ง มือยังติดพื้น และเท้ายังสัมผัสที่ยืนเท้า

ในกรณีการแข่งขันวีลแชร์ (T32-34 และ T51-54) เมื่อได้ยินคำว่า “เข้าที่” (on yours marks) นักกีฬาต้องตรงไปที่หลังเส้นเริ่ม ล้อไม่สัมผัสเส้น เมื่อได้ยินคำว่า “ระวัง” (Set) นักกีฬาอาจจะเตรียมตัวทันทีในตำแหน่ง

พร้อมที่จะเคลื่อนที่

5. เมื่อมีคำสั่ง “ระวัง” หรือ “เข้าที่” เมื่อมีระยะเกิน 400 เมตร นักกีฬาจะต้องอยู่ในตำแหน่งพร้อมที่จะเริ่มต้นที่ จะไม่มีการถ่วงเวลา (Delay)

ในกรณีที่นักกีฬาถูกตัดสินโดยผู้ปล่อยตัว ดังนี้

- ก. หลังจากคำว่า “ระวัง” ของการแข่งขันไม่เกิน 400 เมตร หรือ “เข้าที่” (on your marks) ของการแข่งขันเกิน 400 เมตร และก่อนเสียงปืนดัง เหตุเกิดจากการเริ่มถูกยกเลิก โดยการยกมือหรือยกตัวหรือลุกขึ้นจากท่านั่งลง (Crouch Start) ปราศจากเหตุผลอื่นอันสมควร เหตุผลนี้ จะถูกพิจารณาจากคณะกรรมการของผู้ชี้ขาด
- ข. ล่าช้ากับคำสั่ง “เข้าที่” หรือ “ระวัง” หรือไม่ไปอยู่ในตำแหน่งที่พร้อมที่จะเริ่มวิ่งในเวลาที่เหมาะสม หรือ
- ค. หลังจากคำว่า “เข้าที่” หรือ “ระวัง” ได้รับกวนนักกีฬาคนอื่นๆ ด้วยเสียงต่างๆ ผู้ปล่อยตัวจะยกเลิกการเริ่มต้นที่
- ง. ในกรณีที่นักกีฬายื่นออกและได้ยืนยันคำว่า “เข้าที่” หรือ “ระวัง” และยังคงตัวไม่ได้จะไม่ถือว่าเป็นความผิด ให้ถือว่าเป็นอุบัติเหตุ เช่น ล้มตัวไปข้างหน้ามากเกินไปจนทรงตัวไม่อยู่ (ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มแขน-ขา และสมอง)

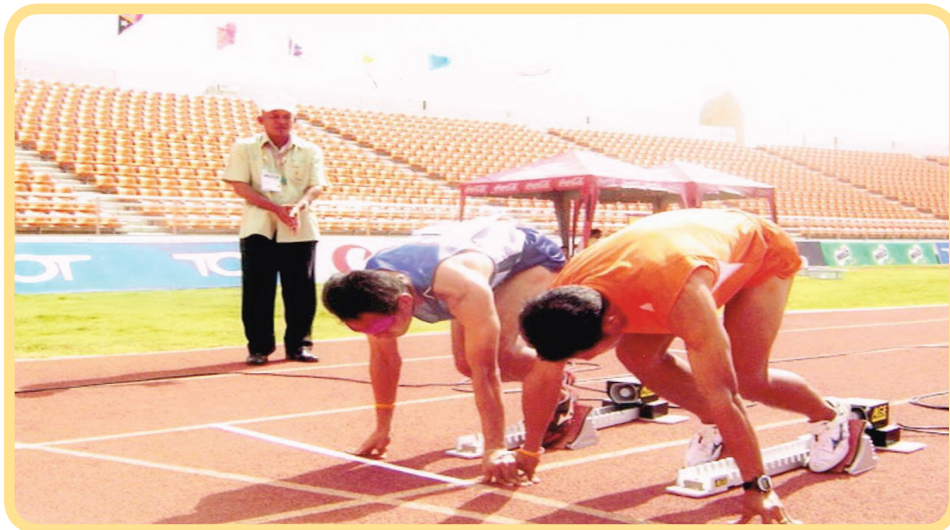
รูปที่ 12

การเริ่มออกวิ่ง

รูปที่ 13

รูปที่ 14

รูปที่ 15

กลุ่มปัญญา T20

เป็นกลุ่มที่ต้องผ่านการตรวจของแพทย์โดยมี IQ ไม่เกิน 70 และ EQ ไม่เกิน 60 บุคลิกลักษณะจะเหมือนคนปกติ ดังนั้น กฎกติกาของการแข่งขันจะใช้กติกาของ IAAF (สหพันธ์กรีฑานานาชาติ) ฉบับ 2016-2017 จึงกล่าวในตอนท้ายบท

รูปที่ 16

รูปที่ 17

กลุ่มสมอง TF35-38

เป็นกลุ่มของเส้นประสาทที่บกพร่อง ไม่สามารถสั่งการต่ออวัยวะบางส่วนได้ซึ่งผู้ตรวจกลุ่มความพิการ (Classifier) เป็นผู้ตรวจ ดังนั้นการแข่งขันบางชนิดจะแตกต่างจากคนปกติ ดังนี้

ประเภทลู่

1. การเริ่มออกวิ่ง นักกีฬาจะใช้ที่ยืนเท้าหรือไม่ใช้ก็ได้จะใช้ข้างเดียวในการยันเท้าก็ได้ จะยืนออกวิ่งหรือจะอยู่ในท่านั่งก็ได้ ตามความถนัดของตนเอง
2. ในการวิ่งผลัด จะมีนักกีฬากลุ่ม 38 ไม่เกิน 2 คน นอกนั้นจะใช้กลุ่มที่เหลืออีก 2 คน
3. สัญญาณในการเริ่มออกวิ่ง จะเหมือนคนปกติ ซึ่งจะกล่าวสรุปในตอนท้ายบท

รูปที่ 18

ประเภทลาน นักกีฬาแข่งขันเหมือนคนปกติ ยกเว้นน้ำหนักของอุปกรณ์ ขึ้นอยู่กับความพิการ

กลุ่ม 40 (คนแคระ)

รูปที่ 19

รูปที่ 20

กลุ่ม 42

รูปที่ 21

รูปที่ 22

กลุ่มความเคลื่อนไหว (แขน-ขา) TF40-47

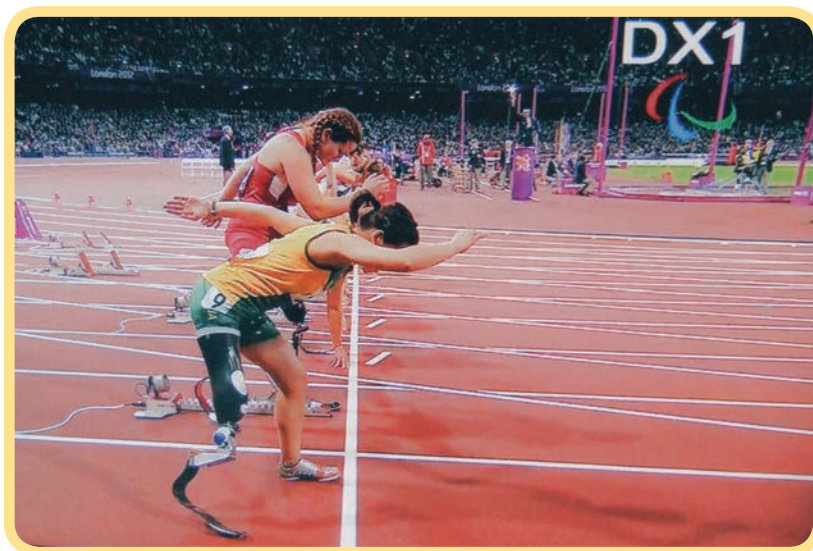
เป็นส่วนกลุ่มความพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือตั้งแต่เกิดก็ได้จึงต้องผ่านการตรวจจากผู้ตรวจกลุ่มความพิการ (Classifier) โดยการแยกแยะความพิการออกไปสำหรับการแข่งขันบางกลุ่มอาจจะแข่งขันเหมือนคนปกติบางอย่างอาจจะเป็นในกรณีพิเศษซึ่งจะกล่าวต่อไป

ประเภทลู่

1. ในการเริ่มออกวิ่ง จะใช้ที่ยันเท้าหรือไม่ใช้ก็ได้ จะยืนออกวิ่งหรือนั่งลงก็ได้
2. ในการวิ่งผลัด จะมีกลุ่ม 46-47 ไม่เกิน 2 คน นอกนั้นจะใช้กลุ่มที่เหลือได้อีก 2 คนการแข่งขันใช้การแตะร่างกาย

ประเภทลาน

3. การทุ่ม ฟัน กว้าง เหมือนคนปกติ
4. การกระโดดไกลอนุญาตให้ใช้เท้าที่เป็นขาเทียมเหยียบเพื่อกระโดดได้ (TAKE OFF)
5. การกระโดดสูง ไม่อนุญาตให้ใช้เท้าที่เป็นขาเทียมเหยียบเพื่อกระโดด (TAKE OFF)

รูปที่ 23

ลักษณะรถวีลแชร์

รูปที่ 24

รูปที่ 25

การเริ่ม

รูปที่ 26

การเข้าเส้นชัย

รูปที่ 27

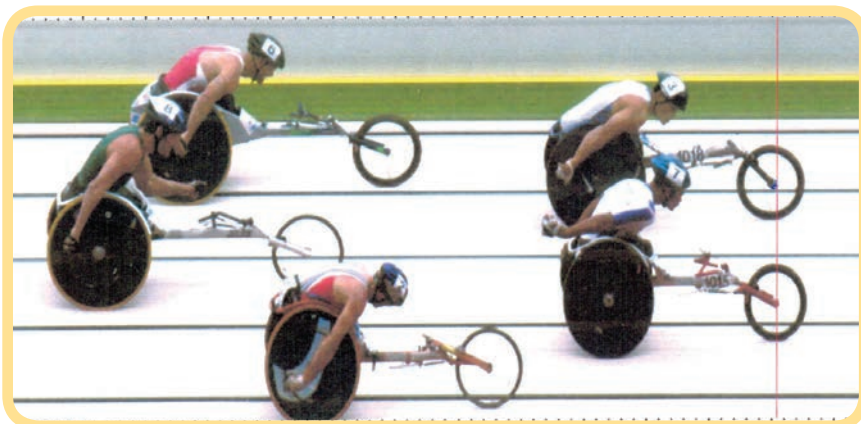
การแข่งขันที่ฝึกดึก

รูปที่ 28

รูปที่ 29

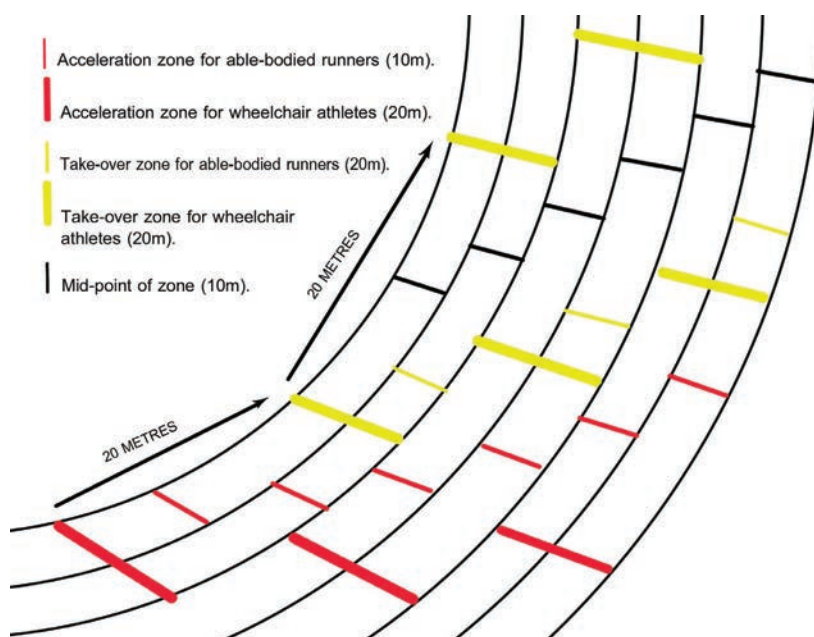
รูปที่ 30

กลุ่มทางไซส์หลังและโพลิโอ (Wheel Chair) T32-34, T51-57

เป็นกลุ่มความพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุหรือตั้งแต่เกิดก็ได้ซึ่งจะต้องผ่านการตรวจจากผู้ตรวจความพิการ (Classifier) โดยแยกแยะความพิการออกไป กติกาโดยย่อมีดังนี้

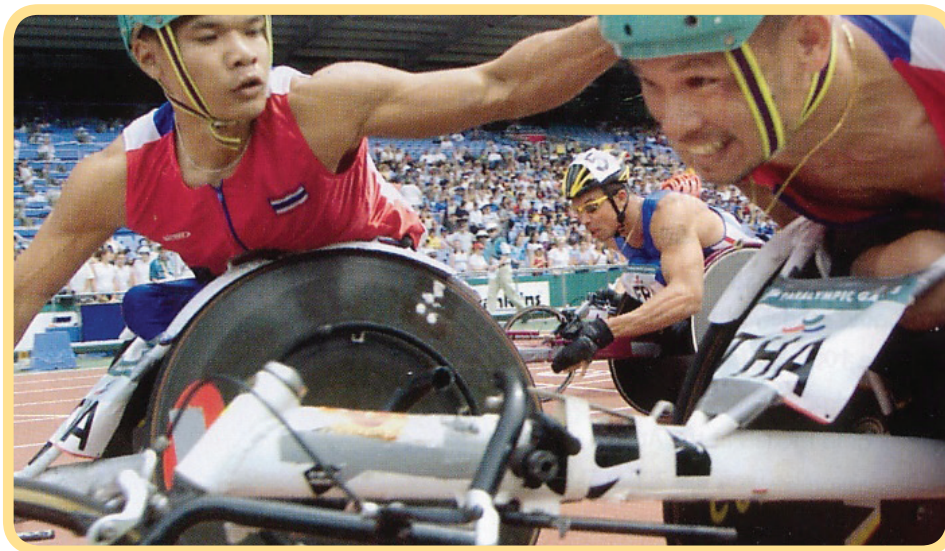
1. ในการแข่งขันพาราลิมปิกเกมส์ ซึ่งแชมป์โลก หรือการแข่งขันชิงแชมป์ต่างๆ ที่ IPC รับรอง วีลแชร์จะมี 2 ล้อใหญ่ และ 1 ล้อเล็กส่วนในการแข่งขันอื่นๆ วีลแชร์อาจจะมี 2 ล้อใหญ่และ 2 ล้อเล็กซึ่ง 2 ล้อเล็กต้องอยู่ข้างหน้า
2. ส่วนของม้านั่งต้องไม่ยื่นเลยคุมล้อหน้า และไม่กว้างกว่าคุมล้อข้างทั้งสอง ความสูงของม้านั่งจากพื้นต้องไม่เกิน 50 เซนติเมตร
3. เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อหน้าต้องไม่เกิน 50 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางของล้อหลังต้องไม่เกิน 70 เซนติเมตร
4. จะมีวงขอบเรียบสำหรับมือผลักเพียง 1 ที่ล้อใหญ่
5. ต้องไม่มีเกียร์ติดอยู่ แต่อนุญาตให้ติดเบรกได้
6. ต้องไม่มีกระจกสองหลัง
7. ส่วนตัวถังของม้านั่งต้องไม่เลยแนวยางของล้อหลัง
8. ในการแข่งขันทุกประเภท นักกีฬาสามารถบังคับล้อหน้าไปด้านซ้ายและขวาได้
9. ตัวรถจะถูกวัดโดยเจ้าหน้าที่ที่ฝ่ายเรียกตัว และต้องไม่นำรถออกไปก่อนเริ่มการแข่งขัน ตัวรถจะถูกตรวจก่อนหรือหลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้ว
10. เป็นความรับผิดชอบของนักกีฬาที่ต้องแน่ใจว่า ส่วนล่างของร่างกายจะไม่ถูกพื้นลู่วิ่งระหว่างการแข่งขัน
11. ต้องแน่ใจว่าวีลแชร์ของท่านถูกต้องตามกติกา จะไม่มีการรอคอยเพื่อปรับรถของท่าน
12. การเริ่มแข่งขัน จะออกด้วยเสียงปืน
13. ล้อหน้าของรถจะไม่สัมผัสเส้น
14. ผู้ปล่อยตัวมีอำนาจในการที่จะให้แข่งขันใหม่ ถ้ามีเหตุการณ์สุดวิสัยในระยะไม่เกิน 50 เมตร ตั้งแต่ระยะ 800 เมตร ขึ้นไป

เขตการแตะร่างกาย

รูปที่ 31

รูปที่ 32

15. ขณะแข่งขันนักกีฬาที่มาทางด้านหลังจะต้องรับผิดชอบในการที่จะตัดเข้าด้านใน ในทำนองเดียวกันผู้ที่ถูกแซงจะต้องรับผิดชอบที่จะไม่กีดกันขณะที่ล้อหน้าของเขายอยู่ในสายตาของท่าน
16. การจำกัดเวลา การแข่งขันตั้งแต่ 1,500 เมตรขึ้นไป เจ้าหน้าที่อาจจะยุติประเภทการแข่งขันนั้นๆ เมื่อหมดเวลา นักกีฬาที่ยังแข่งขันไม่เสร็จ (ถูกน็อกเอาต์) จะถูกบันทึกไม่ถึงเส้นชัย ว่า DNF (Did not finish)
17. การแข่งขันวีลแชร์ลัด 4 x 100, 4 x 400 เมตร แต่ละทีมจะใช้ 2 ช่อง จะอยู่ช่อง 1, 3, 5, 7 โดยถือพื้นที่ช่องในสุดเป็นเขตเริ่มต้น และจะมีเขตคอย 20 เมตร และเขตของการตระว่างกาย 20 เมตร (TAKE OVER ZONE)
19. นักกีฬาที่นำรถถึงเส้นชัยจะเป็นผู้ชนะ โดยจะดูที่ดุมล้อสัมผัสเส้นชัยก่อน
20. การแข่งขันวีลแชร์ทุกระยะ นักกีฬาต้องสวมหมวกป้องกันความปลอดภัย

ประเภทลาน (นั่งรถวีลแชร์ หรือเก้าอี้) กลุ่ม F32-34, 52-53-54-55-56-57

1. กลุ่มนี้ถ้าใช้เก้าอี้ต้องมีความสูงไม่เกิน 75 เซนติเมตร รวมทั้งเบาะรองรับอาจมีที่จับเป็นโลหะ หรือไฟเบอร์ได้ แต่ต้องไม่มีกาวยึดหยุ่น (ดูรูปที่ 33, 34 และ 35)
2. อาจจะมีที่รัดเท้าหรือลำตัว ถ้ามีการบันทึกจากแพทย์ (ดูรูปที่ 34, 35, 36, 37, 38 และ 39)
3. เก้าอี้ต้องอยู่ในแนวตั้งฉากในวงกลมเท่านั้น (ดูรูปที่ 36, 37, 38 และ 39)
4. เมื่อถึงเวลาการประลองจะไม่มีเสียงเวลาแก้ไขเก้าอี้ ต้องแน่ใจว่าเก้าอี้ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว
5. ในขณะที่มีการประลอง ถ้าที่จับหักไม่ถือว่าเป็นการประลอง
6. ในการทุ่ม ฟัน ขว้าง บนเก้าอี้ อย่างน้อยส่วนขา (บานพับ) และก้นต้องนั่งอยู่กับเบาะ จนกว่าจะปล่อยวัตถุออกไป (ดูรูปที่ 36, 37, 38 และ 39)
7. เมื่อเรียกทำการฝึกซ้อม แต่ท่านไม่ต้องฝึกซ้อม จะมาขอภายหลังไม่ได้ การฝึกซ้อมจะฝึกซ้อม 1-2 ครั้ง แล้ววัดสถิติ แล้วประลองติดต่อกันไป
8. การประลองจะประลอง 3 ครั้งแล้ววัดสถิติ แล้วประลองต่ออีก 3 ครั้งก็ได้ หรือประลองติดต่อกัน 6 ครั้งก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้แทนเทคนิค

การวัดความสูงม้านั่ง

รูปที่ 33

รูปที่ 34

การนั่งบนเก้าอี้ม้านั่ง

รูปที่ 35

รูปที่ 36

การนั่งบนเก้าอี้มานั่ง

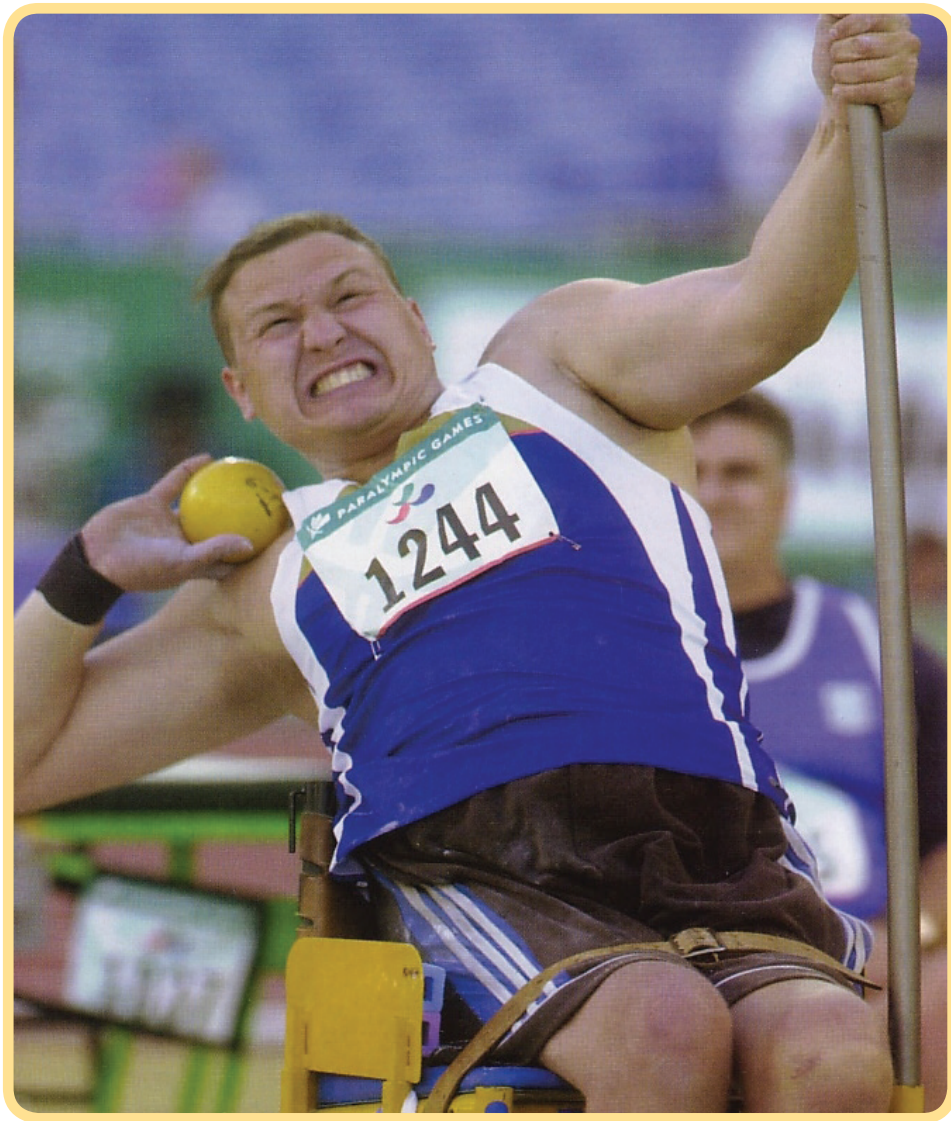
รูปที่ 37

รูปที่ 38

วีลแชร์ทุ่มน้ำหนัก

รูปที่ 39

กลุ่มความบกพร่องทางหู

นักกีฬาที่ผ่านการตรวจจากแพทย์จะต้องได้ยินเสียงไม่เกิน 50 เดซิเบล นักกีฬาจะได้ยินเสียงบ้าง แต่อาจไม่เข้าใจในเสียงพูด การแข่งขันจึงต้องมีผู้ใช้ ภาษามือ เป็นผู้แปล ให้นักกีฬาทราบ ส่วนสำหรับการแข่งขันนั้น ในการเริ่มออกวิ่งอาจใช้ธงเป็นสัญญาณในการเริ่มออกวิ่งได้พร้อมกับเสียงปี่สำหรับการแข่งขันระดับนานาชาติ การเริ่มออกวิ่งจะใช้สัญญาณของไฟฟ้าซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าของช่องวิ่ง (ดังรูปที่ 41, 42, 43, 44, 45, 46 และ 47)

การวิ่งระยะสั้น 100-400 เมตร

1. เมื่อได้ยินคำว่า “เข้าที่” ผู้ปล่อยตัวกดสัญญาณสีแดง
2. เมื่อสั่ง “ระวัง” ผู้ปล่อยตัวกดสัญญาณสีฟ้า
3. เมื่อเสียงสัญญาณปี่ดังขึ้น จะมีไฟสีเขียวขึ้นพร้อมกับเสียงปี่

ในกรณีที่เกิดการฟาวล์ ผู้ปล่อยตัวหรือผู้เรียกตัวนักกีฬากลับจะให้สัญญาณเสียงปี่ ผู้ช่วยผู้ชี้ขาดลู่วิ่งที่ยืนอยู่ข้างลู่วิ่งจะออกมาบอก เพื่อให้หยุดวิ่ง

การวิ่งระยะกลางและไกล (800 เมตรขึ้นไป)

1. เมื่อได้ยินคำว่า “เข้าที่” ผู้ปล่อยตัวจะกดสัญญาณไฟสีแดง
2. เมื่อเสียงสัญญาณปี่ดังขึ้น จะมีไฟสีเขียวขึ้นพร้อมเสียงปี่

รูปที่ 40

เข้าที่

รูปที่ 41

ระวัง

รูปที่ 42

เสียงปืนพร้อมไฟเขียว

รูปที่ 43

การปล่อยตัวระยะ 100-400 เมตร

รูปที่ 44

รูปที่ 45

การปล่อยตัวระยะกลาง-ไกล

รูปที่ 46

รูปที่ 47

รูปประกอบการตัดสินตามกติกาสากล (IAAF)

รูปที่ 48

รูปที่ 49

รูปที่ 50

รูปที่ 51

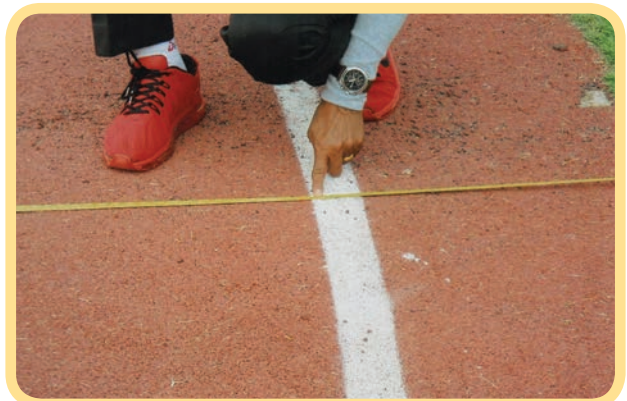
รูปที่ 52

รูปที่ 53

รูปที่ 54

รูปที่ 55

รูปประกอบการตัดสินตามกติกาสากล (IAAF)

รูปที่ 56

รูปที่ 57

รูปที่ 58

รูปที่ 59

บททั่วไป

กติกาสากล (IAAF)

การแข่งขันกีฬานานาชาติทั้งหมด ตามที่ระบุในกติกาข้อ 1 จะต้องจัดขึ้นภายใต้กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IAAF) และจะต้องระบุไว้ในประกาศ โฆษณา โปรแกรมการแข่งขัน และสิ่งพิมพ์ต่างๆ

หมายเหตุ: เป็นข้อเสนอแนะว่า ประเทศสมาชิกที่จัดการแข่งขันกีฬาในประเทศของตนเองให้ใช้กติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ (IAAF) สำหรับกีฬาคนพิการก็สามารถใช้ได้ โดยแนวทางการปฏิบัติขึ้นอยู่กับความพิการแต่ละประเภทที่ได้กล่าวมาแล้ว

เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน (Officials of the Meeting)

คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะเป็นผู้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทั้งหมดให้เป็นไปตามกติกาของประเทศสมาชิกในประเทศที่จัดการแข่งขันขึ้นและในกรณีนั้นจัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b) และ (c) เป็นไปตามกติกาและระเบียบการขององค์การระหว่างประเทศที่เหมาะสม รายการดังต่อไปนี้ประกอบไปด้วย เจ้าหน้าที่ที่จำเป็นที่จะต้องมีการแข่งขันนานาชาติที่สำคัญต่างๆ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการจัดการแข่งขันสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

เจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน (Management Officials)

- ผู้อำนวยการการแข่งขัน 1 คน (Competition Director)
- ผู้จัดการแข่งขัน 1 คน (Manager)
- ผู้จัดการฝ่ายจัดลำดับประเภทการแข่งขัน (Event Presentation Manages)

เจ้าหน้าที่การแข่งขัน (Competition Officials)

- ผู้ชี้ขาด (Referee) ประเภทลู่วิ่ง (Track Events) 1 คน (หรือมากกว่า)
- ผู้ชี้ขาด (Referee) ประเภทลาน (Field Events) 1 คน (หรือมากกว่า)
- ผู้ชี้ขาด (Referee) ประเภทรวม 1 คน (หรือมากกว่า)
- ผู้ชี้ขาด (Referee) ประเภทแข่งขันนอกสนามกรีฑา 1 คน (หรือมากกว่า)
- หัวหน้าผู้ตัดสิน (Chief Judge) 1 คน และผู้ตัดสินประเภทลู่วิ่งจำนวนตามความต้องการ
- หัวหน้าผู้ตัดสิน (Chief Judge) 1 คน และผู้ตัดสินประเภทลานจำนวนตามความต้องการ
- หัวหน้าผู้ตัดสิน (Chief Judge) 1 คน และผู้ตัดสินประเภทเดิน 5 คน สำหรับรายการที่จัดการแข่งขันเดินภายในสนาม
- หัวหน้าผู้ตัดสิน (Chief Judge) 1 คน และผู้ตัดสินประเภทเดิน 8 คน สำหรับรายการที่จัดการแข่งขันเดินภายนอกสนาม
- เจ้าหน้าที่การแข่งขันเดินอื่นๆ ตามความจำเป็น รวมทั้งผู้บันทึกเจ้าหน้าที่ประจำป้ายเตือน
- เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยผู้ชี้ขาด (Chief Umpire) 1 คน ผู้ช่วยผู้ชี้ขาด (Umpire) จำนวนตามความเหมาะสม
- ผู้ประสานงานการปล่อยตัว 1 คน
- ผู้ปล่อยตัว 1 คน และผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับ จำนวนตามความเหมาะสม
- ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัว 1 คน (หรือมากกว่า)
- เลขานุการการแข่งขัน (Competition Secretary) 1 คน (หรือมากกว่า)

- สารวัตรสนาม 1 คน (หรือมากกว่า)
- ผู้วัดกระแสลม 1 คน (หรือมากกว่า)
- หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัย 1 คน และผู้ช่วยผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัย จำนวนตามความเหมาะสม
- ผู้ตัดสินการวัดระยะทางด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ 1 คน (หรือมากกว่า)
- ผู้ตัดสินรายการงานตัว 1 คน (หรือมากกว่า)

เจ้าหน้าที่เพิ่มเติมอื่นๆ

- ผู้ประกาศ 1 คน (หรือมากกว่า)
- เจ้าหน้าที่ประเมินผล (Statistician) 1 คน (หรือมากกว่า)
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายโฆษณา (Advertising Commissioner) 1 คน
- เจ้าหน้าที่รังวัด (Surveyor) 1 คน
- แพทย์ 1 คน (หรือมากกว่า)
- พนักงานช่วยเหลือ (เข้าแข่งขัน เจ้าหน้าที่และนักข่าว)

ผู้ชี้ขาดและหัวหน้าผู้ตัดสินควรมีตรา (Badge) หรือปลอกแขนให้เห็นอย่างชัดเจน ถ้าเห็นว่ามีอาการจำเป็นอาจจะแต่งตั้งผู้ช่วยได้ อย่างไรก็ตามควรระมัดระวังให้สถานที่แข่งขันปลอดเจ้าหน้าที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ถ้ามีการแข่งขันประเภทหญิง ถ้าเป็นไปได้ควรมีการแต่งตั้งแพทย์หญิงไว้ด้วย

ผู้อำนวยการแข่งขัน (Competition Director)

ผู้อำนวยการการแข่งขัน จะเป็นผู้วางแผนการจัดการทางเทคนิคของการแข่งขัน โดยร่วมมือกับผู้แทนเทคนิค (Technical Delegates) 1 คน หรือมากกว่าตามความเหมาะสม เพื่อให้มั่นใจว่าแผนนี้จะประสบความสำเร็จและแก้ปัญหาทางด้านเทคนิคใดๆ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิค

ผู้อำนวยการการแข่งขัน จะเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทั้งหมดได้ผ่านระบบการติดต่อสื่อสาร

ผู้จัดการแข่งขัน (Meeting Manager)

ผู้จัดการแข่งขันจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการแข่งขันให้เป็นไปอย่างถูกต้องจะต้องตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ทุกคนได้มารายงานตัวเพื่อปฏิบัติหน้าที่ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่แทนเมื่อจำเป็น และมีอำนาจย้ายเจ้าหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามกติกาออกจากการปฏิบัติหน้าที่ร่วมมือกับสารวัตรสนามจัดให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้นเข้าไปในบริเวณสนามได้

หมายเหตุ: สำหรับการแข่งขันที่ใช้เวลาเกินกว่า 4 ชั่วโมง หรือมากกว่า 1 วัน เป็นข้อเสนอแนะว่า ผู้จัดการแข่งขันควรมีผู้ช่วยผู้จัดการแข่งขัน จำนวนตามความเหมาะสม

ผู้จัดการเทคนิค (Technical Manager)

ผู้จัดการเทคนิค จะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องลู่วิ่ง ทางวิ่ง วงกลม ส่วนโค้งของวงกลมรัศมีของการทุ่ม ฟันขว้าง เบาะรองรับ และบ่อทรายสำหรับการแข่งขันประเภทลาน และอุปกรณ์การแข่งขันให้เป็นไปตามกติกาของ IAAF

ผู้จัดการการจัดลำดับประเภทการแข่งขัน (Event Presentation Manages)

ผู้จัดการแข่งขันจะต้องวางแผนร่วมกับผู้อำนวยการจัดการแข่งขัน โดยประสานกับผู้แทนฝ่ายเทคนิคให้มากที่สุด จะต้องแน่ใจว่าแผนงานต่างๆ จะสำเร็จรวมทั้งแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้

ผู้ชี้ขาด (Referee)

1. ผู้ชี้ขาดประเภทคู่ ประเภทสาม ประเภทรวม และประเภทวิ่ง หรือเดินที่แข่งขันนอกสนามกรีฑานั้น จะถูกแต่งตั้งแยกจากกันผู้ชี้ขาดประเภทคู่และประเภทการแข่งขันนอกสนามกรีฑาไม่มีอำนาจในการตัดสินในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหัวหน้าผู้ตัดสินในการแข่งขันประเภทเดิน

2. ผู้ชี้ขาดต้องรับผิดชอบให้การแข่งขันเป็นไปตามกติกาและชี้ขาดปัญหาเทคนิคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขันรวมทั้งเรื่องที่ไม่กำหนดไว้ในกติกา ผู้ชี้ขาดในการแข่งขันประเภทคู่ และประเภทการแข่งขันนอกสนามมีอำนาจในการตัดสินเมื่อผู้ตัดสินไม่สามารถตัดสินอันดับในการแข่งขันได้ ผู้ชี้ขาดไม่ควรกระทำตนเหมือนเป็นผู้ตัดสิน หรือผู้ช่วยผู้ชี้ขาด (Umpire)

ผู้ชี้ขาดมีอำนาจในการตัดสินในเรื่องข้อเท็จจริงใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปล่อยตัวนักกรีฑา หากไม่เห็นด้วยกับการตัดสินของคณะผู้ปล่อยตัวนักกรีฑา ยกเว้นในกรณีที่เห็นว่าเป็นการปล่อยตัวอย่างไม่ถูกต้อง ที่ตรวจพบโดยอุปกรณ์ตรวจจับการปล่อยตัวอย่างไม่ถูกต้อง

3. ผู้ชี้ขาดจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด จะต้องจัดการกับข้อขัดแย้งใดๆ และในกรณีที่ไม่ได้ใช้เครื่องมือวัดอิเล็กทรอนิกส์ จะต้องควบคุมการวัดสถิติ

4. ผู้ชี้ขาดมีอำนาจหน้าที่ตัดสินการตัดสินการคัดค้านหรือการประท้วงใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่จะตักเตือนหรือสั่งให้ผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งประพฤติไม่เหมาะสมออกจากการแข่งขัน

การเตือนอาจแจ้งให้นักกรีฑาทราบโดยการแสดงบัตรสีเหลือง ให้ออกจากการแข่งขัน โดยการแสดงบัตรสีแดง การเตือนและการให้ออกจากการแข่งขัน จะถูกบันทึกลงในใบบันทึกผลการแข่งขันด้วย

5. ถ้าผู้ชี้ขาดมีความเห็นว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในการแข่งขันใดๆ ไม่เกิดความเป็นธรรม ควรทำการแข่งขันรายการนั้นใหม่ นอกจากที่ระบุไว้ในกติกา ผู้ชี้ขาดมีอำนาจหน้าที่จะสั่งให้การแข่งขันนั้นเป็นโมฆะและควรจัดการแข่งขันใหม่ อาจเป็นวันเดียวกันหรือในโอกาสต่อไปก็ได้ ขึ้นอยู่กับการตัดสินของเขา

6. ในการสรุปผลของการแข่งขันแต่ละประเภท ใบบันทึกผลการแข่งขันจะต้องทำให้สมบูรณ์ในทันที โดยผู้ชี้ขาดลงลายมือชื่อและส่งให้แก่ผู้บันทึกสถิติต่อไป

7. ในการแข่งขันประเภทรวม ผู้ชี้ขาดประเภทรวมมีอำนาจในการตัดสินทุกรายการ หรืออาจจะมอบอำนาจการตัดสินให้กับผู้ชี้ขาดของแต่ละรายการ

8. ถ้ามีนักกีฬาคนพิการลงแข่งขัน ผู้ชี้ขาดควรแปลความหรืออนุญาตให้นักกีฬาปฏิบัติใกล้เคียงกติกาได้

ผู้ตัดสิน (Judges)

บททั่วไป

1. หัวหน้าผู้ตัดสินในการแข่งขันประเภทและหัวหน้าผู้ตัดสินในการแข่งขันประเภทลานแต่ละรายการจะเป็นผู้มอบหมาย หรือถ้าการกำหนดหน้าที่ของผู้ตัดสินยังไม่เรียบร้อยเข้าจะต้องร่วมกันกำหนดหน้าที่กันเอง กำหนดหน้าที่ให้แก่ผู้ตัดสินอื่นๆ ในการแข่งขันที่เกิดขึ้นตามลำดับการแข่งขันประเภทคู่ และประเภทถนนซึ่งสิ้นสุดในลู่วิ่ง

2. ผู้ตัดสินต้องปฏิบัติภารกิจทั้งหมดอยู่นอกขอบลู่วิ่งเดียวกัน เพื่อตัดสินอันดับที่เข้าเส้นชัยของผู้เข้าแข่งขัน และในกรณีที่ผู้ตัดสินไม่อาจตัดสินได้ให้นำกรณีนั้นเสนอต่อผู้ชี้ขาดเพื่อทำงานตัดสิน

หมายเหตุ : ผู้ตัดสินควรอยู่ในแนวเส้นชัย และห่างจากเส้นชัยอย่างน้อย 5 เมตร และควรมีที่นั่งที่ยกสูงขึ้นสำหรับผู้ตัดสินด้วย

การแข่งขันประเภทลาน

3. ผู้ตัดสินจะตัดสินและบันทึกการประลองแต่ละครั้ง และวัดระยะของการประลองแต่ละครั้งที่ถูกต้องของผู้เข้าแข่งขัน ในการแข่งขันประเภทลานทั้งหมด ในการกระโดดสูง และกระโดดค้ำ การวัดความสูงที่แน่นอนควรจะทำเมื่อไม้พาดได้ถูกยกเลิกแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเป็นบันทึกการประลองทั้งหมดไว้เพื่อนำมาตรวจสอบเมื่อจบการแข่งขันแต่ละรอบผู้ตัดสินจะแจ้งให้ผู้แข่งขันได้ทราบว่าการประลองแต่ละครั้งได้ผลหรือไม่ โดยการยกธงสีขาวหรือสีแดง

ผู้ช่วยผู้ชี้ขาด (ประเภทวิ่งและประเภทการแข่งขัน) [Umpires (Running and Race Walking Events)]

1. ผู้ช่วยผู้ชี้ขาด (Umpires) เป็นเพียงผู้ช่วยผู้ชี้ขาดจะแจ้งให้ทราบโดยการยกธงสีเหลือง
2. ผู้ชี้ขาดจะเป็นผู้กำหนดตำแหน่งให้แก่ผู้ช่วยผู้ชี้ขาดอยู่ในตำแหน่งที่เห็นการแข่งขันอย่างใกล้ชิด และในกรณีที่มีการพาวล์หรือละเมิดกติกาเกิดขึ้นโดยผู้เข้าแข่งขันหรือบุคคลอื่น ให้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นต่อผู้ชี้ขาดในทันที
3. ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกติกาโดยวิธีใดก็ตาม ผู้ช่วยผู้ชี้ขาดจะแจ้งให้ทราบโดยการยกธงสีเหลือง
4. ผู้ช่วยผู้ชี้ขาดควรมีเพียงพอกที่จะควบคุมจุดรับ-ส่งไม้ผลัดในการแข่งขันวิ่งผลัด

หมายเหตุ : เมื่อผู้ช่วยผู้ชี้ขาดสังเกตเห็นว่า นักวิ่งคนใดคนหนึ่งวิ่งออกจากช่องวิ่งของตนเอง หรือในการแข่งขันผลัดได้มีการรับ-ส่งไม้ผลัดนอกเขตรับ-ส่ง หรือวิ่งไม่ถึงเส้นชัยไม้ผลัดตกหล่น ให้ทำเครื่องหมายตรงช่องวิ่งนั้นทันทีด้วยวัสดุที่เหมาะสมตรงบริเวณที่การละเมิดนั้นได้เกิดขึ้น และรีบแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบทันที

ผู้จับเวลาและผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัย (Timekeepers and Photo Finish Judges)

1. ผู้ประสานงานการปล่อยตัว มีหน้าที่ดังต่อไปนี้
  - a. กำหนดหน้าที่ของผู้ตัดสินปล่อยตัว โดยมอบหมายงานในด้านการให้ สัญญาณปล่อยตัว ให้แก่สมาชิกตามความเห็นชอบของผู้ประสานงานการปล่อยตัว ที่เห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับการแข่งขันครั้งนั้นๆ
  - b. ควบคุมสมาชิกทุกคนให้ปฏิบัติตามหน้าที่อย่างครบถ้วน
  - c. แจ้งผู้ปล่อยตัว หลังจากได้รับคำสั่งที่เกี่ยวข้องจากผู้อำนวยการแข่งขันว่าทุกสิ่งอยู่ในสภาพเรียบร้อยเพื่อเริ่มขั้นตอนการปล่อยตัว (เช่น แจ้งว่าผู้จับเวลา ผู้ตัดสิน และในกรณีที่มีหัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัย และผู้วัดกระแสลม พร้อมทำหน้าที่แล้ว)
  - d. ดำเนินการเป็นตัวกลางการติดต่อเจรจาระหว่างคณะทำงานด้านเทคนิคของบริษัทอุปกรณ์จับเวลากับผู้ตัดสิน
  - e. เก็บรักษาเอกสารทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่างขั้นตอนการปล่อยตัว รวมทั้งเอกสารทั้งหมดที่แสดงถึงเวลาปฏิบัติ และ/หรือภาพแสดงการปล่อยตัวที่ไม่ถูกต้อง
  - f. แนใจว่าสิ่งที่กำหนดในกติกาได้รับการปฏิบัติอย่างสมบูรณ์แล้ว

2. ผู้ปล่อยตัวควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นนักวิ่งทุกคนได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา ระหว่างที่อยู่
ที่เส้นเริ่ม เป็นข้อเสนอแนะว่า การปล่อยตัวแบบมีระยะต่อแบบขั้นบันไดควรวางลำโพงขยายเสียงไว้ในแต่ละช่อง
วิ่งเพื่อถ่ายทอดคำสั่งไปยังนักวิ่ง

หมายเหตุ: ผู้ปล่อยตัวควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นนักวิ่งทุกคน ณ จุดเริ่มวิ่งได้ด้วยมุมที่แคบสำหรับการแข่งขัน
ที่ต้องออกเริ่มวิ่งด้วยท่านี้ เป็นความจำเป็นที่เขาจะต้องอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นว่านักวิ่งทุกคนได้ “นิ่ง” หลังจาก
คำสั่ง “ระวัง” ก่อนจะยิงปืน ถ้าการปล่อยตัวแบบมีระยะต่อแบบขั้นบันไดไม่มีลำโพงขยายเสียง ผู้ปล่อยตัวควรอยู่ ณ จุดที่
ประมาณว่าห่างจาก นักวิ่งทุกคนเท่าๆ กัน อย่างไรก็ตาม หากผู้ปล่อยตัวไม่สามารถอยู่ที่ตำแหน่งนั้นได้ เขาอาจจะวางปืน
หรือเครื่องมือปล่อยตัว ณ จุดนั้นและยิงด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่เชื่อมต่อไว้

3. ผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับ 1 คน หรือมากกว่าให้เตรียมพร้อมไว้เพื่อช่วยเหลือผู้ปล่อยตัว

หมายเหตุ: สำหรับนักวิ่ง 200 เมตร 400 เมตร ข้ามรั้ว 400 เมตร วิ่งผลัด 4 x 100 เมตร 4 x 200 เมตร และผลัดผสม
ควรมีผู้เรียกตัวกลับอย่างน้อยที่สุด 2 คน

4. ผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับแต่ละคนควรจะเป็นอยู่ในตำแหน่งที่เขาสามารถมองเห็นผู้เข้าแข่งขันแต่ละคน
ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขา

5. ผู้ปล่อยตัวเท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะเตือนหรือตัดสินให้เข้าแข่งขันให้ออกจากการแข่งขันตามกติกา

6. ผู้ปล่อยตัวควรแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้กับผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับแต่ละคน ผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับ
คนใดสังเกตเห็นว่า ได้มีการกระทำผิดกติกาและตนได้เรียกตัวนักกรีฑากลับ เขาจะต้องรายงานเหตุการณ์นั้นทันที
ต่อผู้ปล่อยตัว เพื่อการตัดสินใจว่านักกรีฑาคนใดควรจะถูกเตือน

7. ผู้ประสานงานการปล่อยตัวต้องมอบหมายงานพิเศษและตำแหน่งให้แก่ผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับ
แต่ละคนผู้ซึ่งต้องเรียกตัวนักกรีฑากลับ หากพบว่าการละเมิดกติกาหลังจากมีการเรียกปล่อยตัวใหม่หรือยกเลิก
การปล่อยตัว ผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับต้องรายงานสิ่งที่ตนสังเกตเห็นให้แก่ผู้ปล่อยตัวผู้ซึ่งจะตัดสินว่าจะออกคำเตือน
ให้นักกรีฑาคนใดหรือไม่

ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัว (Starter's Assistants)

1. ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัว มีหน้าที่ตรวจสอบว่า ผู้เข้าแข่งขันได้เข้าแข่งขันในรอบหรือเที่ยวที่ถูกต้องและติด
หมายเลขถูกต้องเรียบร้อย การเข้าประจำที่ในการแข่งขันทุกครั้งให้นับจากซ้ายไปขวาโดยหันหน้าไปตามทางที่จะวิ่ง

2. ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวต้องจัดให้ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนเข้าที่ตามลำดับหรือช่องวิ่งของตนเองให้ถูกต้อง โดย
ให้อยู่หลังเส้นเริ่มประมาณ 3 เมตร (ในกรณีที่มีการแข่งขันที่มีการเริ่มมีการต่อระยะ ก็ให้อยู่หลังเส้นเริ่มของตนเอง
ประมาณ 3 เมตร เช่นเดียวกัน) เมื่อจัดทุกอย่างเรียบร้อยแล้วผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวจะให้สัญญาณแก่ผู้ปล่อยตัวว่า
ทุกสิ่งพร้อมแล้วถ้ามีคำสั่งให้ปล่อยตัวใหม่ ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวก็จะจัดเช่นเดียวกันอีก

3. ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมไม้วิ่งผลัดไว้ให้พร้อมสำหรับผู้เข้าแข่งขันวิ่งผลัด
คนแรก

4. เมื่อผู้ปล่อยตัวสั่งให้ผู้เข้าแข่งขันเข้าที่ ผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวต้องแน่ใจว่าทุกอย่างเป็นไปตามกติกา

5. ในกรณีเกิดการกระทำผิดกติกาปล่อยตัวในครั้งแรกนักกรีฑาไม่ว่าจะเป็นคนเดียวหรือหลายคน จะต้อง
ถูกให้ออกจากการแข่งขันทันที โดยการแสดงใบแดงดำ โดยผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวคนหนึ่ง การแสดงใบเหลือง/ใบแดง
ไว้ด้านหน้านักกรีฑาที่กระทำผิดกติกาในกรณีที่ไม่นำเครื่องหมายประจำช่องวิ่งมาใช้ในการแข่งขันประเภท
รวม นักกรีฑาไม่ว่าจะเป็นคนเดียวหรือหลายคนที่กระทำผิดกติกาจะถูกเตือนด้วยใบเหลืองดำ โดยวางใบเหลืองไว้บน
เครื่องหมายประจำช่องวิ่ง หรือแสดงไว้ด้านหน้านักกรีฑาตามลำดับ นักกรีฑาคนใดก็ตามที่กระทำผิดกติกาการ

ปล่อยตัว ครั้งที่ 2 จะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันและให้นำใบแดงดำวางไว้บนเครื่องหมายประจำช่องวิ่ง หรือแสดงไว้ด้านหน้านักกรีฑา

เสื้อผ้า รองเท้า และหมายเลขประจำตัวนักกรีฑา (Clothing, Shoes and Number Bibs)

1. ในการแข่งขันกรีฑาทุกรายการ นักกรีฑาจะต้องสวมเสื้อที่สะอาด ออกแบบอย่างเหมาะสม และสวมใส่ไม่ดูน่าเกลียด เสื้อผ้าจะต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่โปร่งบางแม้เวลาเปียกน้ำ ผู้เข้าแข่งขันจะต้องไม่สวมเสื้อผ้าซึ่งอาจขัดขวางสายตาของผู้ตัดสิน

2. ผู้เข้าแข่งขันจะเข้าแข่งขันด้วยเท้าเปล่า สวมรองเท้าข้างเดียวหรือสองข้างก็ได้ จุดมุ่งหมายที่สวมรองเท้าแข่งขันก็เพื่อป้องกันเท้า ทำให้เท้ามั่นคง กระชับกับพื้นสนาม อย่างไรก็ตามรองเท้าดังกล่าวนี้ต้องไม่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เข้าแข่งขันได้เปรียบ จะต้องไม่มีสปริงหรือเครื่องมือใดๆ ติดอยู่กับรองเท้า จะมีสายรัดหลังเท้าด้วยก็ได้ การแข่งขันทั้งหมดภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) และ (b) ที่แข่งขันมากกว่าหนึ่งวัน เจ้าหน้าที่ที่มีจะต้องรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเรื่องรองเท้าที่นักกรีฑาสวมแข่งขันต่อคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ไม่อนุญาตให้นักกรีฑาเปลี่ยนไปใช้รองเท้าคู่อื่น ตลอดเวลาการแข่งขันนั้นนักกรีฑาที่แข่งขันประเภทรวมจะต้องรายงานไว้ในแต่ละรายการ จะสวมใส่รองเท้าอะไร

จำนวนตะปูรองเท้า

3. พื้นรองเท้าและสัน ให้มีตะปูได้ข้างละ 11 ตัว จะใช้จำนวนเท่าใดก็ได้แต่ไม่เกิน 11 ตัว

ขนาดของรองเท้าตะปู

4. การแข่งขันในลู่วิ่งสังเคราะห์ ความยาวของตะปูที่ยื่นจากพื้นรองเท้าและสันต้องไม่ยาวเกินกว่า 9 มิลลิเมตร นอกจากในการกระโดดสูงและการพุ่งแหลนให้ยาวไม่เกิน 12 มิลลิเมตร ตะปูเหล่านี้จะมีเส้นผ่านศูนย์กลางมากที่สุด 4 มิลลิเมตร ความยาวของตะปูไม่เกิน 25 มิลลิเมตร และเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 4 มิลลิเมตร อนุญาตให้ใช้ได้บนสนามที่ลื่นไม่ได้ทำด้วยยางสังเคราะห์

พื้นรองเท้าและสันรองเท้า

5. พื้นรองเท้าและสันอาจเป็นร่อง เป็นสัน เป็นลอนบางหรือปุ่มยื่นออกมาก็ได้ แต่ลักษณะต่างๆ เหล่านี้จะต้องทำขึ้นมาจากวัสดุที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกับพื้นรองเท้าใน การกระโดดสูงและกระโดดไกลพื้นรองเท้าจะมีความหนาได้ไม่เกิน 13 มิลลิเมตร และสันเท้าของการกระโดดสูงจะมีความหนาได้ไม่เกิน 19 มิลลิเมตร ในการแข่งขันชนิดอื่นๆ

สิ่งที่สอดใส่และเพิ่มเติมแก่รองเท้า

6. ผู้เข้าแข่งขันไม่ควรใช้อุปกรณ์ใดๆ อื่น อีกทั้งภายในและภายนอกรองเท้า ซึ่งจะทำให้มีผลให้ความหนาของรองเท้าเพิ่มขึ้นเกินกว่าระดับสูงสุดที่อนุญาตให้ใช้ได้ หรือสามารถทำให้ผู้สวมได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งแตกต่างจากการใช้รองเท้าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ผ่านมา

หมายเลขผู้เข้าแข่งขัน

7. ผู้เข้าแข่งขันทุกๆ คน จะได้รับหมายเลข 2 แผ่น ซึ่งเขาจะต้องติดให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่หน้าอกและหลังในระหว่างการแข่งขัน นอกจากในการแข่งขันกระโดดสูงและกระโดดค้ำ ซึ่งจะใช้หมายเลขเพียงแผ่นเดียวติดไว้

ที่หน้าอกหรือหลังก็ได้ หมายเลขจะต้องตรงกับหมายเลขที่ระบุในรายการแข่งขัน ถ้าสวมชุดอบอุ่นร่างกายในระหว่างการแข่งขันหมายเลขดังกล่าวนั้นจะต้องติดที่ชุดอบอุ่นร่างกายในท่านองเดียวกัน

8. จะต้องติดหมายเลขให้หันหน้าออก ห้ามตัด พับ หรือปิดบังในทุกกรณี ในการแข่งขันระยะไกลอาจเจาะรูเพื่อระบายอากาศได้ แต่ห้ามเจาะรูบนตัวหนังสือหรือเลข

9. ถ้าใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพที่เส้นชัย คณะกรรมการจัดการแข่งขันอาจจำเป็นต้องให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันติดหมายเลขเพิ่มอีกที่ด้านข้างกางเกงขาสั้น จะไม่อนุญาตให้ผู้เข้าแข่งขันคนใดที่ไม่ได้ติดหมายเลขเข้าร่วมการแข่งขัน

การช่วยเหลือนักกีฬา (Assistance to Athletes)

การบอกเวลาระหว่างการแข่งขัน

1. เวลาระหว่างการแข่งขัน และเวลาสำหรับผู้ชนะรอบคัดเลือกควรจะประกาศหรือแจ้งให้ทราบอย่างเป็นทางการ ผู้ที่อยู่บริเวณสนามแข่งขันจะแจ้งเวลาดังกล่าวให้แก่นักกีฬาในขณะที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ชี้ขาดเสียก่อน

การให้ความช่วยเหลือ

2. ข้อต่อไปนี้เป็นถือว่าการให้ความช่วยเหลือ

- (i) การติดต่อสื่อสารระหว่างนักกีฬากับผู้ฝึกสอนของเขาที่ไม่ได้อยู่ในบริเวณสนามแข่งขัน เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปโดยสะดวกและไม่เป็นการรบกวนการแข่งขัน ควรสำรองที่นั่งที่อยู่ใกล้สถานแข่งขันมากที่สุดไว้สำหรับผู้ฝึกสอนของนักกีฬาแต่ละคนในทุกๆ รายการแข่งขันประเภทลาน
- (ii) การทำกายภาพบำบัดและตรวจรักษาทางการแพทย์ที่จำเป็นเพื่อให้ให้นักกีฬาสามารถเข้าร่วมการแข่งขันหรือแข่งขันต่อไปด้วยการให้ความช่วยเหลือเพียงครั้งเดียว ณ สถานที่แข่งขันนั้น โดยผู้ได้รับการแต่งตั้งหรือเห็นชอบจากคณะแพทย์ และ/หรือจากผู้แทนเทคนิคที่เฉพาะเจาะจง อนุญาตให้ทำได้โดยมีข้อแม้ว่าต้องไม่เป็นการถ่วงเวลาการแข่งขันหรือหลีกเลี่ยงลำดับการประลองตามที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นการดูแลรักษาหรือการให้ความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นใดในระหว่างการแข่งขันหรือช่วงกระชั้นชิดก่อนการแข่งขันนับตั้งแต่ นักกีฬา ได้ออกจากห้องรายงานตัว ถือเป็นการให้ความช่วยเหลือ

จากวัตถุประสงค์ของกติกาข้อนี้ ข้อต่อไปนี้เป็นถือว่าการให้ความช่วยเหลือ จึงไม่อนุญาต

- (i) การเคลื่อนที่เคียงคู่กันไปในระหว่างการแข่งขันกับผู้ที่ไม่ได้ร่วมการแข่งขัน หรือกับนักวิ่งหรือนักเดินที่โดนแซงรอบไปแล้วหรือกำลังจะถูกแซงรอบ หรือโดยใช้อุปกรณ์เทคนิคใดๆ ช่วยเหลือ
- (ii) ใช้วิดีโอทัศน์ หรือเครื่องบันทึกเสียงหรือภาพ วิชวล ซีดี วิชวลกระจายเสียงโทรศัพท์พกพา หรืออุปกรณ์ที่คล้ายกันในบริเวณสถานแข่งขันในระหว่างการแข่งขันจะถูกเตือนจากผู้ชี้ขาด ถ้าทำซ้ำอีกจะถูกตัดสิทธิ์ให้ออกจากการแข่งขันรายการนั้น

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสลม

3. ควรมีธงลมตั้งไว้ในตำแหน่งที่ใกล้กับจุดเริ่มแข่งขันประเภทกระโดดทุกรายการ รวมทั้งขีว้างจักรและพุ่งแหลนเพื่อให้ให้นักกีฬาได้ทราบถึงทิศทางและความแรงของกระแสลม

เครื่องดื่ม/ฟองน้ำ (Drinking/Sponging)

4. ในการแข่งขันประเภทลู่วิ่งระยะทาง 5,000 เมตร หรือไกลกว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขันอาจจะจัดน้ำและฟองน้ำไว้ให้นักกรีฑา ถ้าสภาพของอากาศเป็นเหตุสมควรให้มีการจัดบริการเช่นนั้นได้

การตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน (Disqualification)

ถ้านักกรีฑาถูกตัดสิทธิ์ในการแข่งขันจากการละเมิดต่อกติกา IAAF จะต้องรายงานผลอย่างเป็นทางการว่าละเมิดกติกาของ IAAF ข้อใด ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ปกป้องให้นักกรีฑาคนนั้นเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่อไป

นักกรีฑาคนใดแสดงความไม่มีน้ำใจนักกีฬาหรือแสดงกิริยาไม่เหมาะสมจนทำให้หมดสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่อไปทั้งหมดจะต้องรายงานผลอย่างเป็นทางการถึงเหตุผลที่ถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันถ้าการละเมิดนั้นถูกพิจารณาว่าร้ายแรง ผู้อำนวยการจัดการแข่งขันจะต้องรายงานต่อหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลเพื่อพิจารณาดำเนินการลงโทษทางวินัย

การตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน (Disqualification)

1. การประท้วงที่เกี่ยวกับสถานะภาพของนักกรีฑาที่เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องกระทำก่อนเริ่มการแข่งขันโดยยื่นคำประท้วงต่อผู้แทนเทคนิค เมื่อผู้แทนเทคนิคพิจารณาแล้วส่งเรื่องต่อให้กรรมการอุทธรณ์ถ้าเรื่องนั้นไม่สามารถตกลงกันได้ก่อนการแข่งขัน ก็ให้นักกรีฑาผู้นั้นลงแข่งขันได้ “ภายใต้การประท้วง” แล้วให้เสนอการประท้วงไปยังสภาของ IAAF ต่อไป

2. การประท้วงเกี่ยวกับผลการแข่งขันหรือการดำเนินการแข่งขันจะต้องทำภายใน 30 นาที เมื่อได้มีการประกาศผลการแข่งขันอย่างเป็นทางการแล้ว คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะต้องรับผิดชอบสำหรับผลการแข่งขันแต่ละประเภทด้วย

3. การประท้วงในกรณีใดๆ ในครั้งแรกควรจะประท้วงด้วยวาจาโดยตัวนักกรีฑาเอง หรือตัวแทนต่อผู้ชี้ขาดเพื่อให้การตัดสินนั้นเป็นธรรม ผู้ชี้ขาดควรพิจารณาตามหลักฐานทุกอย่างที่ปรากฏ ที่เขาเห็นว่าจำเป็นรวมทั้งภาพถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งจัดทำโดยผู้บันทึกวิดีโออย่างเป็นทางการ ผู้ชี้ขาดเป็นผู้ตัดสินการประท้วงเอง หรือส่งเรื่องนั้นให้แก่กรรมการอุทธรณ์ ถ้าผู้ชี้ขาดตัดสินเองจะต้องมีสิทธิ์ยื่นอุทธรณ์ต่อกรรมการอุทธรณ์ด้วย

4. ในการแข่งขันประเภทลาน ถ้านักกรีฑาทำการประท้วงด้วยวาจาทันทีต่อการตัดสินการประลองฟาล์วหัวหน้าผู้ตัดสินของการแข่งขันอาจสั่งด้วยความระมัดระวังและความรอบคอบของเขาเองให้มีการวัดระยะผลการประลอง และบันทึกผลที่ได้รับไว้เพื่อที่จะรักษาสีที่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดไว้

ในการแข่งขันประเภทลู่วิ่ง ผู้ชี้ขาดอาจจะใช้ดุลยพินิจของตนเองอนุญาตให้นักกรีฑาเข้าแข่งขันได้ แม้ในขณะที่มีการประท้วงหากมีนักกรีฑาประท้วงด้วยวาจาทันที หลังจากที่ได้รับทราบว่าจะออกตัวไม่ถูกต้อง และเพื่อเป็นการรักษาสีที่ทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตามไม่อาจยอมรับการประท้วงได้หากการปล่อยตัวไม่ถูกต้องนั้น ถูกตรวจโดยอุปกรณ์การปล่อยตัวอย่างไม่ถูกต้อง

5. การประท้วงต่อคณะกรรมการรับอุทธรณ์ต้องกระทำภายใน 30 นาที หลังจากผู้ชี้ขาดได้ตัดสินและประมวลผลอย่างเป็นทางการแล้ว

6. คณะกรรมการรับอุทธรณ์จะต้องปรึกษากับบุคคลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสิน ถ้าคณะกรรมการอุทธรณ์สงสัยจะต้องพิจารณาหลักฐานวิดีโอต่างๆ ที่หาได้ ถ้าหลักฐานเช่นนั้นเป็นข้อสรุปไม่ได้จะต้องคงคำตัดสินของผู้ชี้ขาดไว้ตามเดิม

7. คณะกรรมการอุทธรณ์อาจจะพิจารณาคำประท้วงใหม่ได้ ถ้ามีหลักฐานใหม่เพิ่มเติมแต่ต้องพิจารณา

การแข่งขันรวมกัน (Mixed Competition)

การแข่งขันทุกรายการที่เสร็จสิ้นภายในสนามกรีฑา จะไม่อนุญาตให้เพศชายกับเพศหญิงแข่งรวมกัน การแข่งขันตั้งแต่ 5,000 ขึ้นไป อนุญาตให้แข่งรวมกันได้ ส่วนประเภทลานแข่งขันรวมกันได้แต่ต้องแยกไบบันท์ก

การวัด (Measurements)

สำหรับการแข่งขันประเภทลู่วิ่งและลาน ภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) ถึง (c) การวัดทุกอย่างต้องวัดด้วยสายตาวัดที่ทำด้วยเหล็กกล้าหรือไม้วัดหรือเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ส่วนการแข่งขันระดับอื่นๆ อาจใช้สายวัดที่ทำด้วยไฟเบอร์กลาสได้ความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวัดๆ ที่นำมาใช้ต้องได้รับการรับรองจากหน่วยงานทางการชั่งและการวัด

สถิติที่รับรอง (Validity of Performances)

ไม่ว่าสถิติที่นักกรีฑาทำได้จะได้รับการรับรอง นอกจากการทำสถิตินั้นเกิดขึ้นระหว่างการแข่งขันที่คณะกรรมการได้จัดขึ้นภายใต้กติกาของ IAAF ถ้าจะมีการรับรองต้องมีคณะกรรมการ NTO มาดำเนินการจัดและตัดสิน และอุปกรณ์ที่ใช้ต้องระบุในกติกา IAAF

การบันทึกวีดิทัศน์ (Video Recording)

ในการแข่งขันที่จัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) (b) และ (c) ข้อเสนอแนะว่าให้บันทึกวีดิทัศน์อย่างเป็นทางการในการแข่งขันกรีฑาทุกประเภทถ้าสามารถทำได้ ซึ่งความถูกต้องเที่ยงตรงของการแข่งขันและการละเมิดกติกาต่างๆ จะถูกบันทึกไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐาน

การคิดคะแนน (Scoring)

ในการแข่งขันซึ่งผลการแข่งขันนั้นกำหนดโดยการให้คะแนนวิธีการให้คะแนนควรจะตกลงกันโดยประเทศผู้เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมดก่อนเริ่มการแข่งขัน

ประเภทลู่วิ่ง (Track Events)

การวัดลู่วิ่ง (Track Measurements)

1. ความยาวของลู่วิ่งมาตรฐาน คือ 400 เมตร ประกอบด้วยทางตรง 2 ทางที่เป็นคู่ขนานกัน และทางโค้ง 2 ทางที่รัศมียาวเท่ากันถ้าลู่วิ่งนั้นไม่เป็นลู่วิ่งที่ราบพื้นหญ้า ขอบในของลู่วิ่งควรทำด้วยวัสดุที่เหมาะสมที่มีความสูงประมาณ 5-6.5 เซนติเมตรและกว้าง 5-25 เซนติเมตร ถ้ามีการเคลื่อนย้ายขอบลู่วิ่งบางส่วนออกไปชั่วคราวเพื่อทำการแข่งขันประเภทลานให้ทำเครื่องหมายด้วยเส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร ในตำแหน่งนั้นและให้นำกรวยพลาสติกหรือธงซึ่งมีความสูงอย่างน้อยที่สุด 20 เซนติเมตร ให้ฐานของกรวยหรือปักให้ด้านธงเสมอกับขอบของเส้นสีขาวด้านที่ติดกับลู่วิ่งเป็นระยะมีช่องห่างไม่เกิน 4 เมตร กติกานี้ให้นำไปใช้กับลู่วิ่งวิบาก ตรงจุดที่นักวิ่งเปลี่ยนจากลู่วิ่งหลักเข้าสู่ลู่วิ่งของการวิ่งวิบากเพื่อการกระโดดข้ามบ่อน้ำ สำหรับลู่วิ่งที่ราบพื้นหญ้า ขอบริมด้านในจะต้องทำเครื่องหมายด้วยเส้นที่มีความกว้าง 5 เซนติเมตร และควรปักธงเป็นระยะ ให้มีช่องห่างกัน 5 เซนติเมตร ธงเหล่านี้จะต้องปักไว้บนเส้นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้แข่งขันใดๆ วิ่งเหยียบเส้นและควรปักให้เอียงทำมุมกับพื้น 60 องศา เอียงออกไปจากลู่วิ่ง ธงควรมีขนาด 25x20 เซนติเมตร ติดบนเสาสูง 45 เซนติเมตร จะเหมาะสมมากที่สุด

2. การวัดทางวิ่งให้วัดห่างจากขอบด้านในออกมา 30 เซนติเมตร จากขอบโค้งถ้าไม่มีขอบในก็ให้วัดจากเส้นแสดงขอบในของลู่วิ่งออกมา 20 เซนติเมตร

3. ระยะทางของการแข่งขันจะต้องวัดจากขอบนอกของเส้นเริ่มไปถึงขอบของเส้นชัยด้านที่อยู่ต่อจากเส้นเริ่ม

4. ในการแข่งขันวิ่งระยะทางไม่เกิน 400 เมตร ผู้แข่งขันแต่ละคนจะต้องวิ่งในช่องวิ่งเฉพาะของตนมีความกว้าง 1.22 เมตร มีเส้นกว้าง 5 เซนติเมตร เป็นเส้นเขตตลอดช่องกว้างเท่ากัน ช่องวิ่งด้านในจะต้องวัดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 ข้างบนนี้ แต่ช่องที่เหลือจะต้องวัดจากขอบนอกของเส้นแนวช่องวิ่งออกไป 20 เซนติเมตร

หมายเหตุ: เส้นแบ่งช่องทางขวามือของแต่ละช่องให้รวมอยู่ในความกว้าง ของช่องวิ่งนั้นๆ ด้วย และถ้าสนามสร้างก่อนวันที่ 1 มกราคม 2004 ความกว้างของช่องวิ่งจะเป็น 1.25 เมตรได้

5. ในการแข่งขันระหว่างประเทศภายใต้ 1.1 (a), (b), (c) และ (f) ลู่วิ่งควรมี 8 ช่องวิ่ง

6. ความลาดเอียงของลู่วิ่งด้านข้าง (จากด้านนอกลู่วิ่งเข้ามาขอบใน) มากที่สุดไม่เกิน 1 : 100 และความลาดเอียงของทางวิ่งไปตามทิศทางวิ่งไม่เกิน 1 : 1000

หมายเหตุ: เป็นข้อเสนอแนะว่า สำหรับลู่วิ่งที่สร้างใหม่ความลาดเอียงของลู่วิ่งด้านข้างควรลาดเอียงจากด้านนอกลงไปหา ด้านใน

7. ความรู้ทางเทคนิคทั้งหมดเกี่ยวกับเส้นต่างๆ ของลู่วิ่งแผนผังและเครื่องหมายต่างๆ มี อยู่ในหนังสือ คู่มือสิ่งอำนวยความสะดวกกรีฑาประเภทลู่วิ่งและลานของ IAAF (IAAF Track and Field Facilities Manual) กติกาที่กล่าวถึงเฉพาะหลักพื้นฐานที่จำเป็นต้องติดตามเท่านั้น

ที่ยันเท้าเริ่มวิ่ง (Starting Blocks)

1. ที่ยันเท้าต้องใช้สำหรับการวิ่งแข่งขันทุกประเภทในระยะทางไม่เกิน 400 เมตร (รวมทั้งวิ่งผลัดของ 4 x 200 เมตร และ 4 x 400 เมตร และผลัดผสม) แต่ต้องไม่ใช้กับการแข่งขันประเภทอื่นๆ เมื่ออยู่ในลู่วิ่งส่วนหนึ่ง ส่วนใดของที่ยันเท้า ต้องไม่ล้ำเส้นเข้าไปในเส้นเริ่มหรือยื่นเข้าไปในช่องวิ่งอื่น ที่ยันเท้าจะต้องมีรายละเอียดทั่วไป ดังต่อไปนี้

- (a) ที่ยันเท้าจะต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และต้องไม่ก่อให้เกิดการได้เปรียบนักกรีฑาคนอื่นๆ
- (b) ที่ยันเท้าจะต้องยึดกับลู่วิ่งด้วยหมุดหรือตะปูซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ลู่วิ่งน้อยที่สุดทั้งต้องง่ายและรวดเร็วต่อการเคลื่อนย้ายจำนวนความหนา และความยาวของหมุด หรือตะปูขึ้นอยู่กับโครงสร้างของผิวลู่วิ่ง การยึดเกาะต้องมั่นคงไม่เลื่อนหลุดเมื่อออกวิ่ง
- (c) ถ้านักกรีฑาใช้ที่ยันเท้าของตนเอง ก็จะต้องมีลักษณะเป็นไปตามข้อ (a) และ (b) ข้างบนนี้ จะออกแบบหรือประดิษฐ์อย่างใดก็ได้ที่ไม่กีดขวางนักกรีฑาคนอื่นๆ
- (d) เมื่อที่ยันเท้าจัดไว้ให้โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันก็จะต้องมีรายละเอียดโดยเฉพาะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ที่ยันเท้าอาจประกอบด้วยแผ่นวางเท้า 2 แผ่น เป็นที่ยันเท้าของนักกรีฑาในขณะที่อยู่ในตำแหน่งปล่อยตัวที่วางเท้าจะติดตั้งอยู่บนกรอบที่แข็งแรง และไม่กีดขวางเท้าของนักกรีฑาเมื่อถีบเท้าออกจากที่ยันเท้า

ที่ยันเท้าอาจลาดชันเพื่อเหมาะสมกับท่าตั้งต้นออกวิ่งอาจตรง แบนหรือโค้งเล็กน้อย ผิวหน้าของที่ยันเท้า จะถูกเตรียมเพื่อให้ความสะดวกที่จะยึดตะปูรองเท้าของนักกรีฑา อาจทำเป็นชอกหรือร่องบนพื้นผิวของที่ยันเท้า หรือหุ้มผิวหน้าของที่ยันเท้าด้วยวัสดุที่เหมาะสมแก่การยึดของตะปูรองเท้า

ที่ยันเท้าที่ติดบนกรอบที่แข็งแรงนั้นอาจจะปรับได้แต่จะต้องไม่เคลื่อนไหว ในระหว่างการปล่อยตัวใน

ทุกๆ กรณี ที่วางเท้าจะถูกปรับไปข้างหน้าหรือข้างหลังเพื่อให้สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การปรับนั้นจะต้องปรับให้ยึดแน่นมั่นคงโดยใช้เครื่องจับ หรือเครื่องกลไกในการล็อคที่นักกรีฑาสามารถจัดวางได้ง่ายรวดเร็ว

2. ในการแข่งขันที่จัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b), (c), และ (f) ที่ยืนเท้าจะต้องเชื่อมเข้ากับอุปกรณ์จับการปล่อยตัวผิดที่ผ่านการรับรองจาก IAAF ผู้ปล่อยตัวและหรือผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับที่ได้รับการแต่งตั้งหนึ่งคนจะต่อเชื่อมอุปกรณ์ควบคุมการปล่อยตัวผิดที่กับหูฟังที่สวมบนศีรษะ (Headphon) ซึ่งจะทำให้เขาได้ยินสัญญาณเสียงเมื่ออุปกรณ์จับการปล่อยตัวผิดตรวจจับได้ (เช่น เวลา ปฏิกริยาน้อยกว่า 100/100 ของวินาที)ทันทีที่ผู้ปล่อยตัวหรือผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับหนึ่งคน ได้ยินสัญญาณเสียง และถ้าปืนปล่อยตัวได้ถูกยิงออกไปหรืออุปกรณ์การปล่อยตัวที่ได้รับการรับรองแล้วทำงานจะมีการเรียกตัวนักกรีฑากลับและผู้ปล่อยตัวจะตรวจดูเวลาปฏิกริยาในทันทีจากเครื่องจับการปล่อยตัวผิดเพื่อที่ยืนยันว่านักกรีฑาคนใด หรือหลายคนเริ่มต้นผิด ระบบนี้ควรจะนำไปใช้กับการแข่งขันทุกระดับ

3. ในการแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) ถึง (f) ผู้เข้าแข่งขันจะต้องใช้ที่ยืนเท้าที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันจัดให้และในการแข่งขันอื่นๆ ในประเภทลู่วิ่งทั้งหมด คณะกรรมการจัดการแข่งขันอาจจะยืนยันกรานว่าที่ยืนเท้าที่คณะกรรมการแข่งขันจัดให้เท่านั้น จึงนำมาใช้ได้

การปล่อยตัว (The Start)

1. เส้นเริ่มของการวิ่งแข่งขันจะต้องแสดงให้เห็นด้วยเส้นขาวกว้าง 5 เซนติเมตร ในการวิ่งแข่งขันทุกประเภทที่ไม่ได้กำหนดช่องวิ่งเฉพาะตัวไว้เส้นเริ่มวิ่งจะเป็นเส้นโค้งเพื่อให้นักวิ่งทุกคน มีระยะทางวิ่งไปถึงเส้นชัยเท่ากัน ถ้านอกสนามเส้นเริ่มอาจกว้าง 30 เซนติเมตร

2. การวิ่งแข่งขันทั้งหมด จะปล่อยตัวด้วยเสียงปืนของผู้ปล่อยตัวหรืออุปกรณ์ปล่อยตัวที่ได้รับการรับรองแล้วอย่างอื่นยิ่งขึ้นไปบนอากาศ หลังจากเขาแน่ใจว่าผู้เข้าแข่งขันได้นิ่งและเข้าที่ตามตำแหน่งปล่อยตัวที่ต้องการแล้ว

3. ในการแข่งขันระหว่างประเทศทั้งหมด คำสั่งของผู้ปล่อยตัวใช้ภาษาของประเทศเจ้าภาพภาษาอังกฤษ หรือภาษาฝรั่งเศสก็ได้ในการแข่งขันระยะทางไม่เกิน 400 เมตร (รวมทั้งวิ่งผลัดของ 4 x 200 เมตร 4 x 400 เมตร และผลัดผสม) ใช้คำสั่งด้วยคำว่า “เข้าที่” (On your Marks) “ระวัง” (Set) และเมื่อผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดอยู่ในท่าพร้อมและนิ่ง ปืนจะถูกยิงทันทีหรืออุปกรณ์การปล่อยตัวที่รับรองแล้วเริ่มปฏิบัติงาน

ในการแข่งขันระยะทางที่มากกว่า 400 เมตร คำสั่งจะใช้คำว่า “เข้าที่” (On your Marks) และเมื่อผู้เข้าแข่งขันอยู่ในท่าพร้อมและนิ่งก็จะยิงปืนหรืออุปกรณ์การปล่อยตัวที่ได้รับการรับรองแล้วเริ่มปฏิบัติงาน โดยผู้เข้าแข่งขันจะต้องไม่ใช้มือหนึ่งหรือสองข้างแตะพื้น

4. ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม หากปล่อยตัวเห็นว่าผู้เข้าแข่งขันยังไม่พร้อมที่จะเริ่มออกวิ่งหลังจากได้สั่งให้เข้าที่แล้วผู้ปล่อยตัวจะสั่งให้ผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดถอยออกไปจากที่ของตนเอง และผู้ช่วยผู้ปล่อยตัวจะให้นักกรีฑาไปรอที่เส้นรอ (Assembly Line) อีกครั้งหนึ่ง

ในการวิ่งระยะทางไม่เกิน 400 เมตร (รวมทั้งไม้แรกของการวิ่งผลัด 4 x 200 เมตร 4 x 400 เมตร และผลัดผสม) ต้องตั้งท่าออกเริ่มวิ่งด้วยท่าหมอบ (Crouch Start) และต้องใช้ที่ยืนเท้า หลังจากคำสั่ง “เข้าที่” ผู้เข้าแข่งขันจะต้องเข้าไปใกล้เส้นปล่อยตัว เข้าสู่ตำแหน่งของตนเองภายในเส้นเริ่มวิ่งมือทั้งสองข้างและเข่าหนึ่งข้างต้องแตะพื้นกับพื้น และเท้าทั้งสองข้างต้องแตะกับที่ยืนเท้า เมื่อคำสั่ง “ระวัง” ดังขึ้น ผู้เข้าแข่งขันจะต้องยกตัวขึ้นสู่ตำแหน่งเตรียมออกวิ่ง แต่ยังคงให้มือทั้งสองข้างแตะอยู่ที่พื้น และเท้าทั้งสองแตะที่ยืนเท้า ผู้เข้าแข่งขันต้องไม่แตะเส้นเริ่มหรือพื้นหน้าเส้นเริ่มด้วยมือหรือเท้าเมื่อเข้าที่แล้ว

5. เมื่อมีคำสั่ง “เข้าที่” หรือ “ระวัง” แล้วแต่กรณี ผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดจะต้องอยู่ในสภาพพร้อมออกวิ่ง

ในทันทีโดยปราศจากการชักช้า

ผู้เข้าแข่งขันที่พลาดในกรณีที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนี้หลังจากพ้นเวลาอันสมควรแล้วให้ถือว่าผู้นั้นทำการเริ่มต้นไม่ถูกต้อง

6. หลังจากได้ยินคำสั่ง “เข้าที่” แล้วผู้เข้าแข่งขันคนใดรอบกวนผู้เข้าแข่งขันคนอื่นด้วยเสียงหรือวิธีการอย่างอื่นก็อาจพิจารณาว่าเป็นการเริ่มต้นที่ไม่ถูกต้องได้

ก. นักกรีฑา ไม่ปฏิบัติตามกติกา เมื่อผู้ปล่อยตัวสั่ง “เข้าที่” หรือ “ระวัง” ในเวลาที่เหมาะสม

ข. หลังจากคำสั่ง “เข้าที่” นักกรีฑารอบกวนนักกรีฑาคนอื่นที่ร่วมการแข่งขันโดยใช้เสียงหรือวิธีอื่นใด

หมายเหตุ: เมื่อนำอุปกรณ์ควบคุมการปล่อยตัวที่ไม่ถูกต้องมาใช้ ผลที่ปรากฏออกมาจากการใช้อุปกรณ์ดังกล่าว ผู้ปล่อยตัวต้องยอมรับและปฏิบัติตาม

7. ผู้เข้าแข่งขันคนใดทำการเริ่มต้นที่ไม่ถูกต้องครั้งแรกจะถูกเตือน หลังจากนั้นไม่ว่า จะเป็นนักกรีฑาคนใดก็ตามกระทำไม่ถูกต้องจะถูกตัดสิทธิ์ให้ออกจากการแข่งขัน สำหรับประเภทรวมนักกรีฑาคนใดกระทำไม่ถูกต้องครั้งที่ 2 จะถูกตัดสิทธิ์ให้ออกจากการแข่งขัน

8. ถ้าผู้ปล่อยตัวหรือผู้เรียกตัวนักกรีฑากลับมีความเห็นว่าการเริ่มต้นไม่เป็นธรรม จะเรียกผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดกลับคืนมาตั้งต้นใหม่ โดยการยิงปืนซ้ำ

หมายเหตุ: ในทางปฏิบัตินั้นเมื่อผู้เข้าแข่งขันคนเดียวหรือหลายคน เริ่มต้นออกวิ่งไม่ถูกต้อง ผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ มักจะตามไปบ้าง ในกรณีดังกล่าวอย่างเคร่งครัดแล้วผู้เข้าแข่งขันใดที่ทำเช่นนั้นถือว่าเริ่มต้นไม่ถูกต้องด้วย ผู้ปล่อยตัวควรจะเตือนเฉพาะผู้เข้าแข่งขันที่ทำให้เกิดการเริ่มต้นที่ผิดเท่านั้น ซึ่งการเตือนนี้อาจมีผู้เข้าแข่งขันมากกว่าหนึ่งคนที่ถูกเตือน ผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ ไม่ควรมีการเตือนใด

9. 1,000 เมตร 2,000 เมตร 3,000 เมตร 5,000 เมตร และ 10,000 เมตร เมื่อผู้เข้าแข่งขันมากกว่า 12 คน ในการวิ่งแข่งขันจะต้องแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งประมาณ 65 เปอร์เซ็นต์ ของผู้แข่งขันอยู่บนเส้นโค้งปกติของเส้นปล่อยตัว และอีกกลุ่มหนึ่งอยู่บนเส้นโค้งที่แยกออกไปที่เส้นปล่อยตัวที่ลากตัดครึ่งด้านนอกของลู่วิ่ง กลุ่มดังกล่าวนี้จะต้องวิ่งไปไกลจนถึงปลายสุดโค้งแรกที่อยู่บนครึ่งด้านนอกของลู่วิ่งแล้วจึงตัดเข้าในได้

เส้นโค้งที่แยกออกมาต่างหากที่เป็นเส้นปล่อยตัวนี้ ที่ต้องทำเครื่องหมายเช่นนั้นก็เพื่อให้ผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดมีระยะวิ่งเท่ากัน โดยเฉพาะการวิ่ง 1,500 เมตร อาจจะตีเส้นเริ่มออกนอกทางโค้งได้

เส้นตัดที่โค้งได้กล่าวไว้ในกติกา คือเส้นที่กำหนดให้นักวิ่งกลุ่มนอกของการวิ่ง 2,000 เมตร และ 10,000 เมตร ตัดเข้ารวมกลุ่มกับนักวิ่งกลุ่มในได้ ควรมีการทำเครื่องหมายตั้งแต่เส้นเริ่มจนถึงทางตรงแสดงให้นักวิ่งกลุ่มนอกที่แข่งขันระยะ 1,000 เมตร 3,000 เมตร และ 5,000 เมตร ได้เห็นเขตทางวิ่งและเขตที่สามารถวิ่งตัดเข้ารวมกับกลุ่มในเครื่องหมายนี้ควรมีขนาด 5x5 เซนติเมตร วางไว้บนเส้นคั่นระหว่างช่องวิ่งที่ 4 กับ 5 (ช่องวิ่งที่ 3 กับ 4 สำหรับสนาม 6 ช่องวิ่ง) เครื่องหมายนี้อาจเป็นกรวยหรือธงวางไว้ จนสุดเขตที่ทั้งสองกลุ่มวิ่งเข้าบรรจบกัน

การแข่งขัน (The Race)

1. ทิศทางการวิ่ง จะต้องวิ่งวนซ้าย ซ้ายมืออยู่ด้านในหมายเลขของช่องวิ่ง ต้องนับช่องวิ่งซ้ายมือสุดเป็นช่องวิ่งที่ 1

การกีดขวาง

2. นักวิ่งหรือนักเดินที่เข้าแข่งขันคนใดผลักหรือกีดขวางผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ เพื่อจะขัดขวางการก้าวไป

ข้างหน้าของเขา จะถูกตัดสินให้แยกจากการแข่งขัน กรณี เช่นนี้ผู้ซึ่งขาดมีอำนาจที่จะสั่งให้แข่งใหม่โดยไม่มีผู้ที่ถูกตัดสินให้แข่งด้วยในกรณีที่เป็นการรอบคัดเลือกจะอนุญาตให้ผู้เข้าแข่งขันที่ได้รับผลกระทบจากการถูกผลักหรือถูกกีดขวาง (นอกจากผู้ที่ถูกตัดสิน) เข้าแข่งขันในรอบต่อไปได้ ดังนั้นในสภาวะปกตินักกรีฑาจึงควรจะแข่งขันให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยความมานะพยายามอย่างสุจริตใจโดยไม่ต้องคำนึงว่าได้มีการตัดสินเกิดขึ้นหรือไม่ ผู้ซึ่งขาดมีอำนาจที่จะสั่งการให้แข่งใหม่ได้เป็นพิเศษ หากกรณีแวดล้อมอันสมควรให้ทำเช่นนั้น

การวิ่งในช่องวิ่ง

3. ในการแข่งขันทุกประเภท ทุกช่องวิ่ง ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะต้องวิ่งที่กำหนดให้ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงเส้นชัยข้อกำหนดนี้ให้นำมาใช้ในการแข่งขันที่บางส่วนจะต้องวิ่งในช่องวิ่งด้วย ยกเว้นเหตุการณ์ในข้อ 4 ถ้าผู้ซึ่งขาดเห็นด้วยกับรายงานจากผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ซึ่งขาดหรืออื่นๆ ว่ามีการวิ่งนอกช่องวิ่ง เขาจะต้องถูกตัดสินให้

4. ถ้าผู้แข่งขันถูกผลักหรือถูกกระแทกจากผู้อื่นให้ออกจากช่องวิ่งของตนและไม่ปรากฏว่าเกิดความได้เปรียบใดๆ ผู้แข่งขันคนนั้นไม่ควรจะถูกตัดสินให้จากการแข่งขันเช่นเดียวกันกับ

(i) วิ่งออกนอกช่องวิ่งของตนเองในทางตรง หรือ

(ii) วิ่งนอกเส้นด้านนอกในทางโค้ง โดยไม่เกิดความได้เปรียบใดๆ และไม่กีดขวางผู้วิ่งคนอื่น
ดังนั้นเขาไม่ควรจะถูกตัดสินให้จากการแข่งขันเดียวกัน

5. การแข่งขันที่จัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b) และ (c) การวิ่ง 800 เมตร จะต้องวิ่งในช่องวิ่งของตนไปจนกว่าจะสุดโค้งแรกให้ใช้ช่องวิ่งจำนวนมากที่สุดเท่าที่จัดได้

ทางออกจากโค้งแรกจะมีเส้นตัดกว้าง 5 เซนติเมตร ลากผ่านลู่วิ่งและมีธงสูงอย่างน้อย 1.50 เมตร ปักอยู่ข้างนอกลู่วิ่งแต่ละด้าน

จุดตั้งต้นออกวิ่งจะมีระยะต่อตามแนวโค้งของช่องวิ่ง เพื่อให้ระยะทางจากจุดเริ่มต้นจนถึงเส้นชัยของผู้แข่งขันทุกคนเท่ากัน

หมายเหตุ 1: เพื่อช่วยเหลือนักกรีฑาที่เส้นตัดควรวางกรวยหรือวัสดุรูปเหลี่ยม (5x5 เซนติเมตร) สูงไม่เกิน 15 เซนติเมตร สีเดียวกับเส้นตาราง ณ จุดที่เส้นตัดตัดกับเส้นขอบในของแต่ละช่องวิ่ง

หมายเหตุ 2: ในการแข่งขันระหว่างประเทศ ประเทศต่างๆ อาจตกลงกันไม่ใช้ช่องวิ่งก็ได้

ออกไปจากลู่วิ่ง

6. ผู้เข้าแข่งขันที่ออกจากลู่วิ่งด้วยความสมัครใจ จะไม่อนุญาตให้เข้าแข่งขันต่อไป

เครื่องหมาย

7. ผู้เข้าแข่งขันต้องไม่ทำเครื่องหมายหรือวางวัตถุใดๆ ไว้บนลู่วิ่งหรือข้างลู่วิ่ง เพื่อเป็นการช่วยเหลือนอกจากการแข่งขันวิ่งผลัดซึ่งต้องวิ่งในช่องวิ่งของตนเอง

การวัดกระแสลม (Wind Measurement)

8. การวัดความเร็วของกระแสลม จะเริ่มวัดเมื่อมีแสงไฟออกจากกระบอกปืนปล่อยตัวนักกรีฑาหรือจากเครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้ในการปล่อยตัว โดยมีช่วงเวลาในการวัดต่อไปนี้

9. ในการแข่งขันวิ่ง 200 เมตร การวัดความเร็วของกระแสลมมีช่วงเวลา 10 วินาที โดยเริ่มวัดเมื่อนักกรีฑาคนแรกได้วิ่งเข้าสู่ทางตรง

อุปกรณ์วัดความเร็วของกระแสลมสำหรับการแข่งขันประเภทลู่ต้องวางไว้ข้างทางวิ่งตามแนวตรงใกล้กับ

ช่องวิ่งที่วิ่งที่ 1 ห่างจากเส้นชัย 50 เมตร ตั้งสูงประมาณ 1.22 เมตร วางห่างจากทางวิ่งหรือลู่วิ่งไม่เกิน 2 เมตร

เส้นชัย (The Finish)

1. เส้นชัยของการแข่งขันจะต้องแสดงให้เห็นด้วยเส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร
2. เพื่อช่วยให้ตั้งเครื่องมือถ่ายภาพเส้นชัยได้ตรงและอ่านภาพการเข้าเส้นชัยจากแผ่นฟิล์มได้โดยสะดวก จุดตัดของเส้นชัยกับเส้นขอบในของช่องวิ่งทุกช่องวิ่งควรทำด้วยสีดำด้วยการออกแบบที่เหมาะสม
3. ลำดับที่ของผู้เข้าแข่งขันให้ถือเอาส่วนของลำตัว (Torso) ของผู้เข้าแข่งขัน (ซึ่งไม่นับศีรษะ คอ แขน ขา มือ หรือเท้า) มาถึงขอบในเส้นชัยหรือแนวตั้งตามที่ได้ให้นิยามไว้ข้างต้น
4. ในการแข่งขันรูปแบบที่ตัดสินด้วยระยะทางที่ทำได้ในช่วงเวลาที่กำหนดนั้น ผู้ปล่อยตัวยังป็นสัญญาณก่อนหน้าที่จะสิ้นสุดการแข่งขันเป็นระยะเวลาหนึ่งนาที เพื่อเตือนผู้เข้าแข่งขันและผู้ตัดสินให้ทราบว่าใกล้จะสิ้นสุดเวลาการแข่งขันเมื่อหมดเวลาการแข่งขันให้ผู้ปล่อยตัวโดยคำแนะนำของหัวหน้าผู้จับเวลาจะให้สัญญาณเพื่อแจ้งให้ทราบว่าหมดเวลาการแข่งขันโดยการยิงปืนอีกครั้งหนึ่ง และให้ผู้ตัดสินแต่ละคนแจ้งจุดที่ผู้เข้าแข่งขันสัมผัสครั้งสุดท้าย การวัดระยะที่ผู้เข้าแข่งขันทำได้จะวัดจากขอบด้านหลังของรอยเท้า โดยวัดเป็นเมตร ต้องมีผู้ตัดสินอย่างน้อย 1 คนต่อผู้เข้าแข่งขัน 1 คน ก่อนที่จะเริ่มต้นออกวิ่ง ทั้งนี้เพื่อคอยชี้จุดที่นักกรีฑาวิ่งได้นั่นเอง

กติกาค้อ 165

การจับภาพและภาพถ่ายเส้นชัย (Timing and Photo Finish)

1. วิธีการจับเวลา 3 อย่าง ที่ถือว่าเป็นทางการคือ :
  - จับโดยนาฬิกาที่ใช้มือกด
  - จับเวลาแบบอัตโนมัติสมบูรณ์แบบ
  - จับเวลาโดยใช้ Transponder (chip)

นาฬิกาที่ใช้มือกด

2. ผู้จับเวลาควรจะเป็นแถวตรงตามแนวเส้นชัยและอยู่นอกลู่วิ่ง ถ้าเป็นไปได้ควรอยู่ทางด้านนอกของลู่วิ่งห่างจากช่องวิ่งนอกสุดอย่างน้อย 5 เมตร เพื่อให้ผู้จับเวลาทุกคนสามารถมองเห็นเส้นชัยได้อย่างชัดเจนจึงควรจัดเตรียมที่นั่งต่างระดับไว้ด้วย
3. ผู้จับเวลาอาจจะใช้นาฬิกาจับเวลาหรือเครื่องมือจับเวลาอิเล็กทรอนิกส์แบบตัวเลขที่ควบคุมด้วยมือก็ได้สิ่งประดิษฐ์สำหรับใช้จับเวลาดังกล่าวเรียกว่า "นาฬิกา" ตามความมุ่งหมายของกติกาค้อของ IAAF
4. เวลาเข้าเส้นชัยของผู้เข้าเส้นชัยทั้งหมดต้องบันทึกไว้ ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเป็นไปได้ เวลาของการแข่งรอบในการวิ่งแข่งขันระยะทางตั้งแต่ 800 เมตรขึ้นไป และเวลาของทุกๆ ระยะทาง 1,000 เมตร ในการวิ่งแข่ง 3,000 เมตรขึ้นไปจะต้องบันทึกไว้ด้วย จะบันทึกโดยผู้จับเวลาเพิ่มเติมหรือโดยผู้จับเวลาของตำแหน่งที่หนึ่งโดยใช้นาฬิกาที่สามารถจับเวลาได้มากกว่าหนึ่งครั้ง
5. การจับเวลาจะต้องเริ่มขึ้นเมื่อมีแสงไฟ/ควันของปืนปล่อยตัวนักกรีฑาหรือเครื่องมือในการปล่อยตัวอื่นๆ ที่ได้รับการรับรองแล้วจนกระทั่งส่วนหน้าของลำตัว (Torso) คือ ส่วนอก (ไม่รวมถึงศีรษะ คอ แขน ขา มือ หรือเท้า) ถึงด้านหน้าของเส้นชัย ตามแนวตั้งฉากกับเส้นชัย
6. ผู้จับเวลาอย่างเป็นทางการ 3 คน (หนึ่งคนเป็นหัวหน้าและเพิ่มผู้จับเวลาอีก 1 หรือ 2 คน เพื่อจับเวลาของผู้ชนะทุกรายการ เวลาที่จับโดยผู้จับเวลาที่ได้รับการแต่งตั้งเพิ่มจะไม่นำมาพิจารณา นอกจากผู้จับเวลาอย่างเป็นทางการ 1 คน หรือมากกว่าไม่สามารถจับเวลาได้อย่างถูกต้อง จึงนำเวลานั้นมาใช้ ในกรณีนี้จึงต้องสั่งการ

ไว้ก่อนให้แน่นอน ดังนั้นในการแข่งขันทุกรายการจึงควรมีนาฬิกาที่เป็นทางการ 3 เรือน สำหรับจับเวลาของผู้ชนะ

7. ผู้จับเวลาแต่ละคนทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ และไม่ต้องให้ผู้อื่นดูเวลาหรือวิจารณ์เวลาที่จับได้ เขาจะบันทึกเวลาที่จับได้ลงในใบบันทึกอย่างเป็นทางการ ลงลายมือชื่อ แล้วส่งให้หัวหน้าผู้จับเวลาเพื่อตรวจสอบและรายงานเวลาที่เป็นจริง

8. สำหรับการจับเวลาการแข่งขันในลู่วิ่งที่ใช้ นาฬิกาประเภทกดมือทุกชนิด การอ่านเวลาให้อ่านถึง 1/10 ของวินาที เวลาการแข่งขันบางส่วนหรือทั้งหมดภายนอกสนามกรีฑาให้เปลี่ยนเป็นจำนวนเต็มของวินาทีที่มากขึ้น เช่น ในการแข่งขันวิ่งมาราธอนเวลาเป็น 2 : 09.44.3 จะเปลี่ยนเป็น 2 : 09.45 ถ้าเข็มของนาฬิกาอยู่ระหว่างเส้นบอกเวลา 2 เส้น ให้ใช้เส้นที่บอกเวลามากขึ้น ถ้าใช้นาฬิกาที่จับเวลาได้ถึง 1/100 ของวินาที หรือเครื่องจับเวลาที่ใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่บอกเป็นตัวเลขเวลาที่ได้ทั้งหมดที่เป็นจุดทศนิยมของวินาทีไม่ลงท้ายด้วยเลขศูนย์ให้เปลี่ยนเป็นจำนวน 1/10 วินาที เช่น 10.11 จะอ่านเป็น 10.2

9. ถ้านาฬิกา 2 ใน 3 เรือน ตรงกัน เรือนที่ 3 ไม่ตรง เวลาที่ได้จากนาฬิกาที่ตรงกัน 2 เรือน จะถือเป็นเวลาอย่างเป็นทางการถ้านาฬิกาทั้ง 3 เรือน ไม่ตรงกันเลย เวลากลางจะเป็นเวลาอย่างเป็นทางการ ถ้านาฬิกาเพียง 2 เรือนและไม่ตรงกัน เวลาที่มากกว่าจะเป็นเวลาเป็นทางการ

10. หัวหน้าผู้จับเวลาปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับกติกาที่กล่าวถึงข้างต้น โดยจะต้องตัดสินเวลาของผู้เข้าแข่งขันทุกคนและรายงานผลต่อเลขานุการการแข่งขันเพื่อดำเนินการต่อไป

ภาพถ่ายเส้นชัยอัตโนมัติสมบูรณ์แบบ (Fully Automatic photo Finish)

11. อุปกรณ์ถ่ายภาพเส้นชัยอัตโนมัติสมบูรณ์แบบที่ IAAF รับรอง ควรนำมาใช้กับการแข่งขันทั้งหมด

เงื่อนไขทั่วไป

12. ระบบถ่ายภาพเส้นชัยต้องสามารถถ่ายภาพที่แสดงเวลาของผู้เข้าแข่งขันทุกคนได้

13. เครื่องจับเวลาอัตโนมัติสมบูรณ์แบบจะต้องใช้อุปกรณ์ซึ่งเริ่มทำงาน โดยอัตโนมัติเมื่อเสียงปืนปล่อยตัวดังขึ้นหรือเครื่องมือปล่อยตัวที่ได้รับการอนุมัติแล้วอื่นๆ ดังขึ้น และจะต้องบันทึกเวลาเข้าเส้นชัยอย่างอัตโนมัติด้วย

14. ระบบจับเวลาที่เป็นอัตโนมัติเฉพาะตอนปล่อยตัวหรือตอนเข้าเส้นชัยแต่ไม่สามารถทำทั้งสองอย่างได้ จะใช้แทนเครื่องจับเวลาแบบอัตโนมัติสมบูรณ์แบบไม่ได้ และเวลาที่ได้อาจเป็นเวลาที่ได้จากนาฬิกาที่ใช้มีออก ในกรณีนี้เวลาที่อ่านได้จากภาพจะไม่นำมาใช้แต่อาจจะนำภาพนั้นมาใช้ในการตัดสินอันดับที่และแจกแจงเวลาของนักวิ่งแต่ละคนเท่านั้น

หมายเหตุ : ถ้าเครื่องจับเวลาไม่ทำงานตามสัญญาณปืนปล่อยตัวหรืออุปกรณ์ปล่อยตัวที่ได้รับการรับรองแล้วตารางบนภาพจะแสดงข้อเท็จจริงโดยอัตโนมัติ

15. อุปกรณ์การจับเวลาอัตโนมัติสมบูรณ์แบบจะต้องได้รับการรับรองจาก IAAF โดยอยู่บนพื้นฐานของการทดสอบถึงความเที่ยงตรงซึ่งได้กระทำภายในระยะเวลา 4 ปี ก่อนการแข่งขันนั้น อุปกรณ์นี้จะต้องเริ่มปฏิบัติงานอย่างอัตโนมัติทันทีที่เสียงปืนปล่อยตัวดังขึ้นหรือเสียงจากเครื่องมือปล่อยตัวอื่นๆ ที่ได้รับการรับรองแล้ว ดังขึ้น ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างเสียงดังจากปากลำกล้องปืน และการเริ่มต้นของระบบจับเวลาต้องไม่เกิน 1/1000 ของวินาที

16. ในระบบอัตโนมัติสมบูรณ์แบบทั้งหมดและระบบการบันทึกภาพวิดีโอ ภาพที่ถ่าย และระบบการจับเวลาจะต้องเกิดขึ้นพร้อมกัน

ระบบ

17. ระบบวิถีทัศนบันทึกภาพ อาจใช้ได้โดย

- (a) ทำตามเงื่อนไขทั่วไปจากข้างต้น
- (b) ตั้งกล้องให้ตรงเส้นชัยและบันทึกภาพที่ได้อย่างน้อย 50 ภาพต่อวินาที
- (c) ทำงานร่วมกับเครื่องจับเวลาที่สามารถอ่านได้ 1 ใน 50 วินาที
- (d) อ่านเวลาของผู้เข้าแข่งขันแต่ละคน จากเส้นของภาพที่ส่วนหนาของลำตัวสัมผัสกับเส้นซึ่งตั้งฉากกับขอบในของเส้นชัย ถ้าเส้นใดของภาพไม่ปรากฏว่าส่วนหนาของลำตัวได้สัมผัส ก็ให้ใช้เวลาจากเส้นชัยที่ส่วนหนาของลำตัวเลยเส้นนั้นไป

หมายเหตุ: ถ้าผู้เข้าแข่งขันเข้าเส้นชัยพร้อมๆ กัน และไม่มีเส้นใดของภาพแสดงให้เห็นว่าส่วนหนาของลำตัวสัมผัสกับเส้นชัยก็ให้พิจารณาจากภาพที่อยู่ติดกัน คือ ภาพที่เกือบจะถึงเส้นชัย และภาพที่เพิ่งผ่านเส้นชัย ถ้าตำแหน่งการเข้าเส้นชัยของทั้งสองภาพมีการเปลี่ยนแปลง หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยจะประกาศผลต่อนักวิ่งที่เกี่ยวข้อง

18. เมื่อไม่มีระบบวิถีทัศน อาจจะบันทึกภาพได้โดย

- (a) ทำตามเงื่อนไขทั่วไปจากข้างต้น
- (b) บันทึกภาพเส้นชัยด้วยกล้องถ่ายภาพซึ่งตั้งเป็นมุมสูงกับแนวเส้นชัย ถ่ายภาพด้วยระบบต่อเนื่องโดยการถ่ายภาพนั้นต้องทำงานพร้อมกับระบบการบันทึกเวลา ซึ่งสามารถระบุเวลาได้ 1/100 ของวินาที
- (c) เวลาและอันดับที่อ่านได้ด้วยเครื่องมือพิเศษที่ผ่านการรับรองแล้ว โดยวางตั้งฉากระหว่างตารางเวลาและเส้นสำหรับอ่านเวลา

การปฏิบัติหน้าที่

19. หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยจะต้องรับผิดชอบการทำงานของเครื่องมือจับเวลา

20. ก่อนจะถึงเวลาแข่งขัน เขาควรจะหาทางพบปะพูดคุยกับเจ้าหน้าที่เทคนิค และทำความเข้าใจกับอุปกรณ์เขาจะต้องตรวจตราตำแหน่งการติดตั้งและทดสอบการทำงานของเครื่องมือ

21. ถ้าเป็นไปได้ ควรมีกล้องทำการถ่ายภาพเส้นชัยอย่างน้อยที่สุด 2 กล้อง โดยให้อยู่คนละข้าง ถ้าจะให้ดีแล้วระบบจับเวลาเหล่านี้ควรจะทำหน้าที่อย่างอิสระ เช่น ใช้พลังงานจากแหล่งที่แตกต่างกัน และทำการบันทึกและถ่ายทอดสัญญาณเสียงปืนปล่อยตัวหรือเครื่องมือปล่อยตัวอื่นๆ เช่น ที่ได้รับการรับรองแล้วโดยอุปกรณ์และสายเคเบิลที่แยกกันต่างหาก

หมายเหตุ: ก่อนการแข่งขันจะเริ่ม ถ้าใช้กล้องถ่ายภาพเส้นชัย 2 กล้อง หรือมากกว่า ผู้แทนเทคนิค (หรือผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยนานาชาติ หากมีการแต่งตั้งไว้) ควรจะกำหนดให้เป็นทางการหนึ่งกล้อง เวลาและอันดับที่จากกล้องตัวอื่นจะไม่นำมาพิจารณา นอกจากมีความไม่แน่ใจในความไม่เที่ยงตรงของกล้องที่เป็นทางการ หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาพเพิ่มเติมในการจัดอันดับการเข้าเส้นชัย ซึ่งเกิดความไม่แน่นอนขึ้น (นักวิ่งทั้งหมดหรือบางส่วนไม่ปรากฏจากกล้องที่เป็นทางการ)

22. หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยต้องประสานกับผู้ชี้ขาดและผู้ปล่อยตัวเพื่อควบคุมในเบื้องต้นก่อนที่จะเริ่มต้นทุกครั้ง เพื่อเป็นการให้แน่ใจว่าเครื่องมือจะทำงานโดยอัตโนมัติด้วยปืนปล่อยตัวหรือเครื่องมือปล่อยตัวที่ได้รับการรับรองแล้วและได้ปรับไว้อย่างถูกต้องแล้ว และเขาจะต้องตรวจตราว่าก่อนเครื่องจะทำงานได้ตั้งไว้ที่เลขศูนย์

23. จากความร่วมมือช่วยเหลือของผู้ช่วย 2 คน หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยจะต้องตัดสินอันดับที่ของผู้เข้าแข่งขัน และเรียงลำดับเวลา เขาจะต้องลงบันทึกอันดับที่และเวลาลงในใบบันทึกที่เป็นทางการ ลงลายมือชื่อและนำส่งเลขานุการการแข่งขัน

24. เวลาที่ได้จากกล้องภาพถ่ายเส้นชัย ถือเป็นเวลาที่เป็นการนอกเหนือจากเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่ามีความผิดพลาดเกิดขึ้น ในกรณีเช่นนี้ถ้าเป็นไปได้ให้นำเวลาของผู้จับเวลาสำรองไปปรับให้กับลำดับที่จากภาพถ่ายเส้นชัย และถือเป็นเวลาที่เป็นการ ดังนั้นผู้จับเวลาสำรองจึงต้องจับเวลาไว้เพื่อรองรับความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

25. เวลาจากภาพถ่ายเส้นชัย อาจอ่านได้โดย :

- (a) สำหรับการแข่งขันทั้งหมดและรวมทั้ง 10,000 เมตร การอ่านและการบันทึกเวลาจากภาพถ่ายเส้นชัยให้อ่านถึง 1/100 ของวินาที นอกจากเป็นเวลาที่แน่นอนของ 1/100 ของวินาที ซึ่งควรจะอ่านเกินกว่า 1/100 ของวินาที
- (b) สำหรับการแข่งขันทั้งหมดในลู่วิ่งระยะทางเกิน 10,000 เมตร ควรอ่านเวลาถึง 1/100 ของวินาที ไม่ควรหยุดอ่านที่ศูนย์ ควรอ่านถึงระดับ 1/10 ของวินาที เช่น ระยะ 20,000 เมตร จับเวลาได้ 59:26:32 บันทึกเป็น 59:26:4
- (c) สำหรับการแข่งขันทุกรายการที่บางส่วนหรือทั้งหมดแข่งขันภายนอกสนามกรีฑา จะอ่านเวลา 1/100 ของวินาที ไม่ควรหยุดอ่านที่ศูนย์ 2 ตัว ควรอ่านถึงจำนวนเต็มของวินาที เช่น วิ่งมาราธอน จับเวลาได้ 2:09:44.32 จะบันทึกเป็น 2:09:45

การจัดรอบ การจับสลาก และการคัดเลือก (Seeding, Draws and Qualification in Track Events)

รอบและรอบคัดเลือก

1. ในการแข่งขันประเภทลู่วิ่ง ซึ่งมีผู้เข้าแข่งขันจำนวนมากเกินกว่าที่จะอนุญาตให้จัดการแข่งขันให้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจในรอบเดียวได้จะต้องมีการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกขึ้น ผู้เข้าแข่งขันทั้งหมดจะต้องเข้าทำการแข่งขัน

2. ผู้แทนเทคนิคซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วจะเป็นผู้จัดการแข่งขันรอบคัดเลือก รอบก่อนรองชนะเลิศ และรอบรองชนะเลิศ ถ้าไม่ได้แต่งตั้งผู้แทนเทคนิคไว้ คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะเป็นผู้จัด

ในการแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b), และ (c) ตารางต่อไปนี้จะนำมาใช้เพื่อกำหนดจำนวนรอบการตัดสินผู้มีสิทธิ์สำหรับการแข่งขันประเภทลู่วิ่งในแต่ละรอบ ถ้าเป็นไปได้ ควรจัดให้นักกรีฑาชาติเดียวกันอยู่ต่างกลุ่มกันในรอบคัดเลือก

หมายเหตุ: เป็นข้อเสนอแนะว่าเมื่อจะจัดพวกในรอบคัดเลือกควรมีข้อมูลความสามารถของนักกรีฑาที่เข้าแข่งขันทุกคนทุกสังกัด เพื่อจัดเรียงลำดับสำหรับการจับสลากแบ่งพวกอันเป็นกฎธรรมดาที่จะทำให้ผู้ที่มีความสามารถมากที่สุดได้เข้าถึงรอบชิงชนะเลิศ

100 m, 200 m, 400 m, 100 mh, 110 mh, 400 mh

Declared	Heats	รอบแรก		Heats	รอบสอง		Heats	รอบรองชนะเลิศ	
Entries		P	T		P	T		P	T
9-16	2	3	2						
17-24	3	2	2						
25-32	4	3	4				2	3	2
33-40	5	4	4				3	2	2
41-48	6	3	6				3	2	2
49-56	7	3	3				3	2	2
57-64	8	3	8	4	3	4	2	4	
65-72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73-80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81-88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89 96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97-104	13	3	9	6	3	6	3	2	2
105-112	14	3	6	6	3	6	3	2	2

800 m, 4 x 100 m, 4 x 400 m, MEDCEY RELAY, 4 x 200 m

Declared	Heats	รอบแรก		Heats	รอบสอง		Heats	รอบรองชนะเลิศ	
Entries		P	T		P	T		P	T
9-16	2	3	2						
17-24	3	2	2						
25-32	4	3	4				2	3	2
33-40	5	4	4				2	3	2
41-48	6	3	6				3	2	2
49-56	7	3	3				3	2	2
57-64	8	2	8				3	2	
65-72	9	3	5	4	3	4	2	4	
73-80	10	3	2	4	3	4	2	4	
81-88	11	3	7	5	3	1	2	4	
89 96	12	3	4	5	3	1	2	4	
97-104	13	3	9	6	3	6	3	2	4
105-112	14	3	6	6	3	6	3	2	4

1,500 m

Declared	Heats	รอบแรก		Heats	รอบสอง		รอบชิงชนะเลิศ
Entries		P	T		P	T	
16-30	2	4	4				
31-45	3	6	6	2	5	2	12
46-60	4	5	5	2	5	2	12
61-75	5	4	4	2	5	2	12

3,000 m, SC 3,000 m

Declared	Heats	รอบแรก		Heats	รอบสอง		รอบชิงชนะเลิศ
Entries		P	T		P	T	
20-34	2	5	5				
35-51	3	7	5	2	6	3	15
52-68	4	5	6	2	6	3	15
69-85	5	4	6	2	6	3	15

5,000 m

Declared	Heats	รอบแรก		Heats	รอบสอง		รอบชิงชนะเลิศ
Entries		P	T		P	T	
20-38	2	5	5				
39-57	3	7	5	2	6	3	15
58-76	4	5	6	2	6	3	15
77-95	5	4	6	2	6	3	15

10,000 m

Declared	Heats	รอบแรก		รอบชิงชนะเลิศ
Entries		P	T	
28-54	2	8	4	20
55-81	3	5	5	20
82-108	4	4	4	20

3. หลังจากรอบแรกแล้ว ผู้แข่งขันจะถูกจัดลำดับที่ในรอบคัดเลือกของรอบต่อไปด้วยวิธีการต่อไปนี้

(a) สำหรับการแข่งขันวิ่ง 100 เมตร ถึง 400 เมตรทุกประเภท และวิ่งผลัดรวมทั้ง 4x400 เมตร การจัดอันดับขึ้นอยู่กับตำแหน่งและเวลาของแต่ละรอบโดยจัดอันดับดังนี้

ที่ 1 ที่เวลาดีที่สุด

ที่ 1 ที่เวลาดีที่สุด เป็นที่ 2

ที่ 1 ที่เวลา เป็นที่ 3 และ.....

ที่ 2 ที่เวลาดีที่สุด

ที่ 2 ที่เวลา เป็นที่ 2

ที่ 2 ที่เวลา เป็นที่ 3 และ.....

(รวมกับ)

ผู้เข้ารอบที่เวลาดีที่สุด

ผู้เข้ารอบที่เวลาเป็นที่ 2

ผู้เข้ารอบที่เวลาเป็นที่ 3 และ.....

ผู้แข่งขันจะถูกจัดเป็นพวกตามลำดับการวางตัวเป็นแบบสลับกันตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นพวกจะประกอบด้วย การวางตัวดังต่อไปนี้

พวก a	1	6	7	12	13	18	19	24
พวก b	2	5	8	11	14	17	20	23
พวก c	3	4	9	10	15	16	21	22

ลำดับของการวิ่งในพวก a, b, c จะจัดโดยการจับสลาก

(b) สำหรับในการแข่งขันอื่นๆ การวางตัวนักกรีฑาให้ใช้ตามบัญชีการแข่งขันเดิม เปลี่ยนแปลง เพียงการปรับปรุงผลการแข่งขันที่ได้รับในรอบก่อนหน้านั้นเท่านั้น ระบบเดียวกันนี้ ควรนำไปใช้กับการจัดพวกแข่งขันในรอบแรกจากที่ได้จัดเรียงลำดับตามความสามารถไว้ก่อนแล้ว

4. รายการวิ่ง 100 เมตร ถึง 800 เมตร และวิ่งผลัดรวมทั้ง 4x400 เมตร ที่มีการแข่งขันหลายรอบ การจับสลากช่องวิ่ง ให้ปฏิบัติดังนี้

(a) ในรอบแรกการกำหนดช่องวิ่งให้เป็นไปโดยการจับสลาก

(b) ในรอบต่อไป มาขึ้นอยู่กับว่ามีกี่พวกนักกรีฑาที่เข้ารอบจากทุกๆ รอบจะต้องจัดเรียงลำดับให้ สอดคล้องกับวิธีการที่แสดงไว้ในกติกาข้อที่ 166.3 (a) การจับสลาก 2 ครั้ง ให้ปฏิบัติดังนี้

ครั้งที่ 1 สำหรับ 4 คน หรือ 4 ทีมแรกที่ชนะ ที่ 1 ที่ 2 หรือชนะที่ 1 และเวลาดีที่สุด 2

ครั้งที่ 2 สำหรับ 2 คน หรือ 2 ทีมที่ชนะที่ 2 ให้จับสลากช่องวิ่งที่ 1, 2

ครั้งที่ 3 สำหรับ 2 คน หรือ 2 ทีมเวลาที่น้อย 7,8

หมายเหตุ 1 : ถ้ามีช่องวิ่งน้อยกว่า 8 ช่อง ระบบดังกล่าวข้างต้นต้องดัดแปลงเพื่อความเหมาะสม

หมายเหตุ 2 : การแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (d) ถึง (h) การแข่งขันวิ่ง 800 เมตร อาจจะจัดให้วิ่งช่องละ 1 หรือ 2 หรือปล่อยตัวเป็นกลุ่มจากหลังเส้นโค้ง

หมายเหตุ 3 : การแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b), และ (c) กติกานี้ให้ใช้เฉพาะกับการจัดการแข่งขันในรอบแรก เท่านั้น นอกจากการเสมอกันหรือการเลื่อนตำแหน่งที่กระทำโดยผู้ชี้ขาด ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าแข่งขันในรอบต่อไป มา มากกว่า ที่คาดหวังไว้

5. จะไม่อนุญาตให้นักกรีฑาแข่งขันในเที่ยวที่ตนเองไม่มีรายชื่ออยู่วันแต่กรณีที่ผู้ชี้ขาดเห็นว่าควรมีการเปลี่ยนแปลง

6. การแข่งขันในรอบคัดเลือกทั้งหมด อย่างน้อยให้คัดเลือกผู้ที่ได้อันดับที่ 1 และ 2 ของแต่ละเที่ยวให้มีสิทธิ์ที่จะเข้าแข่งขันในรอบต่อไป ถ้าเป็นไปได้เป็นข้อเสนอแนะว่า อย่างน้อยที่สุดในแต่ละเที่ยวควรจะได้ผู้มีสิทธิ์เข้าแข่งขันรอบต่อไป 3 คน

นอกจากที่นักติกาข้อ 167 มาใช้ ผู้แข่งขันใดๆ ที่มีสิทธิ์เข้าแข่งขันในรอบต่อไป ควรจะตัดสินอันดับที่หรือเวลาที่เขาทำได้ในกรณีหลังมีเพียงระบบการจับเวลาเท่านั้นที่นำมาใช้ในการจัดอันดับพวกวิ่งจะกำหนดโดยการจับสลากหลังจากได้ทราบผลการแข่งขันในรอบคัดเลือกเรียบร้อยแล้ว

7. ในทางปฏิบัติจริงๆ นั้น ต้องกำหนดเวลาพักจากเที่ยวสุดท้ายของแต่ละรอบจนถึงเที่ยวแรกของรอบต่อไปให้มีระยะเวลาอย่างน้อยดังต่อไปนี้

ระยะทางในการวิ่งไม่เกิน 200 เมตร เวลาพัก 45 นาที

ระยะทางเกิน 200 เมตรขึ้นไป จนถึง 1,000 เมตร เวลาพัก 90 นาที

ระยะทางเกิน 1,000 เมตรขึ้นไป ไม่ควรแข่งวันเดียวกัน

การแข่งขันรอบเดียว (Single Rounds)

8. การแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b), และ (c) สำหรับรายการที่ไกลเกิน 800 เมตร วิ่งผลัดที่ไกลกว่า 4 x 400 เมตร และการแข่งขันใดๆ ที่มีเพียงรอบสุดท้ายรอบเดียว (รอบชิงชนะเลิศ) การกำหนดช่องวิ่งและลำดับที่ของการออกเริ่มวิ่งให้เป็นไปโดยการจับสลาก

การเสมอกัน (Ties)

การเสมอกันให้ตัดสินด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

การกำหนดว่า มีการเสมอกันในรอบใดๆ ซึ่งมีผลต่อสิทธิ์ของนักกรีฑาที่จะได้เข้าไปแข่งขันในรอบต่อไป ขึ้นอยู่กับเวลาที่ได้ในการแข่งขัน หัวหน้าผู้ตัดสินภาพถ่ายเส้นชัยจะพิจารณาเวลาที่แท้จริงที่ผู้เข้าแข่งขันทำได้ 1/1000 ของวินาทีถ้าการกำหนดเช่นนั้นยังมีการเสมอกัน ก็ให้นักกรีฑาที่เสมอกันนั้นเข้าแข่งขันในรอบต่อไปหรือถ้าทำไม่ได้ควรมีการจับสลากเพื่อหาผู้เข้าไปแข่งขันในรอบต่อไปในกรณีที่มีการเสมอกันในอันดับที่ 1 ในรอบชิงชนะเลิศ ผู้ชี้ขาดมีอำนาจที่จะตัดสินให้ผู้เข้าแข่งขันที่เสมอกันนั้นแข่งขันกันใหม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรแข่งขันใหม่ก็ให้ผลการแข่งขันนั้นเป็นไปตามเดิม ส่วนการเสมอกันในอันดับที่อื่นๆ ก็ให้เป็นไปตามนั้น

การแข่งขันวิ่งข้ามรั้ว (Hurdle Races)

1. ระยะทาง กำหนดระยะทางมาตรฐานดังต่อไปนี้

ชายและเด็กชาย : 110 เมตร 400 เมตร หญิงและเด็กหญิง : 100 เมตร 400 เมตรจะต้องมีรั้วสำหรับกระโดดข้าม 10 รั้ว ในแต่ละช่องวิ่งและวางรั้วตามตารางดังต่อไปนี้

ชายและเด็กชาย

ระยะทางการแข่งขัน	ระยะทางจากเส้นเริ่มวิ่งรั้วแรก	ระยะระหว่างรั้ว	ระยะทางจากรั้วสุดท้ายถึงเส้นชัย
เมตร	เมตร	เมตร	เมตร
110	13.72	9.14	14.02
400	45	35	40

หญิงและเด็กหญิง

ระยะทางการแข่งขัน	ระยะทางจากเส้นเริ่มวิ่งรั้วแรก	ระยะระหว่างรั้ว	ระยะทางจากรั้วสุดท้ายถึงเส้นชัย
เมตร	เมตร	เมตร	เมตร
110	13.00	8.50	10.50
400	45	35	40

รั้วแต่ละรั้วจะต้องวางบนลู่วิ่งโดยให้ขาตั้งอยู่ริมขอบช่องวิ่ง

การวางรั้วเช่นนี้ควรให้ขอบหน้าของไม้พาดอยู่ตรงกับขอบหน้าของจุดเครื่องหมายบนลู่วิ่งทางด้านที่นักวิ่งเข้าหารั้ว รั้วประกอบขึ้นด้วยฐาน 2 อัน และขาตั้ง 2 อัน ประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างสี่เหลี่ยม เสริมให้แข็งแรงขึ้นด้วยไม้ขวางหนึ่งชิ้นหรือมากกว่า ขาติดตั้งอยู่ปลายสุดของฐานแต่ละข้าง ลักษณะของรั้วนั้นจะต้องออกแบบ โดยให้น้ำหนักอย่างน้อย 3.6 กิโลกรัม มاکะทบที่จุดกึ่งกลางของขอบบนของไม้พาดจึงจะพลิกล้ม รั้วอาจปรับให้สูงหรือต่ำตามประเภทของการแข่งขัน เมื่อปรับความสูงต่ำของรั้วทุกครั้ง จะต้องทำให้น้ำหนักอย่างน้อย 3.6 กิโลกรัม และไม่เกิน 4 กิโลกรัม มاکะทบที่จุดกึ่งกลางของขอบบนไม้จึงจะพลิกล้ม

3. ขนาดความสูงมาตรฐานของรั้วจะเป็นดังนี้

	หญิง	เด็กหญิง
100 เมตร	0.840 เมตร	0.762 เมตร
400 เมตร	0.762 เมตร	0.762 เมตร
	ชาย	เด็กชาย
110 เมตร	1.067 เมตร	0.914 เมตร
400 เมตร	0.914 เมตร	0.840 เมตร

- ความกว้างของรั้ว 1.18-1.20 เมตร
- ความยาวของขาตั้งมากที่สุด 0.70 เมตร
- น้ำหนักทั้งหมดของรั้วไม่น้อยกว่า 10 กิโลกรัม

ในแต่ละกรณีจะยอมให้ 3 มิลลิเมตร สูงกว่าและต่ำกว่าความสูงมาตรฐาน ที่ยอมให้ขึ้นเพราะความแตกต่างด้านการผลิต

4. ความกว้างของไม้ขวาง 7 เซนติเมตร หนาระหว่าง 1 เซนติเมตร ถึง 2.5 เซนติเมตร ขอบบนควรให้กลมและติดตรึงอย่างมั่นคงอยู่ที่ปลายข้างตั้ง

5. ไม้ขวางควรทาสีขาว และมีแถบสีดำคั่นหรือสีอื่นๆ ที่ตัดกันอย่างเด่นชัด เช่น แถบสีอื่นที่อ่อนกว่า ซึ่งมีความยาวอย่างน้อย 22.5 เซนติเมตร อยู่บนปลายทั้งสองข้าง

6. การแข่งขันทั้งหมดจะต้องวิ่งในช่องวิ่ง และผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะต้องวิ่งในช่องของตนตลอดระยะทาง

7. ผู้เข้าแข่งขันที่ใช้ขาหรือเท้าข้ามรั้ว หรือกระโดดข้ามรั้วใดๆ ที่ไม่ได้อยู่ในช่องวิ่งของตนเองหรือผู้ชี้ขาดเห็นว่าไม่เจตนาทำให้รั้วล้มด้วยมือหรือเท้าจะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

8. นอกจากที่กล่าวในข้อ 7 แล้ว การทำให้รั้วล้มไม่มีผลต่อการตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน หรือไม่เป็นข้อห้ามที่จะได้รับรองสถิติ

9. ในการทำสถิติโลก รั้วทั้งหมดจะต้องเป็นไปตามลักษณะเฉพาะที่กำหนดไว้ในกติกา

การแข่งขันวิ่งวิบาก (Steeplechase Races)

1. ระยะทางมาตรฐานที่ใช้ในการแข่งขันคือ 2,000 และ 3,000 เมตร

2. ในการแข่งขันประเภท 3,000 เมตร จะต้องกระโดดข้ามรั้ว 28 ครั้ง และรั้วน้ำ 7 ครั้ง ในการแข่งขันประเภท 2,000 เมตร จะต้องกระโดดข้ามรั้ว 18 ครั้ง และ รั้วน้ำ 5 ครั้ง

3. ในการแข่งขันประเภท 3,000 เมตร จะมีการกระโดดข้ามรั้วในแต่ละรอบ 5 ครั้ง โดยครั้งที่ 4 จะกระโดดข้ามรั้วน้ำ การวางรั้วจะกระจายกันไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ระยะการกระโดดแต่ละครั้งเท่าๆ กัน รั้วจึงห่างกันประมาณ 1/5 ของระยะทางหนึ่งรอบ

4. ในการแข่งขันประเภท 3,000 เมตร ระยะทางจากเส้นเริ่มวิ่งถึงระยะที่เหลือ 7 รอบ จะไม่มีการกระโดดข้ามรั้วจะกระโดดข้ามรั้วเมื่อเหลือ 7 รอบ เป็นต้นไป

5. รั้วทุกรั้วจะมีความสูง 0.914 เมตร (± 3 มิลลิเมตร) สำหรับประเภทหญิงรั้วจะมีความสูง 0.762 เมตร (± 3 มิลลิเมตร) และยาวอย่างน้อยที่สุด 3.96 เมตร ขนาดของไม้ขวางของรั้วพื้นที่หน้าตัด 12.7 เซนติเมตร $\times$ 12.7 เซนติเมตร รั้วที่บ่อน้ำยาว 3.66 เมตร (± 2 เซนติเมตร) ยึดติดอย่างมั่นคงอยู่กับพื้น โดยไม่ให้ขยับเคลื่อนได้ ไม้ขวางควรทาสีขาวสลับดำ หรือสีอื่นๆ ที่ตัดกันอย่างเด่นชัด เช่น แถบสีอื่นที่สีอ่อนกว่า ซึ่งมีความยาวอย่างน้อยที่สุด 22.5 เซนติเมตร และอยู่บนปลายทั้งสองข้าง น้ำหนักของรั้วแต่ละรั้ว อยู่ระหว่าง 80 กิโลกรัม ถึง 100 กิโลกรัม รั้วแต่ละรั้วควรมีฐานยาวระหว่าง 1.20 เมตร ถึง 1.40 เมตร

6. บ่อน้ำทั้งรั้วยาว 3.66 เมตร (± 2 มิลลิเมตร) และกว้าง 3.66 เมตร (± 2 มิลลิเมตร)

พื้นของบ่อน้ำควรปูด้วยยางสังเคราะห์หรือเสื่อด้วยความหนาที่เพียงพอที่จะทำให้กระโดดลงพื้นได้ด้วยความปลอดภัย และตะปูรองเท้าเกาะติดได้อย่างมั่นคง เมื่อเริ่มต้นแข่งขัน ควรให้ระดับน้ำในบ่อเสมอกับผิวลู่วิ่งเพื่อเผื่อขาดไว้ 2 เซนติเมตร ระดับน้ำในบ่อจะต้องเสมอกับผิวหน้าของลู่วิ่ง ทางด้านชิดรั้วลึก 70 เซนติเมตร ส่วนลึกนี้จะกว้าง 30 เซนติเมตร ต่อจากส่วนลึกนี้พื้นบ่อจะลาดขึ้นไปหาระดับผิวลู่วิ่งที่ปลายสุดด้านไกลออกไปของบ่อน้ำ

7. ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะต้องข้ามหรือลุยน้ำไป ผู้ที่ก้าวหรือกระโดดข้าม แต่เท้าหรือขาห้อยข้ามไปทางรั้วจะถูกตัดสิทธิ์ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันจะข้ามแต่ละรั้วโดยวิธีการใดๆ ก็ได้

การแข่งขันวิ่งผลัด (Relay Races)

1. เส้นกว้าง 5 เซนติเมตร ลากตัดช่องวิ่งเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงระยะทางของเขตต่างๆ และเส้นกลางเขต

2. เขตรับ-ส่ง แต่ละเขตมีความยาว 20 เมตร โดยมีเส้นกลางเขตเป็นเส้นกลางจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเขตนับที่ขอบของเส้นด้านที่อยู่ทางด้านเส้นวิ่งตามทิศทางวิ่ง

3. เส้นกลางเขตรับ-ส่ง เขตแรกของ 4x400 เมตร (หรือเขตที่ 2 ของ 2x200 เมตร) คือเส้นเริ่มวิ่ง 800 เมตร

4. เขตรับ-ส่ง เขตที่ 2 และเขตสุดท้าย (4x400 เมตร) คือเส้น 10 เมตร ที่อยู่สองข้างของเส้นชัย

5. เส้นโค้งที่ตัดผ่านลู่วิ่ง ณ จุดที่เข้าสู่ทางตรง คือจุดที่ผู้วิ่งไม้ 2 (4x400 เมตร) และไม้ที่ 3 (4x200 เมตร) สามารถตัดเข้าในได้ สำหรับการวิ่ง 800 เมตร ซึ่งเกี่ยวกับเส้นโค้งนี้ ได้กล่าวไว้ในกติกาข้อ 163.5

6. วิ่งผลัด 4x100 เมตร และถ้าเป็นไปได้การวิ่งผลัด 4x200 เมตร ควรจะวิ่งตามช่องวิ่งโดยตลอด

ในการวิ่งผลัด 4x200 เมตร (ถ้าไม่ต้องวิ่งไปตามช่องวิ่งโดยตลอด) และวิ่งผลัด 4x400 เมตร ในรอบแรกและโค้งแรกของรอบที่ 2 จนถึงเส้นตัดจะต้องวิ่งไปตามช่องวิ่ง

หมายเหตุ: ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4x200 เมตร และ 4x400 เมตร ถ้ามีทีมเข้าแข่งขันไม่เกิน 4 ทีม เป็นข้อเสนอแนะว่า ควรให้วิ่งตามช่องวิ่งเฉพาะโค้งที่หนึ่งของรอบที่หนึ่งเท่านั้น

7. ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4x100 เมตร และ 4x200 เมตร สมาชิกของทีมยกเว้นไม้ที่ 1 อาจจะเริ่มวิ่งจากนอกเส้นเขตเริ่มรับได้อีกไม่เกิน 10 เมตร (ดูข้อที่ 2) เขตที่ต่อเพิ่มออกไปนี้จะต้องทำเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจนทุกช่องวิ่ง

8. ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4x400 เมตร ณ เขตรับ-ส่งเขตแรกที่นักวิ่งแต่ละคนยังคงต้องวิ่งในช่องวิ่งของตนเองจะไม่อนุญาตให้ผู้วิ่งไม้ 2 ออกไปเริ่มต้นวิ่งจากนอกเขตเริ่มรับและจะต้องออกเริ่มวิ่งจากภายในเขตนี้เท่านั้นในการทำงานเดียวกันไม้ 3 และไม้ 4 จะต้องเริ่มต้นวิ่งจากภายในเขตรับ-ส่ง เช่นกัน

ผู้วิ่งไม้ 2 ของแต่ละทีมจะวิ่งตัดเข้าในได้ทันทีที่ผ่านเส้นตัดที่จุดสิ้นสุดโค้งแรก เส้นตัดนี้ทำเครื่องหมายด้วยเส้นโค้งกว้าง 5 เซนติเมตร ตัดผ่านลู่วิ่งโดยมีร่องสูงอย่างน้อย 1.5 เมตร ปักไว้ตรงกับหัวเส้นทั้งสองข้างด้านนอกของลู่วิ่ง

หมายเหตุ 1: เพื่อช่วยเหลือนักกรีฑาที่เส้นตัดควรวางกรวยหรือวัสดุทรงสี่เหลี่ยม 5x5 เซนติเมตร สูงไม่เกิน 15 เซนติเมตร สี่เหลี่ยมกับเส้นตัดวาง ณ จุดที่เส้นตัดกับเส้นขอบในของแต่ละช่องวิ่ง

9. นักวิ่งไม้ที่ 3 และไม้ที่ 4 ของการแข่งขันวิ่งผลัด 4x400 เมตร จะต้องอยู่ในตำแหน่งรอคอยของตนเองในลำดับที่เหมือนกัน (จากด้านในมาด้านนอก) และอยู่ภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้ง ขณะที่สมาชิกในทีมของเขาได้วิ่งผ่านระยะ 200 เมตร แล้วทันทีที่นักวิ่งที่กำลังวิ่งเข้ามาได้ผ่านจุดนี้ไป นักวิ่งที่กำลังรอคอยอยู่จะต้องรักษาลำดับของตนเองไว้และห้ามเปลี่ยนตำแหน่งโดยเด็ดขาด ถ้าหากเปลี่ยนตำแหน่งจะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขันทันที

10. ในการแข่งขันวิ่งผลัดอื่นๆ เมื่อไม่ใช่ช่องวิ่ง นักวิ่งที่กำลังรอคอยอยู่จะต้องอยู่ด้านในของลู่วิ่งขณะที่สมาชิกของทีมกำลังวิ่งเข้ามาถึงโดยมีข้อแม้ว่าตัวเขาต้องไม่ไปเบียด กระแทก หรือกีดขวางผู้เข้าแข่งขันคนอื่น

11. ที่หมาย เมื่อการแข่งขันวิ่งผลัดทำในช่องวิ่ง ผู้เข้าแข่งขันอาจจะทำที่หมายไว้บนลู่วิ่งในช่องวิ่งของตนเองโดยใช้เทปขาวขนาด 5x40 เซนติเมตร มีสีที่เห็นได้อย่างเด่นชัด ซึ่งไม่ทำให้สับสนกับเครื่องหมายที่ถาวรอื่นๆ สำหรับลู่วิ่งที่ทำด้วยหญ้าหรือถ่านละเอียดนักกรีฑาอาจทำที่หมายไว้ภายในช่องวิ่งของตนเองโดยการทำรอยขีดไว้บนลู่วิ่ง

12. ไม้วิ่งผลัดจะมีลักษณะเป็นท่อนกลวง เรียบ และกลม ทำด้วยไม้ โลหะ หรือวัสดุแข็งอื่นๆ เป็นท่อนเดียว มีความยาวไม่เกิน 30 เซนติเมตร และไม่สั้นกว่า 28 เซนติเมตร เส้นรอบวงของไม้ผลัดประมาณ 12-13 เซนติเมตร และมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 50 กรัม ควรมีสีเพื่อให้มองเห็นได้ง่ายระหว่างที่ทำการแข่งขัน

13. ไม้วิ่งผลัด ไม้วิ่งผลัดจะต้องถือด้วยมือตลอดการแข่งขัน ถ้าทำหล่น นักกรีฑาที่ทำหล่นจะต้องเก็บด้วยตนเองเขาอาจออกไปจากช่องวิ่งของตนเองเพื่อไปเก็บเอาไม้วิ่งผลัดที่หล่นไปคืนมา ในการกระทำเช่นนั้นเขาต้องไม่ทำให้ระยะทางที่จะต้องวิ่งลดน้อยลงและไม่ไปกีดขวางทางวิ่งของนักกรีฑาคนอื่นๆ การที่ไม้วิ่งผลัดหล่นไม่เป็นผลให้ต้องออกจากการแข่งขัน

14. การแข่งขันวิ่งผลัดทุกประเภท การรับ-ส่งไม้ผลัดจะต้องกระทำในเขตรับ-ส่งเท่านั้น การส่งไม้วิ่งผลัดเริ่มขึ้นเมื่อไม้ถูกสัมผัส โดยนักวิ่งผู้กำลังรับและเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในวินาทีที่ไม้วิ่งผลัดนี้อยู่ในมือของนักวิ่งผู้รับช่วงต่อเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้ผู้เข้าแข่งขันสวมถุงมือ หรือมีสารใดๆ บนฝ่ามือ เพื่อที่จะทำให้การจับไม้วิ่งผลัดกระชับขึ้น ภายในเขตรับ-ส่งไม้วิ่งผลัด ตำแหน่งของไม้วิ่งผลัดเท่านั้นเป็นตัวชี้ขาดไม่ใช่ตำแหน่งของร่างกายหรือแขน-ขาของผู้แข่งขัน

15. ก่อนรับและ/หรือหลังจากการส่งไม้วิ่งผลัดแล้ว ผู้เข้าแข่งขันควรอยู่ในช่องวิ่งของตนเองจนกว่าผู้ที่จะปลอดภัยจากผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการกีดขวางสมาชิกคนใดคนหนึ่งของทีมอื่น กติกาข้อ 163.3 และ 4 จะไม่นำมาใช้กับนักกรีฑาเหล่านี้ ผู้เข้าแข่งขันคนใดเจตนากีดขวางผู้วิ่งของทีมอื่น โดยการวิ่งออกจากตำแหน่งหรือช่องวิ่งของตนเองเมื่อส่งไม้วิ่งผลัดเสร็จโดยทันที เขาผู้นั้นอาจจะเป็นต้นเหตุให้ทีมของเขาถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

16. การช่วยเหลือด้วยการผลักหรือด้วยวิธีอื่นใด จะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

17. เมื่อทีมวิ่งผลัดได้เริ่มการแข่งขันไปครั้งหนึ่งแล้วนักกรีฑาอีกเพียง 2 คนเท่านั้นที่เป็นตัวสำรองของทีมในการแข่งขันในรอบต่อไปนักกรีฑาที่เป็นตัวสำรองในทีมวิ่งผลัดอาจจะเป็นนักกรีฑาประเภทใดประเภทก็ได้ที่ได้มีรายชื่อในการแข่งขันครั้งนั้น

18. การจัดทีมวิ่งผลัดและลำดับของผู้แข่งขันในการวิ่งผลัด จะต้องประกาศอย่างเป็นทางการก่อนการเรียกรายงานตัวครั้งแรกของพวกแรกๆ ของทุกรอบไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง นอกจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการรักษาพยาบาลเท่านั้น (รับรองความเป็นจริงโดยเจ้าหน้าที่แพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการจัดการแข่งขัน) จึงจะให้เวลาจนถึงการเรียกรายงานตัวครั้งสุดท้ายของพวกที่ทีมนั้นเข้าแข่งขัน เมื่อนักกรีฑาคนหนึ่งซึ่งได้เข้าแข่งขันในรอบก่อนแล้ว และได้เปลี่ยนให้ตัวสำรองลงแข่งขันแทนนักกรีฑาคนนั้น ไม่อาจกลับมาลงแข่งขันในทีมนั้นได้อีก

ประเภทลาน (Field Events)

การอบอุ่นร่างกาย ณ สนามแข่งขัน

1. ณ สนามแข่งขัน ก่อนถึงเวลาแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะทำการฝึกซ้อมได้ในรายการ ทุ่ม พุ่ง ขว้าง ลำดับการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามลำดับที่จับสลากได้ และภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ตัดสิน

2. พื้นที่ที่การแข่งขันเริ่มขึ้น ห้ามผู้เข้าร่วมแข่งขันทำการฝึกซ้อมโดย

- ใช้ทางวิ่ง หรือบริเวณกระโดด
- ใช้อุปกรณ์แข่งขัน
- ใช้วงกลมหรือพื้นที่ภายในบริเวณเซ็คเตอร์ จะด้วยมีอุปกรณ์ หรือไม่มีอุปกรณ์ก็ตาม

การทำเครื่องหมาย

3. ในประเภทลานที่ใช้ทางวิ่งทุกรายการ เครื่องหมายจะต้องวางที่ด้านข้างของทางวิ่ง ยกเว้นกระโดดสูง

สามารถวางบนทางวิ่งโดย 1 คนวางได้ 1 หรือ 2 เครื่องหมาย (ที่จัดให้หรืออนุมัติโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน) เพื่อบอกจุดเริ่มวิ่งและจุดกระโดด ถ้าไม่มีการจัดเครื่องหมายเช่นนั้นให้ เขาอาจใช้เทปขาว แต่ต้องไม่ใช่ซอหลัก หรือสารอื่นที่คล้ายคลึงกันหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะทิ้งรอยเครื่องหมายที่ไม่สามารถลบออกได้ไว้

ลำดับที่ในการแข่งขัน

4. ผู้เข้าแข่งขันจะต้องทำการแข่งขันตามลำดับที่จับสลากได้ถ้ามีการแข่งขันในรอบต่อไป ให้มีการจับสลากใหม่สำหรับรอบชิงชนะเลิศด้วย (ดูข้อที่ 5 ถัดไป)

การประลอง

5. ในประเภทลานทุกรายการยกเว้นกระโดดสูงและกระโดดค้ำ ถ้ามีผู้เข้าแข่งขันเกิน 8 คน ให้ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนทำการประลองคนละ 3 ครั้ง เพื่อคัดเลือกผู้ทำสถิติไว้ 8 คน แล้วให้

8 คนที่คัดเลือกไว้ประลองอีกคนละ 3 ครั้ง ถ้าอันดับสุดท้ายของการคัดเลือกเสมอกันก็ให้ดูข้อที่ 20 ถัดไป ถ้ามีผู้เข้าแข่งขัน 8 คน หรือน้อยกว่า ให้ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนทำการประลองคนละ 6 ครั้ง 2 กรณี ลำดับการประลองของ 3 ครั้งหลัง ให้เรียงลำดับการประลองใหม่จากสถิติที่ดีที่สุดของการประลอง 3 ครั้งแรก จากสถิติน้อยไปหาสถิติที่มากกว่า

หมายเหตุ: สำหรับการกระโดดเอาความสูงให้ดูกติกาข้อ 181.2

6. นอกจากกระโดดสูงกับกระโดดค้ำ ห้ามผู้เข้าแข่งขันทำการประลองมากกว่า 1 ครั้ง

7. ในหนึ่งรอบของการแข่งขันนานาชาติทุกรายการยกเว้นการแข่งขันชิงแชมป์โลก (กลางแจ้ง เยวชุน ในร่ม ยูวชุน) และการแข่งขันโอลิมปิกจำนวนครั้งของการแข่งขันประเภทลาน ความไกลอาจจะลดจำนวนครั้งลงก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามการพิจารณาขององค์กรระดับชาติหรือนานาชาติที่ควบคุมการแข่งขันครั้งนั้นๆ

การแข่งขันรอบคัดเลือก

8. จะต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในการแข่งขันประเภทลาน ถ้ามีผู้เข้าแข่งขันจำนวนมากเกินไปจนไม่สามารถที่จะจัดแข่งขันในรอบเดียวได้ (รอบชิงชนะเลิศ) เมื่อมีการจัดการแข่งขันรอบคัดเลือกขึ้นผู้เข้าแข่งขันจะต้องเข้าแข่งขันเพื่อคัดเลือกเข้าไปแข่งขันในรอบต่อไปสถิติในการคัดเลือกนี้จะไม่นำไปพิจารณาตัดสินการแข่งขัน

9. ให้แบ่งผู้เข้าแข่งขันออกเป็น 2 กลุ่ม หรือมากกว่า เว้นแต่ในกรณีที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จะใช้ในการแข่งขันพร้อมๆ กัน และในสถานที่ที่คล้ายคลึงกัน แต่ละกลุ่มควรจะเริ่มการแข่งขันทันทีที่กลุ่มก่อนได้แข่งขันสิ้นสุดลง

10. เป็นข้อเสนอแนะว่า ในการแข่งขันที่ใช้เวลามากกว่า 3 วัน ควรมีวันหยุดพัก 1 วัน ระหว่างการแข่งขันรอบคัดเลือกและรอบชิงชนะเลิศในการแข่งขันประเภทกระโดดเอาความสูง

11. สภาพของการคัดเลือก มาตรฐานของการคัดเลือกและจำนวนนักกรีฑาในรอบชิงชนะเลิศจะต้องตัดสินโดยผู้แทนเทคนิค ถ้าไม่ได้แต่งตั้งผู้แทนเทคนิคไว้ ควรจะตัดสินโดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน สำหรับการแข่งขันที่จัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b) และ (c) ควรจะมีนักกรีฑาเข้าแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศอย่างน้อยที่สุด 12 คน

12. ในการแข่งขันรอบคัดเลือก นอกจากกระโดดสูง และกระโดดค้ำแล้ว ผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนจะได้รับอนุญาตให้ทำการประลองได้ 3 ครั้ง เมื่อผู้เข้าแข่งขันผ่านมาตรฐานการคัดเลือกไม่จำเป็นต้องทำการประลองต่อไปอีก

13. ในการแข่งขันรอบคัดเลือกสำหรับกระโดดสูงและกระโดดค้ำผู้เข้าแข่งขันที่ทำฟาวล์ติดต่อกันครบ

3 ครั้งแล้วจะหมดสิทธิ์ในการกระโดดต่อไป ผู้เข้าแข่งขันคนใดสามารถกระโดดผ่านชั้นความสูงมาตรฐานของรอบคัดเลือกแล้ว ไม่จำเป็นต้องกระโดดต่อไปอีก

14. ถ้าไม่มีนักกรีฑา หรือมีนักกรีฑาน้อยกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ตั้งมาตรฐานการทดสอบใหม่ กลุ่มที่เข้ารอบสุดท้ายจะต้องเพิ่มจำนวนขึ้น โดยเพิ่มผู้เข้าแข่งขันเข้ามาตามผลของการแข่งขันในรอบคัดเลือก สำหรับนักกรีฑาที่เสมอกันในอันดับสุดท้ายของรอบคัดเลือกให้ปฏิบัติตามข้อที่ 20 ถัดไป

15. เมื่อการแข่งขันรอบคัดเลือกสำหรับการกระโดดสูงและกระโดดค้ำ ถูกจัดเป็น 2 กลุ่มในเวลาเดียวกัน มีข้อเสนอแนะว่าการเลื่อนไม้พาดให้สูงขึ้นแต่ละครั้งในแต่ละกลุ่มควรทำในเวลาเดียวกันและทั้งสองกลุ่มควรมีความสามารถเกือบเท่าๆ กันด้วย

การกีดขวางการประลอง

16. ถ้านักกรีฑาถูกกีดขวางในการประลองด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม ผู้ชี้ขาดมีอำนาจที่จะให้ทำการประลองใหม่

การถ่วงเวลา

17. ผู้เข้าแข่งขันประเภทลานคนใด ทำการประลองซ้ำโดยไม่มีเหตุผลสมควรอาจถูกไม่ให้ทำการประลองและถือว่าได้กระทำฟาวล์ 1 ครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ชี้ขาด โดยพิจารณาถึงสถานการณ์ทั้งหมดและอะไรคือการชักช้าที่ไม่สมเหตุผลเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะแจ้งให้ผู้เข้าแข่งขันทราบว่าทุกอย่างพร้อมที่จะเริ่มทำการประลองแล้วและเวลาที่อนุญาตให้ทำการประลองก็จะเริ่มจากวินาทีนั้น ถ้านักกรีฑาผู้ที่จะทำการประลองไม่ยอมทำการประลอง ให้พิจารณาว่าฟาวล์ 1 ครั้ง เมื่อเวลาที่อนุญาตให้ทำการประลองนั้นผ่านไป ถ้าเวลาที่อนุญาตให้ทำการประลองนั้นผ่านไปหลังจาก ที่ผู้เข้าแข่งขันได้เริ่มทำการประลองแล้ว การประลองครั้งนั้นจะต้องดำเนินต่อไป เวลาต่อไปนี้จะให้นามาใช้บังคับเมื่อเริ่มจับเวลาการประลอง และโดยปกติจะให้เวลาไม่เกินกว่านี้ คือ

จำนวนนักกรีฑาที่ยังมีสิทธิ์แข่งขัน	ประเภทเดี่ยว-นาทีก			ประเภทรวม-นาทีก		
	สูง	ค้ำ	อื่นๆ	สูง	ค้ำ	อื่นๆ
มากกว่า 3 คน	1	1	1	1	1	1
2 หรือ 3 คน	1.5	2	1	1.5	2	1
1 คน	3	5	-	2	3	-
ประลองต่อเนื่อง	2	3	2	2	3	2

หมายเหตุ : นาฬิกาที่ใช้แสดงเวลาที่เหลือ ควรอยู่ในตำแหน่งที่ผู้เข้าแข่งขันสามารถมองเห็นได้โดยสะดวกถ้าไม่มีนาฬิกาดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมเวลาจะยกธงเหลืองขึ้นเมื่อเหลือเวลาอีก 15 วินาที

การออกไปจากสนามในระหว่างการแข่งขัน

18. ในประเภทลาน ผู้เข้าแข่งขันอาจออกไปจากบริเวณสนามแข่งขันได้ชั่วคราวในระหว่างที่การแข่งขันยังดำเนินอยู่ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ตัดสินเสียก่อน

การเปลี่ยนแปลงสถานที่แข่งขัน

19. ผู้ซึ่งขาดมีอำนาจที่จะสั่งเปลี่ยนสถานที่แข่งขันได้ถ้าทำให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้นแต่การเปลี่ยนนั้นจะต้องกระทำภายหลังจากสิ้นสุดการประลองในรอบนั้นแล้ว

หมายเหตุ: ทั้งแรงลมและเปลี่ยนทิศทางของลมไม่เป็นเงื่อนไขเพียงพอที่จะเปลี่ยนสถานที่แข่งขัน

การเสมอกัน

20. ในกรีฑาประเภทลานยกเว้นกระโดดสูงและกระโดดค้ำ ถ้ามีการเสมอกันให้ดูสถิติที่ดีอันดับสองรองลงมาถ้ายังคงเสมอกันอีกให้ดูสถิติที่ดีอันดับสาม และไปเรื่อยๆ ถ้าการเสมอกันยังคงอยู่ในกรณีที่เป็นการเสมอกันในอันดับที่ 1 ผู้เข้าแข่งขันที่มีผลการแข่งขันเหมือนกัน จะต้องแข่งขันกันใหม่ตามลำดับเดิมจนกว่าจะหาผู้ชนะได้

ผลการแข่งขัน

21. ผู้แข่งขันแต่ละคนจะเป็นเจ้าของสถิติที่ได้จากการประลองที่ดีที่สุดของเขา รวมทั้งผลที่ได้จากการประลองใหม่เพื่อหาผู้ชนะในกรณีที่เป็นการเสมอกันในอันดับที่ 1 ด้วย

การกระโดดเพื่อความสูง (Vertical Jumps)

กติกาทั่วไป (General Conditions)

1. ก่อนเริ่มการแข่งขัน หัวหน้าผู้ตัดสินจะต้องแจ้งให้ผู้แข่งขัน หมายถึง ความสูงขั้นต่ำเริ่มต้นและความสูงขั้นต่ำต่อไปที่ไม้พาดจะถูกเลื่อนขึ้น เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันแต่ละรอบ จนกว่าจะเหลือผู้เข้าแข่งขันเพียงคนเดียวที่ชนะการแข่งขันหรือผู้เข้าแข่งขันที่เสมอกันในตำแหน่งที่ 1

2. ผู้เข้าแข่งขันอาจจะเริ่มกระโดดในความสูงขั้นต่ำใดก็ได้ตามที่หัวหน้าผู้ตัดสินได้แจ้งไว้แล้วและอาจจะกระโดดในความสูงใดๆ ต่อไปก็ได้ ขึ้นอยู่กับการพิจารณาตัดสินใจของเขาเอง การกระโดดที่ไม่ได้ผลติดต่อกัน 3 ครั้ง ไม่ว่าจะขึ้นโดยยอมเสียสิทธิ์ที่จะกระโดดต่อไปยกเว้นในกรณีที่เสมอกันในอันดับที่หนึ่ง

ผลที่เกิดจากกติกาข้อนี้ผู้เข้าแข่งขันจะไม่กระโดดครั้งที่สองหรือครั้งที่สามก็ได้ในระดับความสูงขั้นต่ำใดชั้นหนึ่ง (หลังจากกระโดดไม่ได้ผลในครั้งที่ 1 หรือครั้งที่ 2) และยังคงกระโดดที่ความสูงขั้นต่ำชั้นหนึ่งต่อไปได้

ถ้าผู้เข้าแข่งขันสละสิทธิ์การประลองในชั้นความสูงขั้นต่ำหนึ่ง เขาไม่มีสิทธิ์ที่จะกระโดดในความสูงขั้นต่ำนั้นอีก นอกจากกรณีที่มีการเสมอกันในอันดับที่หนึ่ง

3. เมื่อผู้เข้าแข่งขันคนอื่นๆ กระโดดติดหมดแล้วผู้เข้าแข่งขันคนหนึ่งมีสิทธิ์ที่จะกระโดดต่อไปจนกว่าเขาจะสละสิทธิ์ในการที่จะแข่งขันต่อไปอีก

4. เว้นแต่เมื่อเหลือผู้เข้าแข่งขันเพียงคนเดียว และเขาเป็นผู้ชนะเลิศ

(a) การเลื่อนความสูงของไม้พาดแต่ละครั้งไม่ควรน้อยกว่า 2 เซนติเมตร สำหรับกระโดดสูง และ 5 เซนติเมตรสำหรับกระโดดค้ำ ในแต่ละรอบ และ

(b) การเลื่อนความสูงของไม้พาดไม่ควรเลื่อนขึ้น

กติกาข้อนี้ใช้ไม่ได้กับการแข่งขันที่นักกระโดดหลายคนซึ่งกำลังแข่งขันกันอยู่ตกลงกันที่จะเลื่อนไม้พาดขึ้นให้สูงข้ามชั้นถึงสถิติโลกโดยตรง

เมื่อผู้เข้าแข่งขันชนะการแข่งขันแล้ว ความสูงที่ระดับไม้พาดจะถูกเลื่อนขึ้นจะต้องเป็นการตัดสินใจของผู้เข้าแข่งขันเองด้วยการปรึกษากับผู้ตัดสินหรือผู้ซึ่งขาดที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ: การเลื่อนไม้พาดขึ้นแบบนี้ไม่นำไปใช้กับการแข่งขันประเภทรวม

ในการแข่งขันประเภทรวมภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b) และ (c) การเพิ่มขึ้นความสูงแต่ละครั้งจะต้องขึ้น 3 เซนติเมตร สำหรับกระโดดสูง และ 10 เซนติเมตร กระโดดค้ำ ตลอดการแข่งขัน

การวัดความสูง

5. การวัดความสูงทั้งหมดต้องมีหน่วยเป็นเซนติเมตรโดยวัดตั้งฉากจากพื้นถึงขอบบนไม้พาดตรงจุดที่ต่ำที่สุด

6. การวัดความสูงที่ตั้งใหม่ ควรวัดก่อนที่ผู้เข้าแข่งขันจะได้กระโดดในขั้นนั้นๆ ในการทำสถิติทุกกรณี ผู้ตัดสินจะต้องตรวจสอบการวัดเมื่อไม้พาดได้ถูกพาดไว้ที่ความสูงตามสถิติ และต้องตรวจสอบการวัดความสูงอีกครั้งก่อนที่จะบันทึกสถิติที่ได้ใหม่ ถ้าไม้พาดถูกสัมผัสตั้งแต่การวัดครั้งสุดท้าย

หมายเหตุ: ผู้ตัดสินควรจะให้แน่ใจว่าก่อนที่จะเริ่มทำการแข่งขันด้านล่างและด้านหน้าของไม้พาดสามารถมองเห็นข้อแตกต่างได้ ดังนั้นการวางไม้พาดกลับคืนทุกครั้งจะต้องวางให้ด้านล่างและด้านหน้าของไม้พาดอยู่ในลักษณะเดิมเสมอ

ไม้พาด

7. ไม้พาดจะทำด้วยวัสดุใยแก้วแข็งตัวหรือวัสดุที่เหมาะสมอื่นๆ แต่ไม่ใช่โลหะ มีลักษณะกลมยกเว้นส่วนปลายทั้งสองข้าง ไม้พาดควรมีความยาวทั้งหมด 4.00 เมตร (± 2 เซนติเมตร) สำหรับกระโดดสูง และ 4.50 เมตร (± 2 เซนติเมตร) สำหรับกระโดดค้ำ มีน้ำหนักสูงสุดไม่เกิน 2 กิโลกรัม สำหรับกระโดดสูง และ 2.25 กิโลกรัม สำหรับกระโดดค้ำ เส้นผ่าศูนย์กลางของไม้พาดส่วนที่กลม 30 มิลลิเมตร ($\pm$ มิลลิเมตร) ไม้พาดประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นทรงกลมและส่วนปลายทั้งสองข้าง ส่วนปลายทั้งสองกว้าง 30-35 มิลลิเมตร และยาว 15-20 เซนติเมตร เพื่อที่จะวางบนที่วางหรือพุกของเสากระโดด ปลายไม้ต้องเป็นรูปวงกลมหรือครึ่งวงกลม ที่มีผิวข้างหนึ่งเรียบสำหรับใช้วางบนพุกหรือที่วางพื้นผิวที่เรียบไม่ควรสูงกว่าจุดกึ่งกลางของไม้พาดตามส่วนตัดขวางส่วนประกอบดังกล่าวจะต้องแข็งและเรียบ ไม่ควรจะมีรูด้วยยางหรือวัสดุอย่างอื่นเพื่อไม่ให้เกิดการยึดติดกับพุกเพิ่มขึ้น ไม้พาดจะต้องไม่เอียงเมื่อพาดอยู่บนพุกเสากระโดดจะหย่อนหรือห้อยตรงกลางไม่เกิน 2 เซนติเมตร สำหรับกระโดดสูง และ 3 เซนติเมตร สำหรับกระโดดค้ำ ถ้าแขวนตุ้มน้ำหนัก 3 กิโลกรัม ที่กึ่งกลางจะหย่อนลงไม่เกิน 7 เซนติเมตร สำหรับกระโดดสูง และ 11 เซนติเมตรสำหรับกระโดดค้ำ

การเสมอกัน

8. การเสมอกัน ให้ตัดสินด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- (a) ผู้แข่งขันที่ประลองในชั้นความสูงที่เสมอกันนั้นน้อยครั้งกว่าจะเป็นผู้ได้อันดับดีกว่า
- (b) ถ้ายังมีการเสมอกัน ผู้เข้าแข่งขันที่มีจำนวนการประลองไม่ได้ผลน้อยครั้งกว่า นับตั้งแต่การแข่งขันจนถึงความสูงสุดท้ายจะเป็นผู้ได้อันดับที่ดีกว่า
- (c) ถ้ายังมีการเสมอกันอยู่อีก
  - (i) ถ้าเกี่ยวกับอันดับที่ 1 ผู้เข้าแข่งขันที่เสมอกันนั้นจะต้องประลองเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งครั้งที่ระดับความสูงที่สุดซึ่งผู้เข้าแข่งขันที่เสมอกันนั้นกระโดดไม่ผ่านและถ้ายังไม่สามารถตัดสินได้ให้เลื่อนไม้พาดลงหรือขึ้น 2 เซนติเมตรสำหรับกระโดดสูงและ 5 เซนติเมตรสำหรับกระโดดค้ำ ให้ผู้เข้าเสมอกันทำการประลองได้ชั้นละ 1 ครั้งเท่านั้น จนกว่าจะตัดสินการเสมอกันได้ผู้เข้าแข่งขันต้องประลองทุกครั้งเพื่อเป็นการชี้ขาดในกรณีเสมอกัน (ดูตัวอย่าง)
  - (ii) ถ้าเกี่ยวกับอันดับอื่นๆ ก็ให้ได้อันดับเดียวกัน

หมายเหตุ: กติกาข้อนี้ (c) จะไม่นำไปใช้กับการแข่งขันประเภทรวม

กระโดดสูง-ตัวอย่าง

หัวหน้าผู้ตัดสินจะเป็นผู้แจ้งระดับความสูงให้แก่ผู้เข้าแข่งขันทราบก่อนเริ่มต้นการแข่งขัน ดังนี้ 1.75 เมตร 1.80 เมตร 1.84 เมตร 1.88 เมตร 1.91 เมตร 1.94 เมตร 1.97 เมตร 1.99 เมตร

ผู้เข้าแข่งขัน	ความสูง							จำนวน ประลอง ไม่ได้ผล	กระโดดหาผู้ชนะ			ได้ที่
	1.75 เมตร	1.80 เมตร	1.84 เมตร	1.88 เมตร	1.91 เมตร	1.94 เมตร	1.97 เมตร		1.91 เมตร	1.89 เมตร	1.91 เมตร	
A	o	xo	o	xo	x	xx		2	x	o	x	2
B	-	xo	-	xo	-	-	xxx	2	x	o	o	1
C	-	o	xo	xo	-	xxx		2	x	x		3
D	-	xo	xo	xo	xxx			3		-		4

O = ประลองได้ผล

x = ประลองไม่ได้ผล

- = ไม่ได้ประลอง

A, B, C และ D ต่างกระโดดผ่านชั้นความสูง 1.88 เมตร กติกาเรื่องการเสมอกัน จึงต้องนำมาใช้ ผู้ตัดสินนับจำนวนครั้งที่ประลองไม่ได้ผลทั้งหมดก่อนที่จะผ่านชั้น 1.88 เมตร D ประลองไม่ได้ผลมากกว่า A, B และ C ยังเสมอกันอยู่ในอันดับที่ 1 จึงต้องกระโดดคนละหนึ่งครั้งที่ชั้นความสูง 1.91 เมตร แต่กระโดดไม่ผ่าน ทั้ง 3 คน จึงลดความสูงลงที่ชั้น 1.89 เมตร ที่ชั้นนี้ C กระโดดไม่ผ่าน จึงคงเหลือ A กับ B ที่เสมอกัน และต้องกระโดดที่ชั้นความสูง 1.91 เมตร ซึ่ง B กระโดดผ่านและเป็นผู้ชนะเลิศ

แรงกระทำที่เกิดจากภายนอก

9. เพื่อความชัดเจนจากการหล่นของไม้พาดที่เกิดจากแรงอื่นๆ ที่มีไ้แรงจากผู้เข้าแข่งขัน (เช่น จากแรงลม)

- ถ้าการหล่นนั้นเกิดขึ้นหลังจากผู้เข้าแข่งขันได้กระโดดผ่านไปแล้ว โดยไม่ได้สัมผัสกับไม้พาด ถือว่าการประลองได้ผล
- ถ้าการหล่นนั้นเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์อื่นๆ ให้ทำการประลองใหม่

กระโดดสูง (High Jump)

การแข่งขัน

- ผู้เข้าแข่งขันจะต้องกระโดดด้วยเท้าข้างเดียว
- ผู้เข้าแข่งขันจะไม่ผ่านการประลอง ถ้า
  - หลังจากกระโดดแล้วไม้พาดหล่น อันเกิดจากการกระทำระหว่างการกระโดดของเขา หรือ
  - ไม่ได้กระโดด ปล่อยให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายถูกพื้นรวมทั้งเบาะรองรับบริเวณระหว่างเสากระโดดสูงทั้งสองหรือภายนอกเสาที่อยู่หลังขอบหน้าของเสา อย่างไรก็ตาม เมื่อนักกรีฑากระโดดขึ้นไปแล้วเท้าไปถูกเบาะ ผู้ตัดสินเห็นว่าไม่มีการได้เปรียบแต่อย่างใด การประลองครั้งนั้นถือว่าได้ผล

หมายเหตุ: เพื่อเป็นเครื่องช่วยตามกติกา ควรมีเส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร ที่พื้น เส้นนี้จะตัดออกจากโคนเสาทั้งสองข้าง โดยให้ตรงเป็นแนวเดียวกับเสาทั้งสอง ยาวออกไปจากเสาข้างละ 3 เมตร

ทางวิ่งและบริเวณที่กระโดด

3. ความยาวของทางวิ่งต้องไม่น้อยกว่า 15 เมตร นอกจากในการแข่งขันที่จัดขึ้นภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a), (b) และ (c) ซึ่งความยาวของทางวิ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 20 เมตร
4. ความลาดเอียงสูงสุดของทางวิ่งและที่กระโดดไม่ควรเกิน 1 : 250 ในทิศทางของจุดศูนย์กลางของไม้พาดยังบริเวณทางวิ่ง
5. บริเวณกระโดดจะต้องได้ระดับ

อุปกรณ์

6. เสากระโดด จะใช้แบบหรือชนิดใดก็ได้ แต่จะต้องมั่นคงแข็งแรง จะต้องติดที่รองรับไม้พาด (พุก) ให้มั่นคงกับเสาเพื่อรองรับไม้พาดได้อย่างมั่นคงด้วย
เสาควรมีความสูงเพียงพอ คือให้สูงเกินระดับความสูงของสถิติขณะนั้น โดยเมื่อวางไม้พาดแล้ว เสายังสูงกว่าไม้พาดอย่างน้อยที่สุด 10 เซนติเมตร ระยะทางระหว่างเสาจะต้องไม่น้อยกว่า 4 เมตร และไม่เกิน 4.04 เมตร
7. จะต้องไม่เคลื่อนย้ายเสากระโดดในระหว่างการแข่งขัน นอกจากผู้ชี้ขาดจะพิจารณาเห็นว่าบริเวณกระโดดและเบาะรองรับไม่เหมาะสม ในกรณีเช่นนั้นจะเคลื่อนย้ายได้ก็ต่อเมื่อการแข่งขันในรอบนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว
8. พุกสำหรับวางไม้พาด
พุกจะต้องแบนและเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 4 เซนติเมตร ยาว 6 เซนติเมตร จะต้องติดตั้งอยู่กับเสากระโดด ปลายของพุกแต่ละข้างหันเข้าหากัน ปลายไม้พาดแต่ละข้างจะวางไว้บนพุกในแนวนั้น ถ้าผู้เข้าแข่งขันสัมผัสกับไม้พาด ไม้พาดจะตกลงสู่พื้นได้ง่าย อาจตกไปข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้
พุกจะต้องไม่หุ้มด้วยยางหรือวัสดุอย่างอื่น ซึ่งอาจทำให้เกิดความฝืดขึ้นระหว่างพื้นผิวของไม้พาดกับพุก และมีสปริงใดๆ ช่วยด้วยไม่ได้เช่นกัน
9. จะต้องมียางวางอย่างน้อยที่สุด 1 เซนติเมตร ระหว่างปลายของไม้พาดกับเสา

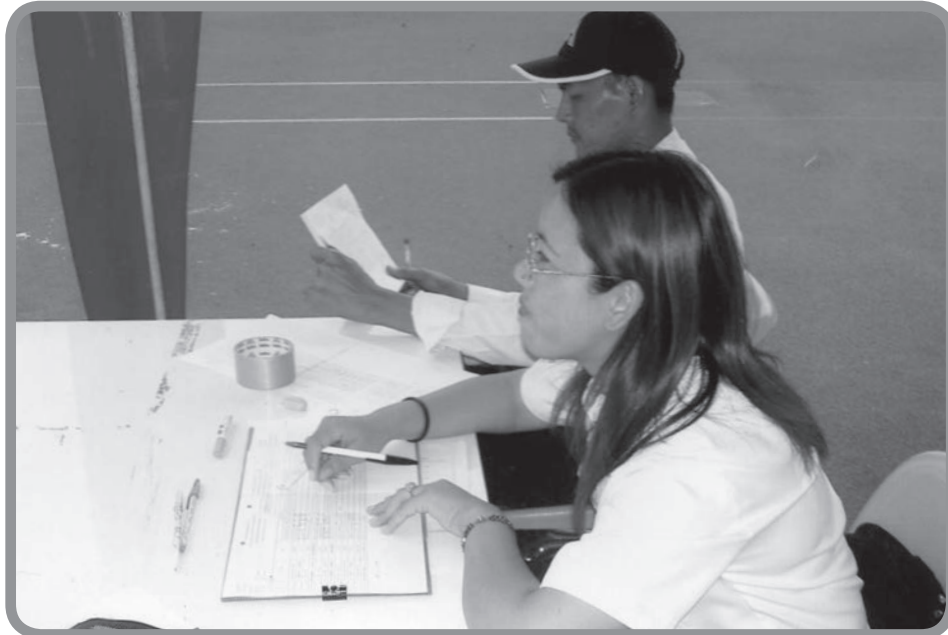
เบาะรองรับ

10. บริเวณลงสู่พื้นควรจะวัดได้ไม่น้อยกว่า 5 x 3 เมตร
- หมายเหตุ: เสาและเบาะรองรับควรจะทำแบบให้มีช่องว่างห่างกันไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้เบาะกระทบเสาและทำให้ไม้พาดหล่น

ภาพกระโดดสูง

รูปที่ 60

รูปที่ 61

กระโดดค้ำ (Pole Vault)

การแข่งขัน

1. ผู้เข้าแข่งขันสามารถเลื่อนเสากระโดดค้ำได้ แต่ต้องไม่เกินกว่า 80 เซนติเมตร จากรางค้ำไปตามทางวิ่ง
ก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น ผู้เข้าแข่งขันจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทราบถึงตำแหน่งของเสากระโดดค้ำหรือที่วางไม้พาดที่เขาต้องการสำหรับการกระโดดของเขา และต้องบันทึกตำแหน่งนี้ไว้ด้วย
ถ้าผู้เข้าแข่งขันต้องการที่จะย้ายที่ตั้งเสากระโดดค้ำ เขาจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบทราบทันทีก่อนที่จะตั้งเสาตามความประสงค์เบื้องต้นของเขา การละเลยในสิ่งนี้อาจมีผลต่อการจำกัดเวลาในการเริ่มต้นของเขาเอง

หมายเหตุ: ควรมีเส้นสีขาวกว้าง 1 เซนติเมตร ลากผ่านโดยให้ตั้งฉากกับทางวิ่งตรงกับขอบบนด้านในของรางค้ำ เส้นนี้จะต่อให้ยาวออกไปเท่ากับขอบด้านนอกของเสากระโดดค้ำ

2. การประลองไม่ได้ผล ถ้า

- (a) ทำไม้พาดหล่น หรือ
- (b) ไม่ได้กระโดดพ้นไม้พาดไปก่อน แต่ไม้ค้ำหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายถูกพื้น หรือบริเวณเบาะรองรับลำเขตของบนด้านในของรางค้ำ
- (c) เมื่อเท้าพ้นจากพื้นแล้ว เลื่อนมือล่างขึ้นไปสูงกว่ามือบนหรือเลื่อนมือบนให้สูงขึ้น
- (d) ระหว่างการกระโดด นักกรีฑาเจตนาใช้มือป้องกันการหล่นของไม้พาด

หมายเหตุ: ไม่เป็นการละเมิดกติกา ถ้าผู้เข้าแข่งขันวิ่งนอกเส้นสีขาวของทางวิ่งไม่ว่าจะเป็นที่บริเวณใด

3. ในระหว่างการแข่งขัน ผู้เข้าแข่งขันสามารถใช้สารเกาะติดเท้าที่มือหรือที่ไม้ค้ำเพื่อช่วยให้จับยึดไม้ค้ำได้ดียิ่งขึ้นห้ามใช้แถบยางพันมือหรือนิ้วมือ นอกจากในกรณีที่ใช้เพื่อปิดบาดแผลเท่านั้น
4. ห้ามบุคคลอื่นจับไม้ค้ำจนกว่าไม้ค้ำล้มห่างจากไม้พาดหรือเสากระโดดค้ำ อย่างไรก็ตาม ถ้ามีคนจับไม้ค้ำก่อนและผู้ชี้ขาดเห็นว่าไม้ค้ำน่าจะล้มไปถูกไม้พาดหล่นถ้าไม่มีคนจับ การประลองนั้นให้ถือว่าไม่ได้ผล
5. ในขณะที่กำลังกระโดด ถ้าไม้ค้ำหัก การประลองครั้งนั้นไม่นับ และให้ทำการประลองใหม่ 1 ครั้ง

ทางวิ่ง

6. ความยาวของทางวิ่ง อย่างน้อย 40 เมตร ถ้าเป็นไปได้ไม่ควรสั้นกว่า 45 เมตร ความกว้าง 1.22 เมตร เขตทางวิ่งทำด้วยเส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร
7. ความลาดเอียงทางขวางของทางวิ่งไม่เกิน 1 : 1000 ความลาดเอียงตามทางวิ่งไม่เกิน 1 : 100
8. รางค้ำ เมื่อกระโดด ต้องปักไม้ค้ำที่รางค้ำ ซึ่งทำจากวัสดุที่มีความแข็งแรงที่เหมาะสมฝังลงไปให้ระดับกับพื้น เมื่อวัดความยาวถึงส่วนลึกสุดของรางจะมีความยาว 1 เมตร ด้านหน้าสุดกว้าง 60 เซนติเมตร และจะค่อยๆ แคบลงจนถึงก้นสุดของรางจะกว้าง 15 เซนติเมตร ความยาวของรางค้ำที่ระดับพื้นดินและความลึกของก้นสุดของรางจะทำมุม 105 องศา กับฐานของราง ฐานของรางจะเหลาดลงจากระดับพื้นด้านหน้าสุดของรางค้ำจนถึงก้นรางซึ่งอยู่ต่ำกว่าระดับพื้นดิน 20 เซนติเมตร รางค้ำควรจะทำตามแบบนี้ ควรจะมีความลาดเอียงด้านข้างและบริเวณที่ติดกับก้นของรางทำมุมประมาณ 120 องศา ฐาน ถ้ารางค้ำทำด้วยไม้ส่วนพื้นของรางค้ำต้องบุด้วยแผ่นโลหะหนา 2.5 มิลลิเมตร โดยบุไปเป็นระยะ 80 เซนติเมตร จากด้านหน้าของรางค้ำ
9. เสากระโดดค้ำ จะเป็นชนิดหรือแบบใดก็ได้แต่ต้องมีความแข็งแรงและไม่อ่อนตัว ฐานและส่วนของปลายด้านบนของเสาที่มีโครงสร้างเป็นโลหะควรจะหุ้มด้วยวัสดุที่เหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายต่อนักกรีฑา

10. ที่วางไม้พาด ไม้พาดจะต้องวางไว้บนหมุด เพื่อว่าถ้าผู้เข้าแข่งขันหรือไม้ค้ำไปถูกไม้พาด ไม้พาดจะได้หล่นลงพื้นได้ง่ายจะมีรอยบากไม่ได้ ผิวเรียบโดยตลอด เส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 13 มิลลิเมตร ยื่นออกไม่เกิน 75 มิลลิเมตรและอยู่ต่ำกว่าส่วนที่ยื่นขึ้นไปกับไม้พาด 35-40 มิลลิเมตร (หมุดจะยื่นออกไปไม่ควรเกิน 55 มิลลิเมตร และอยู่ต่ำกว่าส่วนที่ยื่นขึ้นไปกับไม้พาด 35-40 มิลลิเมตร จาก 1-1-2003) ระยะห่างระหว่างส่วนแขนที่ยื่นออกไปไม่ควรสั้นกว่า 4.30 เมตร และไม่เกิน 4.37 เมตร หมุดจะต้องไม่หุ้มด้วยยางหรือวัสดุอื่นใดที่มีผลในการเพิ่มความฝืดระหว่างหมุดกับไม้พาด หรือจะมีสปริงใดๆ ไม่ได้

หมายเหตุ : เพื่อลดโอกาสบาดเจ็บของผู้เข้าแข่งขัน เมื่อหล่นมาโดนเสากระโดดค้ำ หมุดที่วางไม้พาดควรวางไว้เหนือส่วนที่ยื่นออกมาซึ่งติดอยู่อย่างถาวรกับเสา อนุญาตให้ตั้งเสากระโดดค้ำห่างกันได้มากขึ้น แต่ต้องไม่เพิ่มความยาวของไม้พาด

ไม้ค้ำ

11. ผู้เข้าแข่งขันอาจใช้ไม้ค้ำของตนเอง จะใช้ไม้ค้ำของผู้เข้าแข่งขันคนอื่นไม่ได้ นอกจากจะได้รับความยินยอมจากเจ้าของแล้ว ไม้ค้ำอาจทำจากวัสดุใดๆ หรือวัสดุผสม จะมีขนาดของเส้นผ่านศูนย์กลางหรือความยาวเท่าใดก็ได้ แต่ผิวภายนอกจะต้องเรียบ อาจพันด้วยเทปขาวไม่เกิน 2 ชั้น และมีผิวหน้าที่เรียบ อย่างไรก็ตามข้อกำหนดนี้ไม่นำไปใช้กับการพันปลายล่างของไม้ค้ำ ซึ่งจะต้องพันเทปหลายชั้นเป็นระยะอย่างน้อยประมาณ 30 เซนติเมตร เพื่อลดการเสี่ยงต่อการชำรุดเสียหายของไม้ค้ำเมื่อไปประกอบกับขอบของรางค้ำ

เบาะรองรับ

12. เบาะรองรับ ควรมีขนาดไม่น้อยกว่า 5x5 เมตร (ไม่รวมกับส่วนที่อยู่ด้านหน้า) ขอบเบาะด้านที่อยู่ใกล้รางค้ำควรจะห่างจากรางค้ำ 10-15 เซนติเมตร และควรจะลาดเอียงขึ้นไปจากรางค้ำเป็นมุมประมาณ 30 องศา สำหรับการแข่งขันตามกติกาข้อ 1.1 เป็นข้อเสนอแนะว่าขนาดเบาะรองรับไม่ควรจะยาวน้อยกว่า 7 เมตร (นับรวมส่วนที่อยู่ด้านหน้า) กว้าง 6 เมตร และสูง 0.8 เมตร

การกระโดดเพื่อความไกล (Horizontal Jumps)

กติกาทั่วไป (General Conditions)

การวัดความไกล

1. ในการกระโดดเพื่อความไกลทุกรายการ จะต้องบันทึกสถิติที่ใกล้ที่สุดของ 0.01 เมตร เศษของเซนติเมตรให้ปัดทิ้ง

ทางวิ่ง

2. ความยาวของทางวิ่งต้องไม่น้อยกว่า 40 เมตร ทางวิ่งกว้างไม่น้อยกว่า 1.22 เมตร $\pm$ 0.01 เมตร ควรทำด้วยเส้นสีขาว กว้าง 5 เซนติเมตร ความยาวของทางวิ่ง วัดจากเส้นสุดเขตกระโดดถึงสุดทางวิ่ง

3. ความลาดเอียงทางขวาของทางวิ่งไม่เกิน 1 : 100 และความลาดเอียงตามทางวิ่งไม่เกิน 1 : 1000

การวัดกระแสลม

4. ในการแข่งขันกระโดดไกลและเขย่งก้าวกระโดด การวัดความเร็วของกระแสลมมีช่วงเวลา 5 วินาทีจากเวลาที่ผู้เข้าแข่งขันวิ่งผ่านที่หมายที่อยู่ข้างๆ ทางวิ่ง สำหรับกระโดดไกลวัดจากระยะ 40 เมตร จากกระดานเริ่มและสำหรับเขย่งก้าวกระโดดวัดจากระยะ 35 เมตร ถ้าผู้เข้าแข่งขันวิ่งน้อยกว่าระยะ 40 เมตร สำหรับกระโดดไกล

หรือ 35 เมตร สำหรับเขย่งก้าวกระโดด การวัดความเร็วของกระแสดมจะเริ่มวัดเมื่อผู้เข้าแข่งขันเริ่มวิ่ง

5. เครื่องวัดกระแสดมจะตั้ง ณ จุดที่ห่างจากกระดานกระโดด 20 เมตร สูง 1.22 เมตร และห่างจากทางวิ่งไม่เกิน 2 เมตร

6. การวัดกระแสดม อ่านได้จากกติกาคือ 163.10

กระโดดไกล (Long Jump)

การแข่งขัน

1. ผู้เข้าแข่งขันทำการประลองไม่ได้ผล ถ้า

- ถ้ากระดานกระโดดด้วยส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายไม่ว่าจะกระโดดหรือไม่ก็ตาม
- กระโดดจากนอกกระดานเริ่มนอกปลายสุดด้านใดด้านหนึ่งไม่ว่าจะล้ำเส้นหรือก่อนถึงเส้นเริ่มในแนวของเส้นเริ่มที่ยื่นออกมา หรือ
- ถูกพื้นภายนอกบ่อทราย ก่อนที่จะลงสู่บ่อทราย หรือ
- ขณะลงสู่พื้น ได้สัมผัสพื้นนอกบ่อทรายต่ำกว่าจุดตกในบ่อทราย
- ใช้ท่ากระโดดแบบลังกาหลัง (Somersaulting) ขณะวิ่งหรือขณะกระโดด
- เมื่อออกจากบ่อทราย สัมผัสแรกนั้นต่ำกว่าจุดตกในบ่อทราย รวมไปถึงการเสียการทรงตัวจนสภาพปกติแล้วออกจากบ่อทรายต่ำกว่าจุดตก

2. นอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ 1 (b) ถ้าผู้เข้าแข่งขันกระโดดก่อนถึงกระดานเริ่มไม่ถือว่าเป็นการกระโดดที่ไม่ได้ผล

หมายเหตุ: ไม่เป็นการละเมิดกติกา ถ้าผู้เข้าแข่งขันวิ่งนอกเส้นสีขาวของทางวิ่งไม่ว่าจะเป็นบริเวณใด หรือถ้าส่วนหนึ่งส่วนใดของรองเท้าสัมผัสพื้นด้านนอกของกระดานเริ่ม

3. การวัดระยะทางการกระโดดไกล วัดจากรอยที่ปรากฏบนบ่อทราย ด้านใกล้กับกระดานกระโดดมากที่สุดรายนั้นเกิดขึ้นโดยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือแขนขาของผู้เข้าแข่งขัน การวัดจะต้องตั้งฉากกับกระดานกระโดดหรือเส้นสมมุติที่ต่อออกไปจากกระดานกระโดด

กระดานกระโดด

4. จุดกระโดดจะมีที่หมายด้วยกระดานที่ฝังลงไปในระดับเดียวกันกับทางวิ่งและผิวหน้าของบ่อทราย ขอบของกระดานซึ่งใกล้กับบ่อทรายมากกว่า เรียกว่า เส้นเริ่ม ถัดจากเส้นเริ่มจะมีกระดานดินน้ำมันเพื่อช่วยให้ผู้ตัดสินมองเห็นรอยเท้าได้ชัดเจน ถ้าไม่สามารถที่จะติดตั้งอุปกรณ์ข้างบนนี้ได้ให้นำเอาวิธีการดังต่อไปนี้มาใช้ ถัดจากเส้นเริ่มตลอดระยะความยาวของเส้นเริ่มในความกว้าง 10 เซนติเมตร ควรใช้ทรายหรือดินนุ่มๆ โรยไว้ที่พื้นทำมุม 45 องศากับกระดานเริ่ม

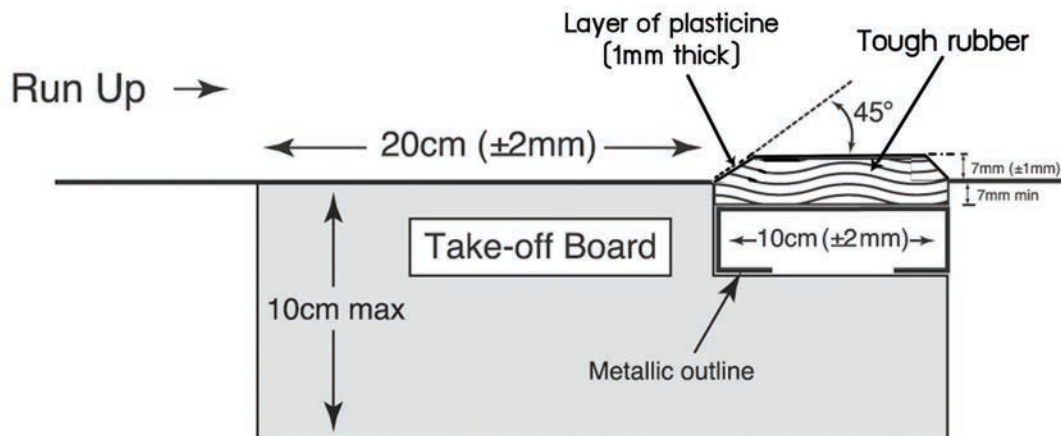
5. ระยะห่างระหว่างกระดานกระโดดกับสุดขอบของบ่อทรายอย่างน้อย 10 เมตร

6. กระดานกระโดดควรอยู่ห่างจากขอบของบ่อทราย 1-3 เมตร

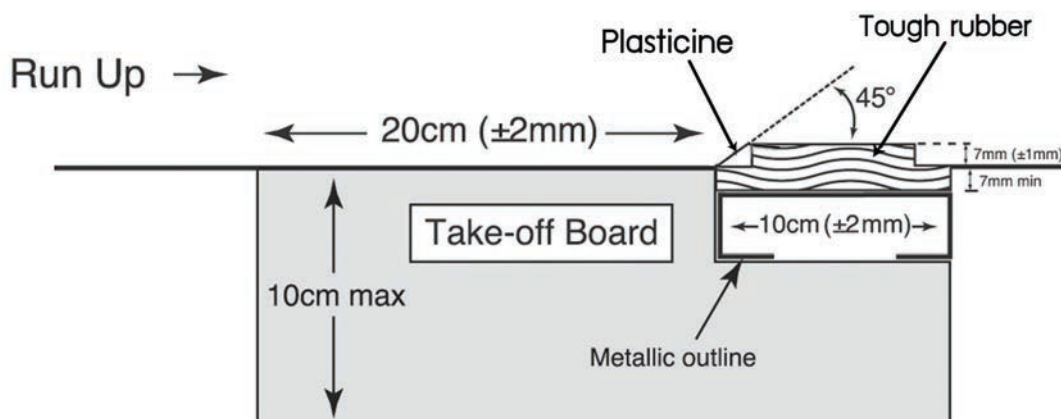
7. กระดานกระโดดจะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นๆ ที่แข็งแรงและเหมาะสม ทาสีขาว ยาว 1.22 เมตร กว้าง 20 เซนติเมตร (± 2 มิลลิเมตร) หนา 10 เซนติเมตร

8. กระดานดินน้ำมันประกอบด้วยส่วนที่เป็นกระดานแข็งกว้าง 10 เซนติเมตร (± 2 มิลลิเมตร) และยาว 1.21-1.22 เมตร ทำด้วยไม้หรือวัสดุที่เหมาะสมอื่นๆ สูงกว่ากระดานกระโดด 7 มิลลิเมตร (± 1 มิลลิเมตร) กระดานดินน้ำมันจะลาดทำมุมกับขอบกระดานกระโดด 45 องศา ด้านที่อยู่ติดกับทางวิ่งต้องเคลือบด้วยดินน้ำมัน

หนา 1 มิลลิเมตรตลอดตามความยาว (ดู Diagram 1) หรือเจาะเป็นร่องเมื่อใส่ดินน้ำมันลงไปแล้วจะเกิดเป็นมุม 45 องศา (ดู Diagram 2) เมื่อติดตั้งเรียบร้อยแล้ว การประกอบทั้งหมดจะต้องมีความแข็งแรงเพียงพอที่รองรับแรงกระโดดของนักกรีฑาได้

Diagram 1 - Take - off Board and Plasticine Indicator Board

Diagram 2 - Take - off Board and Plasticine Indicator Board

รูปที่ 62

ผิวหน้าของกระดานที่อยู่ภายใต้ดินน้ำมันจะต้องเป็นวัสดุ ซึ่งเมื่อตะปูรองเท้าของนักกรีฑาถูกกดลงไป จะเกาะติดได้อย่างมั่นคง

หมายเหตุ: จะเป็นการดีมากถ้ามีกระดานดินน้ำมันสำรองไว้เพื่อว่าในขณะที่ลบรอยเท้าของนักกรีฑาออกผู้เข้าแข่งขัน ในอันดับต่อไปจะได้ไม่ต้องเสียเวลารอ

หลุมทราย

9. บ่อทรายควรจะกว้างอย่างน้อย 2.75 เมตร และกว้างไม่เกิน 3 เมตร ถ้าเป็นไปได้ควรอยู่กึ่งกลางทางวิ่ง ถ้าขยายทางวิ่งออกไปทางวิ่งก็จะอยู่ตรงกลางของบ่อทรายพอดี

หมายเหตุ: เมื่อถึงกึ่งกลางของทางวิ่งไม่ทับเส้นกึ่งกลางของบ่อทราย ให้ใช้เทป 1 เส้น หรือถ้าจำเป็นใช้เทป 2 เส้น แบ่งบ่อทรายออกเป็นสองส่วน กึ่งกลางของบ่อทรายที่แบ่งแล้วจะตรงกับกึ่งกลางของทางวิ่งพอดี

10. บ่อทรายควรจะบรรจุด้านทรายขึ้นๆ นุ่มๆ ผิวหน้าด้านบนของทรายในบ่อควรจะปรับให้เสมอกับระดับกระดานกระโดดไกล

เขย่งก้าวกระโดด (Triple Jump)

กติกากระโดดไกลสามารถใช้กับเขย่งก้าวกระโดดได้ ผสมกับข้อที่เพิ่มเติมต่อไปนี้

การแข่งขัน

1. เขย่งก้าวกระโดดจะประกอบด้วยการเขย่ง (Hop) การก้าว (Step) และการกระโดด (Jump) ตามลำดับ
2. การเขย่งจะต้องใช้เท้าข้างเดียวกับการเหยียบกระดานกระโดดส่วนการก้าวใช้เท้าอีกข้างหนึ่ง ต่อไปจึงทำการกระโดด ขณะที่นักกรีฑากำลังกระโดด ถ้าเท้าข้างที่ยังไม่ได้ใช้ (Sleeping Leg) ถูกพื้น ถือว่าการประลองครั้งนั้นได้ผล

กระดานกระโดด

3. ระยะห่างระหว่างกระดานกระโดดและขอบนอกสุดของบ่อทรายห่างกันอย่างน้อย 21 เมตร
4. สำหรับการแข่งขันในระดับนานาชาติ เป็นข้อเสนอนะว่ากระดานกระโดดและขอบในสุดของบ่อทรายควรห่างกันไม่น้อยกว่า 13 เมตร สำหรับประเภทชายและ 11 เมตร สำหรับประเภทหญิงสำหรับการแข่งขันอื่นๆ ระยะห่างดังกล่าวนี้ให้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของระดับการแข่งขัน
5. จากกระดานกระโดดถึงบ่อทราย การกระโดดในช่วงของการก้าวและช่วงของการกระโดด จะต้องกระทำภายในเขตกระโดดซึ่งกว้างอย่างน้อย 1.22 เมตร $\pm$ 0.01 เมตร

C. ทุ่ม พุ่ง ขว้าง (Throwing Events)

กติกาทั่วไป (General Conditions)

อุปกรณ์ที่เป็นทางการ

1. ในการแข่งขันระหว่างประเทศทุกครั้ง อุปกรณ์ที่ใช้ต้องเป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดเฉพาะของ IAAF อุปกรณ์การแข่งขันจะต้องใช้เฉพาะที่ IAAF ให้การรับรองเท่านั้น ตารางต่อไปนี้แสดงอุปกรณ์ตามกลุ่มอายุ

อุปกรณ์	หญิง เยาวชน	หญิง เยาวชน/ประชาชน	ชาย เยาวชน	ชาย เยาวชน	ชาย ประชาชน
ลูกน้ำหนัก	3.00 กิโลกรัม	4.00 กิโลกรัม	5.00 กิโลกรัม	6.00 กิโลกรัม	7.26 กิโลกรัม
จักร	1.00 กิโลกรัม	1.00 กิโลกรัม	1.50 กิโลกรัม	1.75 กิโลกรัม	2.00 กิโลกรัม
ค้อน	3.00 กิโลกรัม	4.00 กิโลกรัม	5.00 กิโลกรัม	6.00 กิโลกรัม	7.26 กิโลกรัม
ແຫລນ	500 กรัม	600 กรัม	700 กรัม	800 กรัม	800 กรัม

2. คณะกรรมการจัดการแข่งขันจะเป็นผู้จัดอุปกรณ์ดังกล่าวนี้ทั้งหมด สำหรับการแข่งขันทุกรายการภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) ในการแข่งขันเหล่านี้ผู้แข่งขันจะไม่สามารถได้รับอนุญาตให้ใช้อุปกรณ์อื่นใด

3. ห้ามปรับเปลี่ยนอุปกรณ์แข่งขัน นอกเหนือจากการแข่งขันภายใต้กติกาข้อ 1.1 (a) ผู้เข้าแข่งขันอาจจะใช้อุปกรณ์ของตนเองได้แต่จะต้องได้รับการตรวจสอบ และทำเครื่องหมายว่าได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจัดการแข่งขันแล้วก่อนที่การแข่งขันจะเริ่มขึ้น และให้ผู้เข้าแข่งขันทุกคนมีสิทธิใช้ได้ด้วย

การป้องกันการบาดเจ็บส่วนบุคคล

4. (a) ห้ามใช้เครื่องช่วยเหลือนใดๆ เช่น ใช้เทปการพันนิ้วมือสองนิ้วหรือมากกว่าเข้าด้วยกัน ไม่อนุญาตให้ใช้เทปพันมือนอกจากในกรณีที่ใช้เพื่อปิดบาดแผลเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ในการขว้างค้อนอนุญาตให้ใช้พันเทปโดยแยกแต่ละนิ้วได้แต่ต้องแสดงต่อหัวหน้าผู้ตัดสินก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น

(b) ห้ามใช้ถุงมือ ยกเว้นขว้างค้อนอนุญาตให้สวมถุงมือเพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่มือได้ โดยถุงมือนั้นต้องมีผิวเรียบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง และที่ปลายนิ้ว นอกจากนิ้วหัวแม่มือจะต้องเปิดออกให้สามารถเห็นปลายนิ้วมือได้

(c) เพื่อช่วยให้การจับอุปกรณ์ดีขึ้น ผู้เข้าแข่งขันสามารถใช้สารที่เหมาะสมได้เฉพาะบนฝ่ามือเท่านั้น ยกเว้นขว้างค้อนให้ทาถุงมือ และทุ้มลูกน้ำหนักให้ทาที่คอได้

(d) เพื่อป้องกันการกระตุกสันหลังบาดเจ็บ ผู้เข้าแข่งขันอาจคาดเข็มขัดหนังหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสมได้

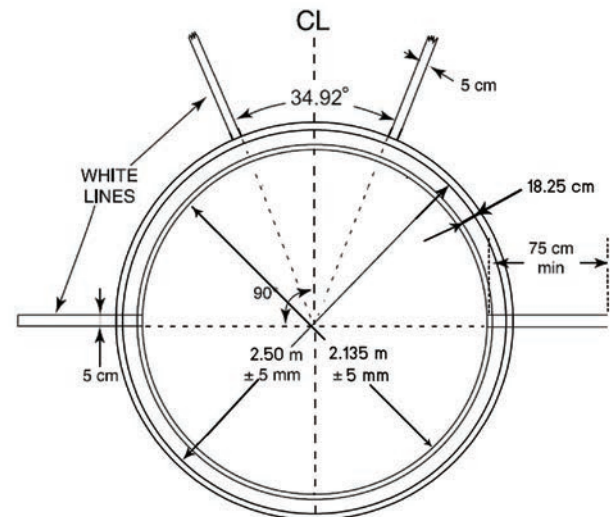
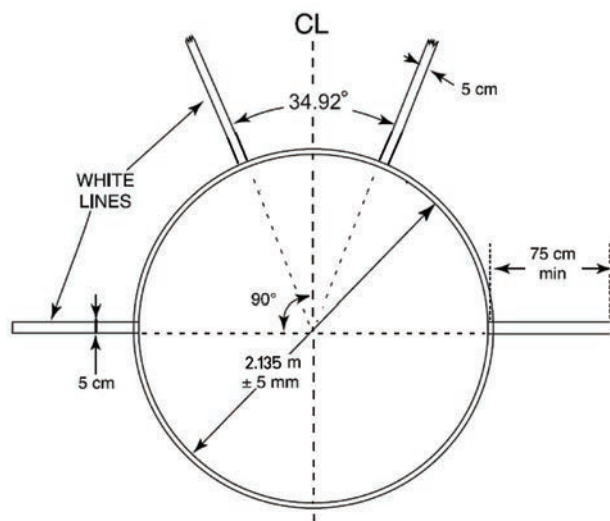
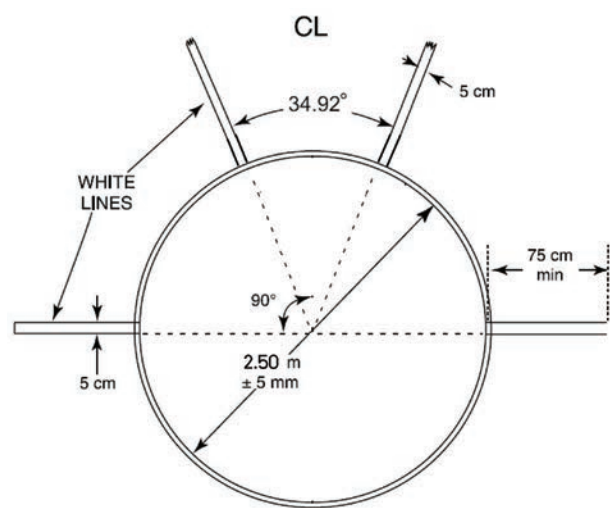
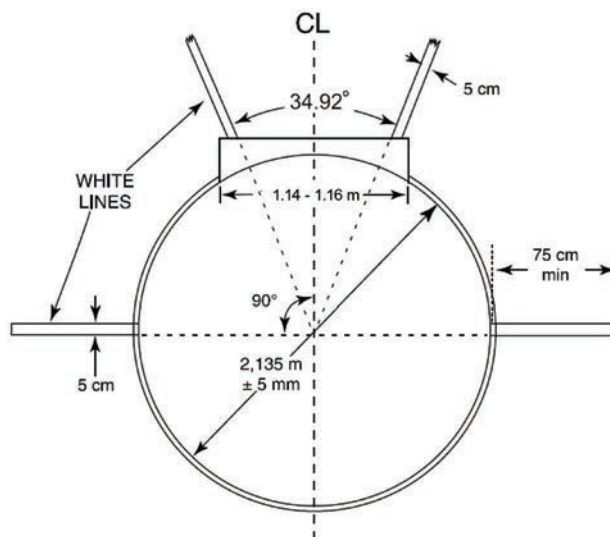
(e) เพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่ข้อมือ ผู้เข้าแข่งขันทุ้มลูกน้ำหนักอาจพันผ้ายืดที่ข้อมือได้

(f) ในการฟุ่งແຫລນ ผู้เข้าแข่งขันอาจสวมปลอกป้องกันที่ข้อศอกได้

วงกลมสำหรับทุ้มและขว้าง

5. ขอบวงกลมควรทำด้วยเหล็ก เหล็กกล้า หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม ขอบบนสุดของวงกลมเสมอกับพื้นผิวด้านนอก

พื้นผิวของวงกลมต้องทำด้วยคอนกรีต ยางมะตอยหรือวัสดุอื่นๆ ที่มีความมั่นคง แข็งแรง ไม่ลื่น พื้นผิวภายในวงกลมต้องเรียบได้ระดับเสมอกันและต่ำกว่าขอบบนของวงกลม 14-26 มิลลิเมตร อนุญาตให้ใช้วงกลมที่ยกหรือเคลื่อนย้ายได้

รูปที่ 63

6. เส้นผ่าศูนย์กลางภายในวงกลมควรเป็น 2.135 เมตร (± 5 มิลลิเมตร) สำหรับวงกลมทึ่มลูกน้ำหนัก และกว้างค้อน และ 2.50 เมตร (± 5 มิลลิเมตร) สำหรับกว้างจักร ขอบของวงกลมควรมีความหนาอย่างน้อยที่สุด 6 มิลลิเมตรและทาสีขาว การกว้างค้อนอาจจะกว้างจากวงกว้างจักร โดยลดเส้นผ่าศูนย์กลางจาก 2.50 เมตร ให้เหลือ 2.135 เมตร โดยวางวงแหวนไว้ด้านใน

7. เส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร ลากจากส่วนบนของขอบโลหะต่อออกไปทั้งสองข้างของวงกลมมีความยาวไม่น้อยกว่า 75 เซนติเมตร เส้นนี้อาจเขียนด้วยสี หรือทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสมได้ เส้นนี้จะต้องต่อออกไปจากเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลม โดยทำมุมฉากกับเส้นกลางของรัศมีเขตทึ่ม

8. ผู้เข้าแข่งขันจะขีดหรือโรยสารใดๆ ลงในบริเวณวงกลมหรือบนพื้นรองเท้าของตนเองไม่ได้

การวิ่งพุ่งแหลน

9. ความยาวของทางวิ่งไม่น้อยกว่า 30 เมตร และไม่เกิน 36.5 เมตร ถ้าเงื่อนไขเรื่องความยาวของทางวิ่งอย่างน้อยที่สุดควรเป็น 33.5 เมตร โดยมีเส้นสีขาวกว้าง 5 เซนติเมตร ขนานกัน 2 เส้น และอยู่ห่างกัน 4 เมตร เป็นเครื่องหมาย การพุ่งแหลนจะต้องพุ่งจากด้านหลังของส่วนโค้งรัศมี 8 เมตร ที่ส่วนโค้งประกอบด้วยเส้นแถบสี หรือทำด้วยไม้หรือทำด้วยโลหะกว้าง 7 เซนติเมตร ทาสีขาวและเสมอกับระดับพื้นดิน ลากเส้นตรงจากปลายของส่วนโค้งทำมุมฉากกับทางวิ่ง เส้นนี้ทาสีขาวมีความยาว 75 เซนติเมตร กว้าง 7 เซนติเมตร ความลาดเอียงทางขวางทางวิ่งไม่เกิน 1 : 1000

เขตทึ่ม พุ่ง ขว้าง

10. เขตทึ่ม พุ่ง ขว้าง ควรเป็นดิน หญ้า หรือวัสดุที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดรอยที่อุปกรณ์ตกอย่างชัดเจน

11. ความลาดเอียงของพื้นที่ตามทิศทางที่พุ่งไม่เกิน 1 : 1000

12. (a) นอกจากพุ่งแหลน เขตทึ่มและขว้าง จะทำเครื่องหมายด้วยเส้นสีขาว กว้าง 5 เซนติเมตร ทำมุม 34.92 องศา เส้นทั้งสองนี้ถ้าต่อยาวออกไปจะผ่านจุดศูนย์กลางของวงกลมพอดี

หมายเหตุ : ที่รัศมี 34.92 องศา เมื่อลากตรงออกไปจะทำให้ระยะทางระหว่าง 2 จุด บนเส้นรัศมีที่ยาว 20 เมตร จากจุดศูนย์กลางของวงกลมนั้นห่างกัน 12.00 (20×0.60) เมตร ดังนั้นทุกๆ ความยาว 1 เมตร ห่างจากจุดศูนย์กลางของวงกลม ระยะห่างระหว่างเส้นทั้งสองจะเพิ่มขึ้น 60.0 เซนติเมตร ตามลำดับ เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน มกราคม พ.ศ.2546

(b) เขตพุ่ง ทำด้วยเส้นสีขาว กว้าง 5 เซนติเมตร ต่อกับเส้นขนานของทางวิ่งตรงจุดที่บรรจบกับเส้นโค้ง (ดูรูปที่ 64) สนามพุ่งแหลน เส้นเขตพุ่งนี้ทำมุมประมาณ 29 องศา

15. โดยมีเงื่อนไขว่า ระหว่างการประลองแต่ละครั้งถ้ายังไม่มีกาะละเมิดกติกาเกิดขึ้น ผู้เข้าแข่งขันจะหยุดการประลองก็ได้ แม้ว่าจะเริ่มต้นไปแล้วก็ตาม โดยวางอุปกรณ์ลงภายในหรือนอกวงกลมหรือทางวิ่งแล้วเดินออก

เมื่อออกจากวงกลมหรือทางวิ่ง เขาจะต้องเดินออกตามข้อบังคับข้อที่ 17 ก่อนที่จะกลับเข้าไปในวงกลมหรือทางวิ่งเพื่อทำการประลองใหม่

หมายเหตุ: การกระทำทั้งหมดจากข้อนี้ ให้รวมอยู่ในเวลาเต็มของการประลอง 1 ครั้ง ภายใต้กติกาข้อ 17

16. การประลองที่ได้ผลนั้น ลูกท่อน้ำหนัก จักร หัวค้อน หรือหัวแหลน จะต้องตกลงอย่างสมบูรณ์ภายในขอบด้านในของเส้นรัศมี เขตทุ่ม ฟัน ขว้าง

17. ผู้เข้าแข่งขันจะออกจากวงกลมหรือทางวิ่งไม่ได้ จนกว่าอุปกรณ์จะตกถึงพื้นแล้ว สำหรับการทุ่มและขว้างจากวงกลม เมื่อออกจากวง สัมผัสแรกที่ขอบเหล็กด้านบน หรือพื้นนอกวงกลมที่สมบูรณ์ จะต้องอยู่ด้านหลังของเส้นขาวซึ่งเขียนไว้ เส้นนี้จะต่อจากเส้นผ่าศูนย์กลางของวงกลม ออกไปนอกวงกลมทั้งสองข้าง

ในการพุ่งแหลน เมื่อผู้เข้าแข่งขันออกจากทางวิ่ง สัมผัสที่เส้นขนานหรือพื้นนอกทางวิ่งที่สมบูรณ์จะต้องอยู่ด้านหลังเส้นโค้งสีขาวและด้านหลังเส้นที่ลากต่อไปจากปลายของเส้นโค้ง

18. หลังจากการทุ่ม ฟัน ขว้าง ทุกครั้ง อุปกรณ์จะต้องถือกลับคืนสู่ที่ประลอง ห้ามทุ่ม ฟัน ขว้าง กลับคืน

การวัดความไกล

19. การทุ่ม ฟัน ขว้าง ทุกรายการ จะต้องบันทึกสถิติที่ไกลที่สุดของ 0.01 เมตร เศษของเซนติเมตรให้ปัดทิ้ง

20. การวัด ควรทำทันทีหลังจากการประลองในครั้งนั้นสิ้นสุดลง

(a) วัดจากจุดที่ไกลที่สุดของรอยตกของลูกท่อน้ำหนัก จักรและหัวค้อน ถึงขอบในวงกลมตามแนวเส้นโค้งตามแนวเส้นตรงที่ทอดผ่านจุดศูนย์กลางของเส้นโค้งนั้น

(b) ของการพุ่งแหลน วัดจากรอยของหัวแหลนที่สัมผัสพื้นครั้งแรกถึงขอบด้านในของเส้นโค้งตามแนวเส้นตรงที่ทอดผ่านจุดศูนย์กลางของเส้นโค้งนั้น

เครื่องหมาย

21. อาจจะใช้ธงหรือเครื่องหมายแสดงระยะทางที่ไกลที่สุดของผู้เข้าแข่งขันแต่ละคนในกรณีนี้ควรจะวางไปตามแนวยาว ด้านนอกของเส้นรัศมี เขตทุ่ม ฟัน ขว้าง

อาจจะใช้ธงหรือเครื่องหมายแสดงสถิติโลก สถิติของทวีป หรือสถิติของประเทศตามความเหมาะสม

ทุ้มลูกน้ำหนัก (Putting the shot)

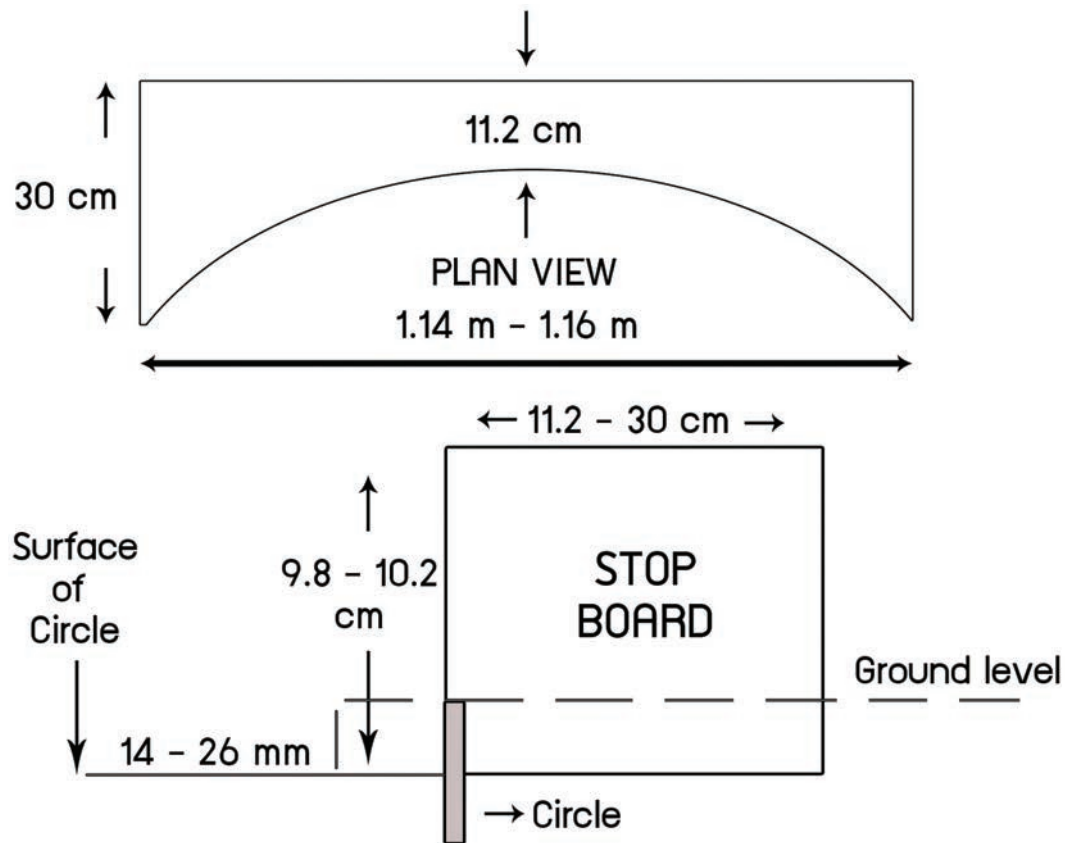
การแข่งขัน

1. ลูกน้ำหนักจะทุ้มออกไปจากไหล่ด้วยมือข้างเดียวเท่านั้นเมื่อผู้เข้าแข่งขันยืนเพื่อเตรียมทุ้มในวงกลม ลูกน้ำหนักจะติดอยู่ที่คอหรือคางและมือต้องไม่ลดลงมาต่ำกว่านี้ ในขณะที่ทุ้มออกไป ห้ามเงื้อลูกน้ำหนักออกจนเลยแนวไหล่

กระดานหยุด

2. กระดานหยุดควรทาสีขาว ทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นๆ ที่เหมาะสม ขอบด้านในมีลักษณะโค้ง แนบสนิทกับขอบด้านในวงกลม วางไว้ตรงกึ่งกลางระหว่างเส้นรัศมีของเขตทุ้มและติดแน่นอยู่บนพื้นอย่างมั่นคง

3. ขนาดกระดานหยุด กว้าง 11.2 เซนติเมตร ถึง 30 เซนติเมตร ยาว 1.22 เซนติเมตร (± 2 เซนติเมตร) และสูง 10 เซนติเมตร (± 2 มิลลิเมตร) วัดจากระดับขอบในของวงกลมขึ้นไป

รูปที่ 65

ลูกน้ำหนัก

4. ลูกน้ำหนักควรทำด้วยเหล็กตัน ทองเหลือง หรือโลหะใดๆ ที่แข็งแรงพอๆ กับทองเหลือง หรือเปลือกนอกด้วยโลหะดังกล่าวนี้ โดยใช้ตะกั่วหรือวัสดุที่เหมาะสมอื่นๆ บรรจุข้างใน ลูกน้ำหนักต้องเป็นทรงกลมและมีผิวเรียบเกลี้ยง

5. ลูกน้ำหนักต้องเป็นไปตามลักษณะดังต่อไปนี้

ลูกน้ำหนัก	หญิง เยาวชน	หญิง เยาวชน/ ประชาชน	ชาย เยาวชน	ชาย เยาวชน	ชาย ประชาชน
น้ำหนักต่ำสุดซึ่งสถิติที่ทำได้เป็นที่ยอมรับ ลูกน้ำหนักที่ใช้ทำ การแข่งขัน	3.000 กิโลกรัม	4.000 กิโลกรัม	5.000 กิโลกรัม	6.000 กิโลกรัม	7.260 กิโลกรัม
อย่างน้อย	3.005 กิโลกรัม	4.005 กิโลกรัม	5.005 กิโลกรัม	6.005 กิโลกรัม	7.265 กิโลกรัม
อย่างมาก	3.025 กิโลกรัม	4.025 กิโลกรัม	5.025 กิโลกรัม	6.025 กิโลกรัม	7.285 กิโลกรัม
เส้นผ่าศูนย์กลาง					
อย่างน้อย	85 มิลลิเมตร	95 มิลลิเมตร	100 มิลลิเมตร	105 มิลลิเมตร	110 มิลลิเมตร
อย่างมาก	110 มิลลิเมตร	110 มิลลิเมตร	120 มิลลิเมตร	120 มิลลิเมตร	130 มิลลิเมตร

ขว้างจักร (Throwing the Discus)

จักร

1. ตัวจักรอาจจะตันหรือกลวงทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม ขอบนอกมีลักษณะกลมและหุ้มด้วยโลหะ ความหนาของขอบจักรโดยรอบวัดห่างจากขอบ 6 มิลลิเมตร จะหนา 12 มิลลิเมตร ตรงกลางมีดุมเป็นแผ่นโลหะกลมเรียบและเสมอกันทั้งสองด้าน แต่ละด้านของจักรอาจจะมีแผ่นโลหะประกอบอยู่ด้วยก็ได้ แต่เมื่อวัดขนาดและชั่งน้ำหนักรวมแล้วจะต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ แต่ละด้านของจักรจะต้องเหมือนกัน ไม่มีรอยบุบ แหว่ง ยื่นหรือหักมุมแต่อย่างใดนอกจากนั้นแต่ละด้านจะเรียวเล็กลงจากศูนย์กลางไปยังขอบโค้งของจักรรัศมีของดุมวัดจากศูนย์กลางไปยังขอบยาว 25-28.5 มิลลิเมตร ตัวจักรรวมทั้งผิวของขอบจะต้องเรียบไม่ขรุขระโดยตลอด

จักรจะมีรูปทรงจากขอบซึ่งเป็นรูปโค้งความหนาจะเพิ่มขึ้นเป็นแนวตรงจนถึงส่วนที่หนาที่สุดคือเท่ากับ D ส่วนหนาที่สุดนี้มีความหนา 44-46 มิลลิเมตร สำหรับชาย และ 37-39 มิลลิเมตรสำหรับหญิง ส่วนหนานี้จะแบนราบล้อมรอบเส้นแกนศูนย์กลาง Y ส่วนบนกับส่วนล่างของจักรต้องมีขนาดเท่ากัน ด้านข้างก็ต้องเหมือนกันเพื่อการหมุนรอบแกน Y

จักรต้องมีลักษณะตามที่ระบุดังต่อไปนี้

จักร	หญิงยุวชน/ เยาวชน/ ประชาชน	ชายยุวชน	ชายเยาวชน	ชาย ประชาชน
น้ำหนักต่ำสุดซึ่งสถิติที่ทำได้เป็นที่ยอมรับ ลูกน้ำหนักที่ใช้ทำการแข่งขัน	1.000 กิโลกรัม	1.500 กิโลกรัม	1.750 กิโลกรัม	2.000 กิโลกรัม
อย่างน้อย	1.005 กิโลกรัม	1.505 กิโลกรัม	1.755 กิโลกรัม	2.005 กิโลกรัม
อย่างมาก	1.025 กิโลกรัม	1.525 กิโลกรัม	1.775 กิโลกรัม	2.025 กิโลกรัม
เส้นผ่าศูนย์กลางวัดจากขอบนอก				
อย่างน้อย	95 มิลลิเมตร	100 มิลลิเมตร	105 มิลลิเมตร	110 มิลลิเมตร
อย่างมาก	110 มิลลิเมตร	120 มิลลิเมตร	120 มิลลิเมตร	130 มิลลิเมตร
เส้นผ่าศูนย์กลางวัดจากขอบนอก				
อย่างน้อย	180 มิลลิเมตร	200 มิลลิเมตร	210 มิลลิเมตร	219 มิลลิเมตร
อย่างมาก	182 มิลลิเมตร	202 มิลลิเมตร	212 มิลลิเมตร	221 มิลลิเมตร
เส้นผ่าศูนย์กลางแผ่นดุม				
อย่างน้อย	50 มิลลิเมตร	50 มิลลิเมตร	50 มิลลิเมตร	50 มิลลิเมตร
อย่างมาก	57 มิลลิเมตร	57 มิลลิเมตร	57 มิลลิเมตร	57 มิลลิเมตร
ความหนาของตัวจักรวัดที่ดุม				
อย่างน้อย	37 มิลลิเมตร	38 มิลลิเมตร	41 มิลลิเมตร	44 มิลลิเมตร
อย่างมาก	39 มิลลิเมตร	40 มิลลิเมตร	43 มิลลิเมตร	46 มิลลิเมตร
ความหนาของขอบจักรจากขอบ 6 มิลลิเมตร				
อย่างน้อย	12 มิลลิเมตร	12 มิลลิเมตร	12 มิลลิเมตร	12 มิลลิเมตร
อย่างมาก	13 มิลลิเมตร	13 มิลลิเมตร	13 มิลลิเมตร	13 มิลลิเมตร

กรงสำหรับขว้างจักร (Discus Cage)

1. การขว้างจักรควรจะขว้างในกรงเพื่อให้ความปลอดภัยต่อผู้ชม เจ้าหน้าที่ และนักกรีฑาคนอื่นๆ กรงที่ระบุในกติกาข้อนี้เหมาะสำหรับใช้ในการสนามกรีฑาซึ่งมีผู้ดูรอบสนาม และมีการแข่งขันประเภทอื่นๆ อยู่ในบริเวณด้วย สำหรับในบริเวณที่ใช้ฝึกอาจไม่จำเป็นที่จะนำข้อกำหนดนี้มาใช้ก็ได้ อาจใช้โครงสร้างง่ายๆ ก็เพียงพอแล้ว จะขอคำแนะนำจากหน่วยงานแห่งชาติหรือหน่วยงาน IAAF ก็ได้

หมายเหตุ: กรงที่ขว้างค้อนตามที่กำหนดไว้ในกติกาข้อ 192 อาจจะใช้สำหรับการขว้างจักรด้วยก็ได้โดยการใช้อุปกรณ์กลางเดียวกันแต่เส้นผ่าศูนย์กลางต่างกัน คือ 2.135/2.50 เมตร หรือโดยการใช้วิธีดัดแปลงขยายกรงนั้นให้พอเหมาะกับวงกลมสองวง โดยให้วงขว้างจักรอยู่ข้างหลังวงขว้างค้อน

2. กรงนี้ควรจะทำแบบผลิตและดูแลรักษาไว้ให้สามารถหยุดจักรขนาด 2 กิโลกรัม เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 25 เมตรต่อวินาทีได้ การประกอบและติดตั้งต้องมั่นคง เมื่อจักรปะทะแล้วต้องไม่เป็นอันตรายจากการฉลอบขึ้น ไปข้างบนหรือกระดอนไปหาตัวนักกรีฑา เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ การออกแบบกรงและการสร้างกรง ในรูปแบบใดก็สามารถนำมาใช้ได้

3. แบบของกรงควรเป็นรูปตัวยู ตัวที่แสดงไว้ในแผนภาพความกว้างของปากตัวยู กว้าง 6 เมตร ณ จุด ที่อยู่ห่างจากศูนย์กลาง 5 เมตร ความสูงของแผงแต่ละอันควรสูง 4 เมตร เป็นอย่างน้อย กรงดังกล่าวนี้ควรจะทำ ออกแบบให้สามารถป้องกันไม่ให้จักรผ่านไปตามรอยต่อของกรงหรือตาข่ายของกรงหรือลอดออกไปได้

4. ตาข่ายของกรงควรทำจากวัสดุที่เหมาะสมตามธรรมชาติหรือใยสังเคราะห์หรือเส้นลวดเหล็กกล้าที่ยืด ออกได้อาจจะมีส่วนผสมคาร์บอนเล็กน้อยหรือมากก็ได้ วัสดุตาข่ายกว้างอย่างมาก 50 มิลลิเมตร สำหรับลวดเหล็กกล้า 44 มิลลิเมตร สำหรับตาข่ายที่ทำด้วยเชือกขนาดเล็กที่สุดของเชือกหรือลวดขึ้นอยู่กับสรางกรง แต่อย่างน้อยที่สุด ต้องรับแรงดึงได้ 40 กิโลกรัม เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากรงนี้ยังให้ความปลอดภัยได้ดี ดังนั้น จึงควรตรวจสอบตาข่าย ทุกๆ 12 เดือน การตรวจตาข่ายเชือกเส้นใยสังเคราะห์ด้วยสายตาอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ทางผู้ผลิตควรจะทำ ตาข่ายเชือกที่มีความยาวมาตรฐานไว้หลายๆ ชุดจะได้นำมาเปลี่ยนได้ทุกๆ 12 เดือน เพื่อนำไปทดสอบความมั่นคง ปลอดภัยในการใช้งาน

5 รัศมีอันตรายสูงสุดในการขว้างจักรจากกรงนี้ประมาณ 98 องศา เมื่อขว้างโดยนักขว้างจักรทั้งผู้ที่ ถนัดมือขวาและผู้ที่ถนัดมือซ้ายในการแข่งขันเดียวกันตำแหน่งและการกระทำให้กรงอยู่ในแนวเดียวกันในพื้นที่ จึงเป็นจุดสำคัญของการใช้ที่ปลอดภัย

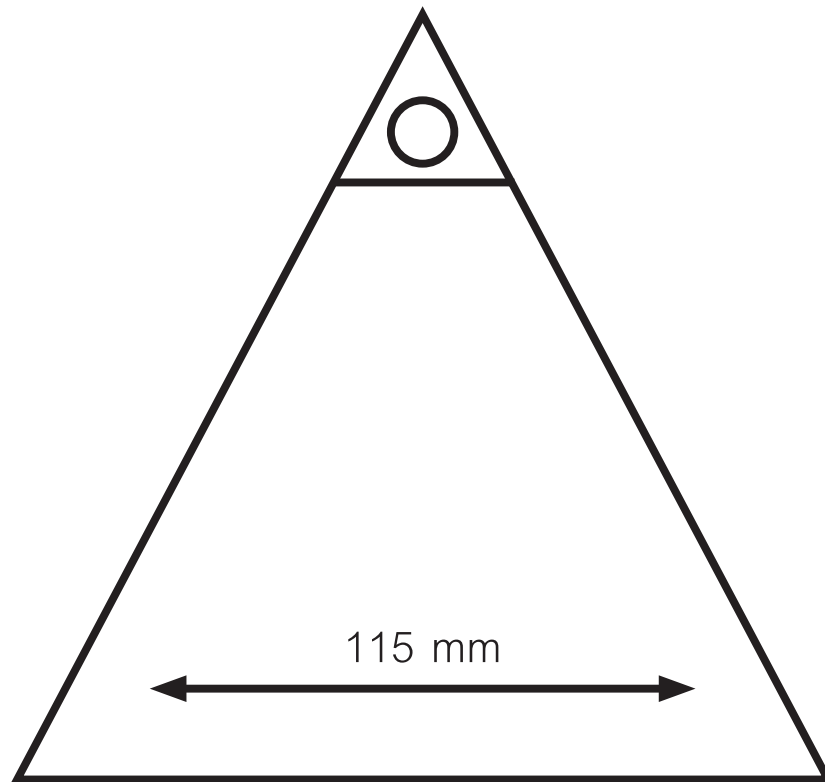
ขว้างค้อน (Throwing the Hammer)

การแข่งขัน

1. ผู้เข้าแข่งขัน ก่อนที่จะเริ่มเหวี่ยงค้อน อนุญาตให้วางหัวค้อนไว้ภายในหรือภายนอกวงกลมได้
2. ขณะที่ผู้เข้าแข่งขันเริ่มเหวี่ยงค้อนหรือหมุนตัวเพื่อทำการขว้างค้อนนั้น หัวค้อนถูกพื้นไม่ถือว่าเป็นการ กระทำผิดกติกาแต่ถ้าหัวค้อนถูกพื้นแล้ว ผู้เข้าแข่งขันหยุดเพื่อเริ่มต้นขว้างใหม่ให้ถือว่าเป็นการประลองที่ไม่ได้ผล 1 ครั้ง
3. ถ้าสายค้อนขาดระหว่างที่ขว้างหรือขณะที่ค้อนอยู่กลางอากาศ การประลองครั้งนั้นไม่นับ เมื่อการ ประลองนั้นได้กระทำอย่างสอดคล้องกับกติกาข้อนี้ ถ้าผู้เข้าแข่งขันเสียหลัก และขัดแย้งกับบางส่วนของกติกาข้อนี้ การประลองครั้งนั้นก็ไม่นับเช่นเดียวกัน และให้ทำการประลองใหม่หนึ่งครั้ง

ลูกค้อน

4. ลูกค้อนประกอบด้วย 3 ส่วน คือ หัวค้อนที่เป็นโลหะสายค้อนและที่จับ
5. หัวค้อนต้องเป็นทรงกลมทำด้วยเหล็กตัน หรือโลหะอื่นที่แข็งพอๆ กับทองเหลืองหรือทำเปลือกนอก ด้วยโลหะดังกล่าวนี้ โดยใช้ตะกั่วหรือวัสดุอื่นๆ ที่เป็นของแข็งบรรจุไว้ข้างในให้มีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 110 มิลลิเมตรสำหรับชาย และ 95 มิลลิเมตรสำหรับหญิง ถ้าหัวค้อนบรรจุด้วยวัสดุอื่นๆ ต้องทำให้แน่นไม่สั่นคลอน หรือเคลื่อนไหวไปมาและมีจุดศูนย์กลางอยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางของหัวค้อนไม่เกิน 6 มิลลิเมตร

6. สายค้อน ต้องเป็นเหล็กกล้าเส้นเดียว ตรงและไม่มีรอยต่อ เส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 3 มิลลิเมตร ต้องไม่ยืดออกเมื่อเหยียดค้อน ที่ปลายข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้างของสายค้อนจะทำเป็นห่วงเพื่อต่อเข้ากับค้อนและที่จับ

7. ที่จับ ที่จับอาจทำเป็นห่วงเดี่ยวหรือคู่ก็ได้ แต่ต้องแข็งแรงไม่มีรอยต่อใดๆ และต้องไม่ยืดออกขณะที่ขว้างที่จับจะต้องติดอยู่กับสายค้อนและไม่สามารถหมุนได้เมื่อขว้าง ความยาวของรวมของค้อนจะต้องไม่เพิ่มขึ้น

ที่จับควรแข็งแรงและไม่ยืด ทำเป็นชิ้นเดียวไม่มีรอยต่อใดๆ ความยาวรวมของค้อนจะต้องไม่เพิ่มขึ้น ที่สำหรับมือจับจะต้องเป็นรูปโค้งหรือตรง ที่มีความกว้างภายในสูงสุด 130 มิลลิเมตร และความยาวภายในสูงสุด 110 มิลลิเมตร ความแข็งแรงทนต่อการแยกของที่จับมีค่าอย่างน้อย 20 kn (200 kgf) (ใช้บังคับตั้งแต่ 1 มกราคม 2548)

8. การเชื่อมต่อสายค้อน สายค้อนจะเชื่อมต่อกับหัวค้อน โดยอาศัยห่วงที่มีลูกปืนหมุนได้ ซึ่งอาจเป็นแบบธรรมดาหรือมีตลับลูกปืนก็ได้ ที่จับจะต่อกับสายค้อนโดยใช้ห่วง อาจไม่จำเป็นต้องใช้ห่วงที่มีลูกปืนหมุนได้ (ที่จับจะต้องต่อโดยตรงกับสายค้อน ห้ามใช้ห่วงสับ จาก 1-1-2003)

9. ค้อนจะต้องเป็นไปตามรายละเอียดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้

ค้อน	หญิง ยุวชน	หญิง เยาวชน/ ประชาชน	ชาย ยุวชน	ชาย เยาวชน	ชาย ประชาชน
น้ำหนักที่ใช้แข่งขันและน้ำหนัก ต่ำสุดซึ่งสถิติทำได้เป็นที่ยอมรับ น้ำหนักค้อนที่ใช้ในการแข่งขัน	3.000 กิโลกรัม	4.000 กิโลกรัม	5.000 กิโลกรัม	6.000 กิโลกรัม	7.260 กิโลกรัม
อย่างน้อย	3.005 กิโลกรัม	4.005 กิโลกรัม	5.005 กิโลกรัม	6.005 กิโลกรัม	7.265 กิโลกรัม
อย่างมาก	3.025 กิโลกรัม	4.025 กิโลกรัม	5.025 กิโลกรัม	6.025 กิโลกรัม	7.285 กิโลกรัม
ความยาวของค้อนวัดจาก ที่จับด้านใน					
อย่างมาก	1195 มิลลิเมตร	1195 มิลลิเมตร	1200 มิลลิเมตร	1215 มิลลิเมตร	1215 มิลลิเมตร
เส้นผ่าศูนย์กลางกลางหัวค้อน					
อย่างน้อย	85 มิลลิเมตร	95 มิลลิเมตร	100 มิลลิเมตร	105 มิลลิเมตร	110 มิลลิเมตร
อย่างมาก	110 มิลลิเมตร	110 มิลลิเมตร	120 มิลลิเมตร	125 มิลลิเมตร	130 มิลลิเมตร

จุดศูนย์ถ่วงของหัวค้อน

จุดศูนย์ถ่วงของหัวค้อนอยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางของหัวค้อนไม่เกิน 6 มิลลิเมตร จะทดสอบความสมดุลของหัวค้อนได้ โดยนำหัวค้อนไปวางบนเครื่องมือที่มีขอบคมๆ รูปวงกลมในแนวนอน เส้นผ่านศูนย์กลางของวงกลมนี้นยาว 12 มิลลิเมตร

กรงสำหรับขว้างค้อน (Hammer Cage)

1. การขว้างค้อนควรทำในกรง ซึ่งให้ความปลอดภัยต่อผู้ดู ผู้แข่งขัน และเจ้าหน้าที่ กรงที่กำหนดในกติกาข้อนี้เหมาะที่จะใช้ในสนามกรีฑาที่มีผู้ดูรอบสนามและมีการแข่งขันประเภทอื่นๆ อยู่ในบริเวณนั้นด้วย ถ้าสภาพแตกต่างจากที่กล่าวนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณที่ทำการฝึกจะใช้กรงแบบใดก็ได้ หรืออาจจะขอคำแนะนำได้ที่หน่วยงานแห่งชาติหรือจากหน่วยงานของสหพันธ์กรีฑาสมัครเล่นนานาชาติก็ได้

2. กรงควรออกแบบสร้างและบำรุงรักษาให้สามารถที่จะหยุดหัวค้อนซึ่งหนัก 7.26 กิโลกรัม เคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 32 เมตรต่อวินาทีได้ การจัดเตรียมดังกล่าวนี้นี้เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายจากการเฉลขึ้นหรือกระดอนกลับมาหานักกรีฑาเมื่อขว้างค้อนออกไป รูปแบบของกรงและการสร้างรูปแบบใดก็ได้ โดยมีข้อแม้ว่าให้ได้สิ่งที่ต้องการตามข้อกำหนดของกติกาข้อนี้

3. แบบของกรงควรเป็นรูปตัวยู เช่นเดียวกับที่แสดงไว้ในภาพ ปากของกรงกว้าง 6 เมตร ยื่นออกไปข้างหน้าจากจุดศูนย์กลางของวงกลมขว้างค้อน 4.2 เมตร แผงลาดของกรงแต่ละแผงควรสูงไม่น้อยกว่า 7 เมตร โดยมีเงื่อนไขว่าการก่อสร้างแบบของกรงจะต้องสามารถป้องกันค้อนไม่ให้ผ่านรอยต่อหรือตาข่ายของกรงหรือลอดออกไปใต้กรงได้

4. ด้านหน้าของกรง ใช้ตาข่ายที่เคลื่อนย้ายได้ติดตั้งไว้ 2 แผง และแต่ละแผงกว้าง 2 เมตร และสูงอย่างน้อย 9 เมตร เมื่อทำการขว้างค้อนให้ติดตั้งไว้เพียงแผงเดียวเท่านั้น

หมายเหตุ :

(i) แผลด้านซ้ายมือใช้สำหรับคนที่ขว้างค้อนถนัดมือขวา และแผลขวามือใช้สำหรับคนที่ขว้างค้อนถนัดมือซ้าย ในระหว่างการแข่งขันถ้ามีทั้งผู้แข่งขันที่ขว้างค้อนถนัดมือซ้ายและมือขวา ก็สามารถจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแผลนี้จาก แผลหนึ่งเป็นอีกแผลหนึ่งในการเปลี่ยนแผลนั้น จำเป็นจะต้องให้คนช่วยเพื่อไม่ให้เสียเวลานานเกินไป

(ii) แผลที่อยู่ด้านซ้ายมือใช้สำหรับคนที่ขว้างค้อนถนัดมือขวา ดังนั้นแผลกันที่ด้านขวาจะไม่ติดตั้งดังที่เห็นดัง ภาพ

(iii) ในการปฏิบัติ แผลที่เคลื่อนย้ายได้ จะต้องอยู่ในตำแหน่งที่แน่นอนดังแสดงในภาพ ดังนั้นการออกแบบแผล ที่เคลื่อนย้ายได้เมื่อนำมาติดตั้งรวมกับแผลอื่นๆ จะต้องเชื่อมติดกับแผลถาวรได้ดี

(iv) การสร้างแผลเหล่านี้และการติดตั้งขึ้นอยู่กับการออกแบบกรง คือต้องเคลื่อนได้ ยึดด้วยบานพับอยู่กับแกน ในแนวตั้งหรือแนวนอน หรือปล่อยให้หย่อนมา มีข้อกำหนดเพียงว่าให้มีความมั่นคงแข็งแรงที่สามารถหยุดหัวค้อนที่ขว้าง มาชน และถ้าหัวค้อนไปถูกแผลที่ถาวรหรือแผลที่เคลื่อนที่ได้ก็ตาม ต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายใดๆ ด้วย

5. ตาข่ายของกรงควรทำจากวัสดุเหมาะสมตามธรรมชาติหรือเชือกที่เป็นใยสังเคราะห์หรือเส้นลวดซึ่ง สามารถยืดออกได้ วัสดุตาข่ายที่ทำด้วยลวดกว้างอย่างมาก 50 มิลลิเมตร ถ้าทำด้วยเชือก กว้าง 444 มิลลิเมตร ขนาดของเชือกหรือลวดขึ้นอยู่กับกรงสร้างกรง แต่ต้องทนแรงกระแทกได้ไม่ต่ำกว่า 300 กิโลกรัม เพื่อมั่นใจถึงความ ปลอดภัยของกรงอย่างต่อเนื่อง ตาข่ายลวดนี้จะได้รับการตรวจสอบอย่างใกล้ชิดอย่างที่สุดทุกๆ 12 เดือน การตรวจ ตาข่ายที่ทำด้วยเส้นใยสังเคราะห์ด้วยสายตาอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ทางที่ดีผู้ผลิตควรจะมีผลิตตาข่ายเชือกที่มี ความยาวมาตรฐานนี้ไว้หลายๆ จุด เพื่อจะได้เปลี่ยนได้ทุก 12 เดือน และนำไปทดสอบมาตรฐานให้มั่นใจในความ แข็งแรงของตาข่ายอย่างต่อเนื่อง

6. ถ้าประสงค์ที่จะใช้กรงเดียวกันนี้ในการขว้างจักรด้วย การติดตั้งสามารถที่จะดัดแปลงไปได้ 2 วิธี วิธีที่ง่ายที่สุดก็คือ ใช้จุดศูนย์กลางของวงกลม 2.135 หรือ 2.5 เมตร ร่วมกันซึ่งหมายความว่าต้องใช้พื้นผิวของ วงกลมเดียวกันทั้งในการขว้างจักรและขว้างค้อน ถ้าจะแยกวงกลมในการขว้างจักรและขว้างค้อนที่อยู่ในกรง เดียวกันออกจากกัน วงกลมขว้างค้อนจะอยู่หน้าวงกลมขว้างจักรจะอยู่ห่างจากวงกลมขว้างจักร 2.37 เมตรบน เส้นผ่าศูนย์กลางของเส้นรัศมี ลักษณะส่วนหลังของกรงจะต้องขยายออก โดยใช้ลวดตาข่ายที่ติดตั้งถาวรอย่างน้อย 8 แผล กว้าง 2.83 เมตร และแผลตาข่ายที่เคลื่อนย้ายได้อย่างน้อยที่จะต้องยกสูงเท่ากับกรงมาตรฐานที่กล่าวมา

7. รัศมีอันตรายในการขว้างค้อนจากกรงน้อยอย่างมากที่สุดเกือบ 85 องศา ไม่ว่าจะถนัดมือซ้ายหรือมือขวา ก็ตามในการแข่งขันเดียวกัน ดังนั้นการกำหนดตำแหน่งและแนวเส้นตรงเดียวกัน ดังนั้นการกำหนดตำแหน่งและ แนวเส้นตรงเดียวของกรงในพื้นที่จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับการใช้งานที่ปลอดภัย

การพุ่งแหลน (Throwing the Javelin)

การแข่งขัน

1. (a) ต้องจับแหลนตรงที่จับ การพุ่งแหลนจะต้องพุ่งออกไปเหนือไหล่หรือเหนือท่อนบนของแขนที่ทำการพุ่งจะต้องไม่เหวี่ยงหรือขว้างหรือใช้รูปแบบการพุ่งซึ่งไม่เป็นไปตามแบบแผน
- (b) การพุ่งแหลนจะได้ผลเพียงเมื่อหัวแหลนซึ่งเป็นโลหะถูกพื้นก่อนส่วนอื่นๆ ของแหลน
- (c) ไม่ว่าจะเป็นขณะใดก็ตาม ในระหว่างการพุ่งแหลน จนกระทั่งพุ่งแหลนไปในอากาศแล้วผู้เข้าแข่งขันจะหมุนตัวหรือหันหลังให้กับส่วนโค้งก็ได้
2. ถ้าแหลนหักในขณะที่พุ่งออกไปหรือขณะที่ลอยอยู่ในอากาศ การประลองครั้งนี้ไม่นับ ให้ทำการประลองใหม่ได้โดยถือว่าการพุ่งแหลนนับปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ถึงแม้ว่าผู้เข้าแข่งขันเสียการทรงตัวและละเมิดส่วนใดส่วนหนึ่งของกติกาจะไม่ถือว่าการประลอง

แหลน

3. แหลนจะประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนหัว ตัวแหลน และที่จับซึ่งทำจากยางหรือพลาสติก ส่วนลำตัวอาจเป็นวัสดุตันหรือกลวงก็ได้ และต้องประกอบจากโลหะหรือวัสดุที่เหมาะสมชนิดอื่นๆ ที่มีความหนาแน่นและผสมกลมเกลียวกันโดยส่วนลำตัวประกอบเข้ากับส่วนที่มีปลายแหลนทำจากโลหะ
- ส่วนหัวต้องผลิตจากโลหะทั้งหมด โดยอาจมีการเสริมความแข็งแรงด้วยโลหะผสมเชื่อมไว้ที่ปลายด้านหน้าของส่วนหัวรอยต่อจะต้องเรียบ และต้องรักษารูปทรงตามข้อกำหนด
4. ที่จับซึ่งครอบคลุมบริเวณจุดศูนย์ถ่วงจะต้องมีเส้นผ่าศูนย์กลางยาวมากกว่าตัวของแหลนที่จุดนั้นไม่เกิน 8 มิลลิเมตร พื้นผิวจะต้องไม่ลื่นแต่ต้องไม่พันทับอีกด้วยเชือก หรือมีรอยบาก และต้องแน่นหนา
5. หน้าตัดของแหลนทุกส่วนจะต้องกลม (ดูหมายเหตุ 1) ส่วนที่ใหญ่ที่สุดของตัวแหลนจะอยู่ติดส่วนหน้าของที่จับ จากส่วนหน้าถึงส่วนหลังของที่จับอาจจะเป็นทรงกระบอก หรือเรียวยาว แต่ต้องไม่เรียวยาวเกินกว่า 0.25 มิลลิเมตรจากที่จับ ตัวแหลนจะเรียวยาวไปถึงส่วนหัวและส่วนหาง ลักษณะของการเรียวยาวอาจจะเป็นเส้นตรงหรือโค้งเล็กน้อย (ดูหมายเหตุ 2) และเรียวยาวไม่เกิน 2.5 มิลลิเมตร ต่อความยาว 300 มิลลิเมตร ยกเว้นที่บริเวณหัวแหลม

หมายเหตุ 1: หน้าตัดแหลนจะต้องกลมแต่หากมีการคลาดเคลื่อน จะอนุญาตให้เกิดค่าความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 2% ระหว่างส่วนที่ใหญ่สุดกับส่วนที่เล็กที่สุดค่าเฉลี่ยของทั้งสองส่วนนี้จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของแหลนทรงกลม

หมายเหตุ 2: รูปทรงตามแนวยาว อาจตรวจสอบได้ง่ายและรวดเร็ว โดยใช้โลหะตรงยาวไม่น้อยกว่า 500 มิลลิเมตร และแผ่นวัดระยะแบบใบมีด 2 แผ่นที่มีความหนา 0.20 และ 1.25 มิลลิเมตร สำหรับใช้ทดสอบความโค้งของตัวแหลน เมื่อเอาโลหะตรงวางทาบบนกับแหลนโดยด้านหนึ่งด้านใดแนบสนิทกับตัวแหลนอีกด้านหนึ่งจะห่างออกจากรอยต่อที่ห่างออกนี้จะต้องไม่สามารถสอดแผ่นวัดความหนาขนาด 0.20 มิลลิเมตร เข้าไปได้ยกเว้นที่บริเวณรอยต่อของหัวแหลนกับตัวแหลนที่จุดนี้จะต้องไม่สามารถสอดแผ่นวัดขนาด 1.25 มิลลิเมตร เข้าไปได้

6. รายละเอียดดແລນ

ແລນ	หญิง ยวชน	หญิง เยาวชน/ ประชาชน	ชายยวชน	ชายเยาวชน ประชาชน
น้ำหนักต่ำสุดซึ่งสถิติทำได้ เป็นที่ยอมรับสำหรับให้แข่งขัน	500 กรัม 505-525 กรัม	600 กรัม 605-625 กรัม	700 กรัม 705-725 กรัม	800 กรัม 805-825 กรัม
ยาว น้อยที่สุด มากที่สุด	2.00 เมตร 2.10 เมตร	2.20 เมตร 2.30 เมตร	2.30 เมตร 2.40 เมตร	2.60 เมตร 2.70 เมตร
หัวແລນยาว				
น้อยที่สุด	220 มิลลิเมตร	250 มิลลิเมตร	250 มิลลิเมตร	250 มิลลิเมตร
มากที่สุด	270 มิลลิเมตร	330 มิลลิเมตร	330 มิลลิเมตร	330 มิลลิเมตร
ความยาวจากหัวถึงจุดศูนย์กลางถ่วง				
น้อยที่สุด	0.78 เมตร	0.80 เมตร	0.86 เมตร	0.90 เมตร
มากที่สุด	0.88 เมตร	0.92 เมตร	1.00 เมตร	1.06 เมตร
เส้นผ่าศูนย์กลางตรงจุดที่ใหญ่ที่สุด				
น้อยที่สุด	20 มิลลิเมตร	20 มิลลิเมตร	23 มิลลิเมตร	25 มิลลิเมตร
มากที่สุด	24 มิลลิเมตร	25 มิลลิเมตร	28 มิลลิเมตร	30 มิลลิเมตร
ความยาวของที่จับ				
น้อยที่สุด	135 มิลลิเมตร	140 มิลลิเมตร	150 มิลลิเมตร	150 มิลลิเมตร
มากที่สุด	145 มิลลิเมตร	150 มิลลิเมตร	160 มิลลิเมตร	160 มิลลิเมตร

7. ส่วนประกอบต่างๆ ของตัวແລນจะต้องไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ หรือต้องไม่มีเครื่องมือใดๆ ที่จะทำให้จุดศูนย์กลางเปลี่ยนที่หรือสามารถเปลี่ยนวิธีการเคลื่อนที่ของແລนให้ผิดปกติเมื่อແລนถูกพุ่งออกไป

8. ความเร็วของແລน ที่หัวสุดซึ่งเป็นโลหะแข็งจะต้องແລมเป็นมุมไม่เกิน 40 องศา เส้นผ่าศูนย์กลางของหัวແລนที่วัดจากหัวสุดเข้ามา 150 มิลลิเมตร จะต้องไม่เกิน 80% ของส่วนที่ใหญ่ที่สุด เส้นผ่าศูนย์กลางที่จุดกึ่งกลางระหว่างหัวสุดกับจุดศูนย์กลางถ่วงจะต้องไม่เกิน 90% ของส่วนที่ใหญ่ที่สุด

9. ความเร็วของແລน เส้นผ่าศูนย์กลางที่จุดกึ่งกลางระหว่างจุดศูนย์กลางถ่วงกับหางແລนต้องไม่น้อยกว่า 90% ของส่วนที่ใหญ่ที่สุด เส้นผ่าศูนย์กลางที่หางสุดต้องไม่น้อยกว่า 3.5 มิลลิเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางตรงจุดที่วัดจากปลายหางเข้ามา 150 มิลลิเมตร ต้องไม่น้อยกว่า 40% ของส่วนที่ใหญ่ที่สุด

ภาคผนวก

หนังสืออ้างอิง

การกีฬาแห่งประเทศไทย. กติกากรีฑา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่อรุณการพิมพ์. 2553-2554

International Association of Athletics Federation. **IAAF COMPETITION RULES**

2014-2015 Printed in Monaco by Imprimerie Multiprint MC 98011, Monaco.

International Paralympic Committee **RULES BOOK 2014-2015**

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. ดร.กิตติพงษ์ โพธิ์มุ	อธิบดีกรมพลศึกษา
2. ดร.ปัญญา หาญลำยวง	รองอธิบดีกรมพลศึกษา
3. นายอักษร แสนใหม่	ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา
4. นายสมพงษ์ ศิริพล	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักการกีฬา
5. พลตรีไอสถ ภาวิไล	เลขาธิการคณะกรรมการการพาราลิมปิกไทย
6. นายชูเกียรติ สิงห์สูง	นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

บรรณาธิการ

1. นายสมพงษ์ ศิริพล	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนา
2. นางวสินี คำนึ่ง	ผู้อำนวยการกลุ่มกีฬาคนพิการและคนพิเศษ
3. สิบตำรวจโทหญิงชุดิภาญจน์ ผาลใจ	นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการ

ผู้แปล

1. นายวิสูตร จันทร์ดั่ง	ประธานผู้ตัดสินสมาคมกีฬากรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
2. นายจิระศักดิ์ ปลาทิพย์	ผู้ตัดสินสมาคมกีฬากรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
3. นางสาววีรยา โชควิเชียรฉาย	ผู้ตัดสินสมาคมกีฬากรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
4. นางสาวพรชนก บุญทวี	ผู้ตัดสินสมาคมกีฬากรีฑาแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้เรียบเรียง และจัดทำต้นฉบับ

1. นายวิรัตน์ อามานนท์	นักพัฒนาการกีฬาปฏิบัติการ

พิสูจน์อักษร

1. นายวิรัตน์ อามานนท์	นักพัฒนาการกีฬาปฏิบัติการ
2. นางสาวเยาวภา ทองแซก	นักพัฒนาการกีฬาปฏิบัติการ

แบบสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ

คำอธิบาย : แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ ของกรมพลศึกษา และข้อมูลบางส่วนจะนำไปปรับปรุง เพื่อสนองต่อความพึงพอใจให้มากที่สุด ซึ่งคำตอบของท่านทุกข้อมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสำรวจครั้งนี้ จึงขอความกรุณาท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง และความคิดเห็นที่แท้จริง ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

- เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- อายุ ..... ปี
- อาชีพ .....
- ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
- ประเภทองค์กรที่ได้รับสื่อนี้ ☐ ส่วนราชการ/สถานศึกษา ☐ ภาคเอกชน ☐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
☐ รัฐวิสาหกิจ/องค์กรมหาชน ☐ ประชาชนทั่วไป ☐ เครือข่าย ด้าน.....
☐ อื่นๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 2 การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

ประเด็นความพึงพอใจ/ไม่พึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				ไม่พึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	
2.1 รูปแบบสื่อ					
- ความเหมาะสมของการออกแบบสื่อ					
2.2 เนื้อหาสาระ					
- ความน่าสนใจ					
- ความทันสมัย					
- เข้าใจง่าย					
- ความถูกต้อง					
2.3 ภาพรวมความพึงพอใจต่อสื่อ					

2.4 ท่านนำข้อมูลในหนังสือหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ ไปใช้ประโยชน์ด้านใดบ้าง (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ใช้ในการเรียนการสอน/อบรม ☐ ใช้ในชีวิตประจำวัน ☐ ใช้ในการประกอบอาชีพ
☐ ใช้ในการอ้างอิงทางวิชาการ ☐ อื่นๆ ระบุ.....

2.5 สิ่งที่ท่านอยากให้เพิ่มเติมในหนังสือคู่มือการตัดสินกรีฑาคนพิการ .....

ส่วนที่ 3 หากท่านประสงค์รับ/ให้ข้อมูลกับกรมพลศึกษา โปรดระบุช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับท่าน (เลือกได้มากกว่า 1 ช่องทาง)

ช่องทาง	ระดับการใช้ช่องทาง			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
☐ 1. ติดต่อด้วยตนเอง				
☐ 2. เว็บไซต์ www.dpe.go.th / เว็บไซต์กรมพลศึกษา				
☐ 3. บอร์ดประชาสัมพันธ์				
☐ 4. วารสาร				
☐ 5. รายงานประจำปี				
☐ 6. หนังสือพิมพ์				
☐ 7. Call Center , โทรศัพท์				
☐ 8. อื่นๆ.....				

หากท่านดำเนินการกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ขอความกรุณาแฟกซ์มาที่เบอร์ 02-214-2257 หรือ ส่งมาที่ กลุ่มวิจัยและพัฒนา
สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา สนามกีฬาแห่งชาติ เลขที่ 154 ถ.พระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

ขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

แสดงปี

ส่ง กลุ่มวิจัยและพัฒนา

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

เลขที่ 154 สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร 10330

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เลขที่ 154 สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 022140120 โทรสาร : 022142257

www.dpe.go.th

เพื่อการศึกษา ห้ามจำหน่าย